PLATFORM

www.platform-online.de

Zeitschrift für Wirtschaftsleben und Kultur | İş Dünyası ve Kültür Dergisi | Yıl: 1 | Sayı: 4 | Kasım-Aralık '04 | ISSN 1613-8112| 4,50 EUR | 65026

Medyada bir marka

Mehmet Ali Birand

Eski günleri yadetti

Werner Lorant

İlklerin anısına...

Türk'üm, doğruyum Hartz mağduruyum!

Romanya'da yatırım imkanları

Umut yolcusuyum ben arkadaş!

İşinizi görür, başarıya götürür.

Werbeagentur Erk Güner

Kaya Tığlıoğlu • Cam ve Pencere fabrikatörü • Berlin

"Camlarımı sadece Sprinter'e emanet ederim!"

▶ "İşimde yıllardır Sprinter kullanıyorum. Hâlâ tıkır tıkır çalışıyor. Kalitesi ve emniyeti beni bugüne kadar hiç hayal kırıklığına uğratmadı. Gerçekten çok uzun ömürlü ve güçlü bir motora sahip. Sprinter'de iş hayatımı kolaylaştıracak herşey var. İhtiyaçlarıma göre donattırdım ve zevkle kullanıyorum. Tabii Sprinter'in tüm özellikleri saydıklarımla bitmiyor."

Ayrıntılı bilgi için siz en iyisi hemen Mercedes-Benz Türkçe Bilgi Hattı'nı arayın: 0180 5 88 51 51 (Dak. 12 Cent).

Mercedes-Benz

BİZ TARİH ALDIK, MÜZAKERELERE DE BAŞLADIK

GÜLER DUMAN, ERDAL ERZİNCANLI, KENAN KUBİLAY, ALTINAY ERSAVAŞTI, NİNA ÖGER, TONİ SCHUMACHER, ZAFER GÜNDOĞDU, WERNER LORANT, UĞUR ARSLAN, MUSTAFA BAKLAN, SEVDA BODUROĞLU, FATİH ALTAYLI, OZAN ARİF, WOLFGANG SCHNEIDER, HALUK LEVENT, KEMAL ŞAHİN, VURAL ÖGER, ALİ KIRCA, EYÜP KÖKÇE, MEHMET ALİ BİRAND, HAKAN ELMAN, ENGİN TÜRELİ, HÜLYA KARAHAN, ŞENOL DEMİRÖZ, MUSA EROĞLU, FATİH GÖK, MESUT GÜNER, TOLGA SAĞ, ALİ MAHSUNİ, BÜLENT ÖVER, MEHMET GÜRHAN, MUSTAFA KESER, ALİ PAŞA AKBAŞ, MAHMUT ÖZTÜRK, FEVZİ PARMAKSIZ, ABDULLAH ÖZER, ALİ HAYDAR BERKPINAR, ROLAND KOCH.

AVRUPA STANDARTLARINDA DERGİCİLİĞİN ARTIK BİR KRİTERİ VAR...

BURASI, BULUŞMA NOKTASI...HOŞGELDİNİZ..

ikilim.de

ALMANCA İÇİN

GOETHE ENSTİTÜSÜ'NÜN DİL KURSLARI

Size en uygun bireysel öğrenme yöntemi:

Çok çeşitli kurs programlarımız içinden kendi öğrenme alışkanlıklarınıza uyanı seçebilir ve bireysel danışmanlık desteğinden yararlanabilirsiniz. En etkin öğrenme yolu kişisel öğrenmedir.

Biz de herşey hizmete dahil:
Medyatek ve bireysel öğrenme ünitelerimizde, her türlü ders araç gereç elinizin altında. Dil odaklı düzenlenmiş olan çeşitli kültür ve boş zaman etkinlikleri, hem teorik hem de pratik yoldan öğrenme olanağı sağlıyor.

Almanca'yı kendi istediğiniz yer ve zamanda öğrenin:
30 ayrı kurs programından size en uygun olanını seçin. Öğleden önce, öğleden sonra ve akşam kursları sunuyoruz. Almanca'yı yoğun veya çok yoğun kursta, başkalarıyla birlikte ya da bireysel bir kursta öğrenebilirsiniz.

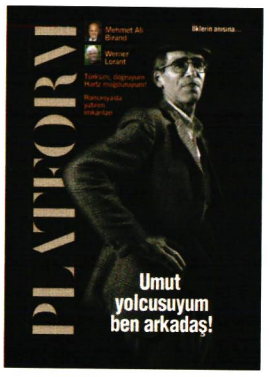
Üstelik Almanya'nın en güzel yerlerine dağılmış 16 ayrı şehirde.

Goethe Enstitüsü
Dachauer Str. 122
D-80637 München
Tel: +49(0)89 159 21-200
Faks: +49(0)89 159 21-444
E-Posta: esj@goethe.de

www.goethe.de/de

GOETHE-INSTITUT

Burası, buluşma noktası...

:editör

editor@platform-online.de

Değerli okurlar!

Yeniden merhaba.

Eylül-Ekim sayımız her yönüyle büyük ses getirdi. Almanya'nın en çok satan haftalık haber dergisi Focus, sayfalarında Platform'a da yer verdi. **Focus**, ilginç kapak çalışmamızı ve dergimizin profilini okurlarına tanıttı. Almanya'da 60 bin girişimci Türkün bulunduğunu **Focus** okurlarının Platform sayesinde okuması bizi gururlandırdı elbette. **Focus**, Platform'u okurlarına **"Titelheld Gerd Guevara"** başlığıyla duyurdu.

Verlagsgruppe Deutsche Fachverlag tarafından çıkartılan medya dünyası dergisi **Horizont** da, Platform'u okurlarına tanıttı. **Horizont**, **"Business-Infos für Türken"** başlığını kullandı.

Bild gazetesinin Genel Yayın Yönetmeni **Kai Diekmann** da, dergimizi takdir eden bir tebrik mektubu gönderme inceliğinde bulundu.

Biraz sitem.. biraz dertleşme...

Platform yayınlandığı günden beri "özgün" yayıncılığı ilke edindi. İnternetten yazılar indirip kullananların aksine, özel çalışmalar yaptı dergimiz ekibi. Almanya genelinde postayla dağıtım yaparak da, farklı bir çıkış yaptı. Ancak ne yazık ki, özellikle işadamlarımızdan beklenen desteği henüz alamadı. Şirketinin büyüklüğünden dem vuran bir işadamamızın **"Hele 3-4 sayı ücretsiz gönderin. Ondan sonra abone olalım"** şeklindeki ifadesi üzerine neredeyse acıyıp cebimizdeki parayı verecektik.

İşadamlarımızın büyük çoğunluğundan ilan desteği göremedik. **Bizim ne yaptığımızı anlayabilen birkaç Platform dostu dışında, büyük bir ilgisizlik hakimdi...**

Bazı devlet organlarımızın duyarsızlığı da bizi bir hayli üzdü. Bırakın Büyükelçiliğimizi, bir tane Konsolosluğumuzdan **"Alın şu eğitimle ilgili bilgileri de yazın"** diyen, bir Allah'ın kulu çıkmadı...

Biraz sitem etmek hakkımız değil mi?

Platform'un yaşaması adına bazı önlemleri işte bu sebeplerden almak zorunda kaldık. Eklerimizi bir süreliğine askıya aldık mesela. Bayilere çıkma konusunda da bir süre daha beklemeye mecbur bıraktı, bu duyarsızlık bizi. Eğer bir magazin dergisi yapsa idik; falan sanatçı şu diskoda eğlenmiş, filanla arkadaşlık kurmuş türünden haberler yayınlasaydık ve haberlerin arasına bakkal, market, imbiss reklamları alsaydık, daha mı çok ilgi görürdük acaba?

Hiçbir şekilde ama hiçbir şekilde, böyle bir kalite kirliliğinin failleri olmayacağız.

Platform seviyesini koruyacak.

4 sayıdır Platform'u okuyan sizler!

Sizler yanımızda olacak mısınız?

Made in USA

Sevgili **Ali Çimen**, çok yoğun geçen kitap çalışmalarına birkaç gün ara verdi ve güzel bir yazı hazırladı. Amerikan seçimlerinin bütün dünyayı etkilediğinden hareketle, böyle bir incelemenin faydalı olacağını düşündük ve **Ali Çimen**'den konunun çerçevesini çizerek bu yazıyı istedik. Zevkle okuyacağınıza eminiz.

Platform Deutsch...

Bazı Alman dostlarımızdan dergimizin içinde Almanca yazılara ağırlık verilmesi yönünde talepler geldi. Dergimiz çift dilli bir yayın olmayacak. Bunun yerine yılda belki 3 kez yayınlanacak **Platform Deutsch** adlı özel bir dergi düşünüyoruz. Türkçe haberlerimizin Almanca'ya çevrildiği bu dergide, Türk işadamlarını Alman iş çevrelerinin de tanımasını hedefliyoruz. 2005'in ilk çeyreğinde bu konu netleşecek.

Cafe Platform'la ekranlara...

Platform'un içeriğinde bir televizyon programı için şu an birkaç televizyon kanalıyla görüşmelerimiz sürüyor. Çok kısa bir zamanda **Cafe Platform** adlı televizyon programında sizlerle buluşmayı arzu ediyoruz. Bize bu konuyla ilgili teklifler gelmişti, ancak, bir süre beklemeyi tercih etmiştik. Bu konuyu yavaş yavaş somut bir noktaya taşıyacağız.

Cafe Platform, dergimize misafir ettiğimiz konuklarımızı kameralar önünde de ağırlayacağımız bir formata sahip olacak. **Cafe Platform** bıkkınlık veren televole programlarından değil; seviyeli, zengin içerikli bir program olacak. Gerisi sürpriz olsun!

Hessen Başbakanı Roland Koch Platform'da...

Alman politikacılar dergimizin konuğu oluyorlar. Gelecek sayımız için Hessen Eyaleti Başbakanı **Roland Koch,** Platform'un konuğu oldu.

Platform'un beşinci sayısı da çok konuşulacak.

Şu ana kadar otuzu aşkın isimle görüştük.

Platform, hepsinin buluştuğu adres oldu...

Burası, buluşma noktası...

Siz de hoşgeldiniz, efendim...

:impressum / künye

sahibi / herausgeber
iklim verlag gmbh

adres / anschrift des verlags
starkenburg str. 16 • 64546 mörfelden-walldorf
telefon **06105 702 99 99** telefax **06105 702 99 88**
internet | **www.platform-online.de**
e-mail | **info@platform-online.de**

yayın yönetmeni / chefredakteur | **sebahattin çelebi**
celebi@platform-online.de

yazı işleri müdürü | **muhsin ceylan**
ceylan@platform-online.de
haber müdürü | **ertuğrul özgün**
ozgun@platform-online.de
koordinatör | **şükrü uyanık**
uyanik@platform-online.de

yayın kurulu / redaktion
sebahattin çelebi, mehmet koca, muhsin ceylan, ertuğrul özgün, şükrü uyanık, ulrike brandhorst, sonja häußler, alev özdemir
redaktion@platform-online.de

kapak fotoğrafı | **mehmet ünal**

hukuk danışmanı | **av. macit karaahmetoğlu**
karaahmetoglu@platform-online.de

bu sayıda katkıda bulunanlar / mitarbeit an dieser ausgabe
mehmet ünal, belgin mungan, ali çimen [istanbul], **zoran planiç, nadide kepçe, bilgin başol, ayla schmelzer, m. teyfik özcan, kenan özer, hayri gül** [romanya-bükreş], **osman saka, hayrettin özcan, dağıstan çetinkaya** [istanbul], **ümit selim macar**

reklam / anzeigen | **arzu çakır**
telefon **06105 702 99 99**
telefax **06105 702 99 88**
leonardo & fritz **06105 702 99 87**
anzeigen@platform-online.de

tasarım / visuelle konzeption
iklim gmbh | **www.iklim.de**

temsilcilikler
bayern | **gürses hasancık 0179 / 294 16 79**
bw | **öner özcan 0171 / 422 25 32**
nrw | **abdurrahman biçer 0177 / 689 22 94**
ankara | **sevgi kayabaşı +90 542 432 07 57**
isviçre | **hüseyin badak +41 79 445 47 45**

5500 adet basılarak, orta ve büyük ölçekli Türk işverenlere postayla gönderilmiştir.

Platform'da yayınlanan, yazı, haber, fotoğraf, makale ve tarafımızca hazırlanan reklamlar İklim GmbH'nın yazılı izni olmadan hiçbir şekilde kopyalanamaz ve kullanılamaz. Dergimiz, yayınlanan bütün haber ve fotoğraflardan sorumludur. Makalelerden yazarları, yayınlanan ilanların içeriğinden ilan sahipleri sorumludur.

Platform, Basın Ahlak İlkeleri'ne uymayı taahhüd eder.

(c) Copyright 2004 iklim Verlag GmbH

PLATFORM, Avrupa Türk Yazarlar ve Sanatçılar Birliği ile Avrupa Türk Gazeteciler Birliği üyesidir.

Erscheinungsweise: Zwei monatlich
Exemplare: 5500.
Vertrieb: Deutsche Post
Der Einzelverkaufspreis beträgt 4,50 Euro

Alle Rechte vorbehalten. Nachdruck, Aufnahme in Online-Dienste und Internet nur nach vorheriger schriftlicher Zustimmung des Verlages.

Abone Ücreti Almanya içi yıllık 6 sayı 24 EUR.

Bankverbindung: Commerzbank,
Konto Nr: 2904100 • BLZ: 50040000

ISSN 1613 - 8112
Printed in Germany

:bu sayıda

Avrupa'nın en iyi ve en kaliteli Türk dergisi...

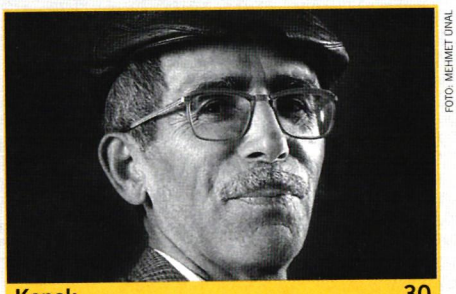

FOTO: MEHMET ÜNAL

Kapak 30

İlklerin anısına
Umut yolcusuyum ben arkadaş

Kadın patronlar 18

Tuttuğunu koparan bir yönetici
Alovatan Genel Müdürü
Altınay Ersavaştı

Editör [3]
Über 40 Jahre hat die Türkei gewartet | Aspekt [Teyfik Özcan 15]
O yağmurların altında | Vizyon [Sebahattin Çelebi 23]
Gastronomi sektörüne bakış | Görüş [Mehmet Koca 37]
Özel emeklilik 2 | Finans [Kenan Özer 87]
Çizgi dili [Dağıstan Çetinkaya 96]

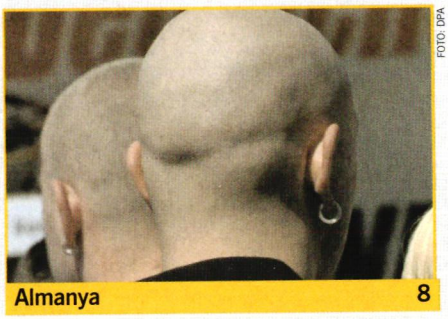
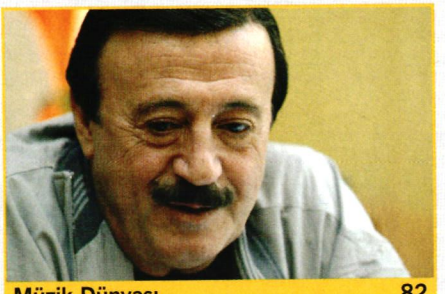

FOTO: DPA

Almanya 8

NPD'nin korkutan yükselişi

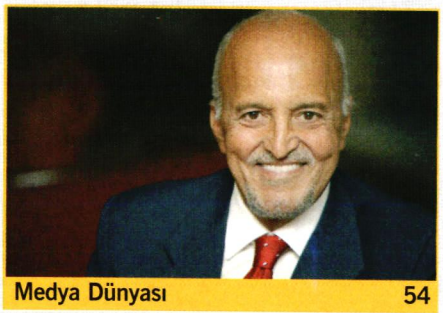
Müzik Dünyası 82

Çocukluğunda oyuncakları olmadı
Selami Şahin

FOTOĞRAFLAR: İKLİM

Yıl : 1 | Sayı: 4 | Kasım - Aralık 2004

"Gerçeklik seni özgür kılar..."

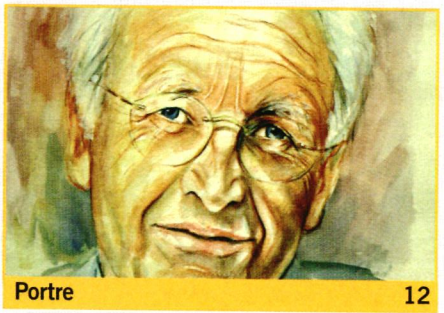
Medya Dünyası 54

Medyada bir marka
Mehmet Ali Birand

Medya Dünyası 60

Medyanın racon kesen kabadayısı
Fatih Altaylı

Portre 12

"Sarışın balta"lıktan,
"Mükemmel adam"lığa
CSU Genel Başkanı
Edmund Stoiber

ILLÜSTRASYON: ZORAN PLANIĆ

Platform'un içinden

Posta Kutusu [95] Üçüncü sınıf işçi mualemesine son [24]
KOSGEB'le büyüme fırsatı yakalayın [74] Ekogündem [6]
Romanya'da yatırım imkanları [38] Babasının sağ kolu: Tolga Sağ [86]
Tofaş'ın Doblo'su var [42] Gazetecilik virüs gibi: Hayrettin Özcan [70]
Edmund Stoiber [12] Amerikan seçimleri: Nerede kalmıştık Donald?[78]
Bulmaca [94]

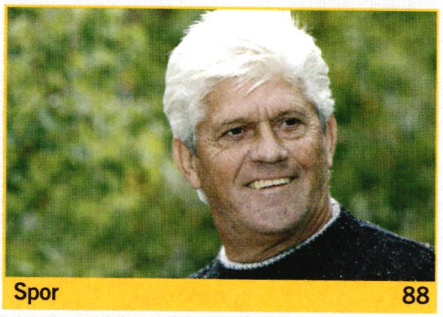
Avrupa Türk Basını 66

Şimdi büyüme zamanı...
ZAMAN Media GmbH
Genel Müdürü Fatih Gök

Televizyon 50

TRT-INT atak hazırlığında
Genel Müdür Şenol Demiröz

Spor 88

Kaya gibi sert bir aslan terbiyecisi
Werner Lorant

ekogündem

hazırlayan: belgin mungan
mungan@platform-online.de

Western Union'dan yabancı atağı

Dünya çapında ücretsiz para transferi gerçekleştiren ve 1995'ten bu yana Almanya pazarında faaliyet gösteren Western Union şirketi, Almanya'daki yabancı müşterilerine hizmet ağını geliştirecek Community Consultans programı başlattı. Şirketin Avrupa Başkan Yardımcısı Hikmet Ersek, Almanya'daki çok çeşitli yabancı gruplardan temsilciler bulmayı başardıklarını bildirerek, bu temsilcilerin yabancı müşterilerin bireysel ihtiyaçlarını tesbit ederek öneriler getireceklerini ve böylece hizmet kalitesini daha da arttıracaklarını söyledi. Western Union Almanya'daki yabancı gruplara yönelik temsilci uygulamasını ilk olarak Nisan ayında başlatmıştı. Reisebank, Postbank, American Express gibi bankalarla havale alanında işbirliği yapan Western Union, Almanya'da 5.350 havale gişesine sahip.

Tek tip ehliyet geliyor

Avrupa Birliği Ulaştırma Bakanları, tüm AB ülkelerinde pek yakında tek tip ehliyet uygulamasına geçilmesini kararlaştırdılar. Tek tip ehliyet uygulamasına geçilmesinin yanısıra, bu ehliyetlerin her 10 yılda bir güncel fotoğrafla yenilenmesi de kararlaştırıldı. Ancak her iki uygulama da yeni alınacak ehliyetler için geçerli olacak. Halen ehliyet sahibi olanlar, ellerindeki ehliyetleri yenilemek zorunda kalmayacaklar.

Ucuz VW'ler yakında yolda

Alman otomobil devi Volkswagen, daha ucuz halk tipi bir araba üretecek. Fiyatı ise 8.000 ile 10.000 Euro arasında olacak. Yeni marka, diğer pek çok model gibi yurtdışında değil, Almanya'da üretilecek.

Trenler ve taksiler de zamlanıyor

Alman demiryolu işletmesi Deutsche Bahn, Aralık ayından itibaren zamlı tarifesini uygulayacak. Şehirlerarası bilet fiyatları, 12 Aralık'tan itibaren ikinci mevkide yüzde 3.5 ile 4.2 arasında, birinci mevkide ise yüzde 6 zamlanacak. Şehirler arası seyahatlerde ikinci mevki biletlerde 150 kilometre mesafeye kadar zam yapılmayacak.

150-400 kilometre arasındaki mesafelerde bilet fiyatları yüzde 3.4 zamlanacak. 400-700 kilometre arasındaki mesafelerde ise bilet fiyatlarına yüzde 4.2 zam gelecek. Banliyö trenlerinde de 100 kilometreye kadar olan mesafelerde yüzde 3,9 zam yapılacak. Ayrıca 2 kişiden itibaren başlayan grup indirimi de kaldırılıyor. Bu da yetmiyor ve „Schönes-Wochenende-Ticket" adı verilen hafta sonu indirimli tarifesi de 2 Euro zamlanarak 30 Euro'ya çıkıyor.

Taksiye de zam

Taksiler de önümüzdeki yıldan itibaren yüzde 5 oranında zamlanıyor. Zammın gerekçesi ise, artan yakıt fiyatları ile araç sigortalarının zamlanması.

Karstadt ve Opel Türkleri zorda

Almanya'nın dev mağazalar zinciri KarstadtQuelle, kötü sinyal veriyor. Geçtiğimiz ay açıklanan mecburi tasarruf planı çerçevesinde aralarında Türkler'in de olduğu binlerce işçiye zorunlu çıkış verilecek. Kalanların ise 2007 tarihine kadar iş garantisi karşılığında, haftalık çalışma saatleri 37'den 42 saate çıkacak. Ayrıca izin ve noel ikramiyeleri de kalkacak. Çalışanlar, yıllık izinlerinden 5 gün feda edecekler.

General Motors'a bağlı Opel işçilerinin de başı dertte. Rüsselsheim ve Bochum fabrikalarından yaklaşık 10 bin işçinin atılması planlanıyor. Grevin sona ermesinden sonra masaya oturan sendika ve işveren temsilcileri, zehir gibi bir tasarruf paketini hazırlamak üzere kolları sıvadılar.

Çıkışları mümkün olduğunca düşük tutmak ve kalanlara da bir kaç yıl iş garantisi vermek karşılığında işçiden ağır fedakarlık bekleniyor. Bunlar arasında haftalık çalışma saatinin azaltılması yoluyla maaşların düşürülmesi, ikramiyelerin kaldırılması, günlük molaların kısaltılması yer alacak. Rüsselsheim'daki Opel fabrikasında gece vardiyası da kalkacak.

Sağlıkta yenilikler "can yakacak"

Önümüzdeki yıldan itibaren bakım sigortası (Pflegeversicherung) zamlanıyor. Çocuksuz olanlar Ocak ayından itibaren her ay yüzde 0.25 daha fazla bakım sigortası ödeyecekler. Böylelikle brüt maaştan bakım sigortasına kesilecek olan miktar, yüzde 1.1'e çıkacak. Ortalama 2500 Euro brüt maaş alan çocuksuz bir çalışan, ayda 25 Euro bakım sigortası ödeyecek.

Özel diş sigortası geliyor

Sağlık reformu kapsamında önümüzdeki yıl diş tedavi masrafları sağlık sigortası kapsamından çıkarılarak, özel sigorta mecburiyeti getiriliyor. Temmuz ayından itibaren diş tedavisi için maaşlardan yüzde 0.4 ek prim kesilmeye başlanacak. 2500 Euro brüt maaş alan bir çalışandan ayda 10 Euro özel diş sigortası primi kesilecek.

İlaç cep yakacak

10 Euro muayene ücreti, reçetelere daha yüksek hasta katkısı, hastanede kalınan gün başına ödenen paraya zam yetmedi, şimdi bir darbe de ilaç firmalarından geliyor. İlaç firmaları, önümüzdeki yıldan itibaren yüzde 10 zam yapmaya hazırlanıyor. Bu zammı, 2003'ten bu yana fiyat arttırmamakla gerekçelendiriyorlar.

Prim inadı

Sağlık reformunda halka yüklenilmesi sayesinde bu yıl tam 7 milyar tasarruf eden hastalık sigortaları, hükümetin halka söz vermiş olmasına rağmen, prim düşürmek niyetinde değil. 2005'de de prim indiirmi yapmayacakları gibi, bir de zam yapma peşine düştüler. Hastalık sigortaları, sağlık reformu ile elde ettikleri tam 7 milyar Euroluk tasarrufa rağmen prim düşüremeyeceklerine ve hatta az da olsa zam yapacaklarına gerekçe olarak ise, "İşsiz sayısı arttıkça ve şirketler izin ve noel ikramiyelerini düşürdükçe bizim de prim gelirimiz azalıyor" diyorlar.

Türk'e ihtiyaç var

Almanya'nın saygın kurumlarından Ekonomi Araştırmaları Enstitüsü DIW uzmanı Herbert Brücker, Türkiye'nin AB'ye üye olması ile Avrupa'ya Türk işgücünün akın etmesinden korkmak yerine, tam tersine buna sevinmek gerektiğini söyledi. Türk işçisinin serbest dolaşım hakkının sınırlandırılmamasını isteyen Brücker, AB'nin sadece ekonomik açıdan değil, nüfus açısından da Türkiye'den göçe ihtiyacı olduğunu hatırlattı. Ayrıca Türkiye'nin AB fonlarından büyük miktarlarda paralar götüreceğinin de doğru olmadığını, söz konusu miktarın en fazla 7 milyar Euro olacağını belirtti.

Belgin Mungan

Doğu'nun kahverengi merakı korkutuyor

Saksonya ve Brandenburg eyaletlerinde yapılan seçimlerde korkulan başarıyı gösteren ve ilk kez eyalet parlamentosuna girmeyi başaran aşırı sağcı NPD ile DVU partileri, şimdi ortak strateji peşindeler. 2006 federal seçimlerinde güç birliği yaparak tek liste ile seçime girmekte anlaşan her iki parti, Federal Meclis'e ilk aşırı sağcı milletvekillerini gönderebilirler.

Takvimler 19 Eylül 2004 Pazar gününü gösteriyor. Günler öncesinden nefesler tutulmuş, Almanya'nın doğusundaki Saksonya ve Brandenburg eyaletlerinde yapılacak seçimlerin sonucu endişeyle bekleniyor. Henüz Brandenburg'da SPD ve CDU büyük koalisyonda, Saksonya'da ise CDU, uzun yıllardır tek başına iktidarda. Radikal sağcı NPD ve DVU partilerinin Hartz IV reformu yüzünden halkın korkularını kaşıyarak oy avcılığına çıktıkları ve Hartz reformlarına karşı düzenlenen Pazartesi mitinglerinde bolca boy gösterdikleri bu seçimlerde, her iki partinin de oy patlaması yapmasından, NPD'nin Saksonya'da ilk kez, DVU'nun ise Brandenburg'da ikinci kez eyalet meclisine girmesinden korkuluyor.

Hiçbiri kar etmedi

Başbakan Gerhard Schröder'den patronlara kadar herkes, doğu halkını sağduyuya davet ediyor ve aşırı sağa oy vermemelerini istiyor. Hatta Federal İçişleri Bakanı Otto Schily, kamuoyu yoklamalarının NPD ve DVU'nun oy patlaması yapacaklarını göstermeleri üzerine, çaresizlikten, Anayasa Mahkemesi'ne saldırıyor ve NPD'nin yasaklanması yolundaki hükümet dilekçesini reddederek, NPD'nin güçlenmesini sağladığını savunuyor. İşverenler Birliği Başkanı Dieter Hundt, aşırı sağın güçlenmesinin bölgedeki yatırımları tehlikeye atacağını söyleyerek, toplam 5.8 milyon seçmene gözdağı bile veriyor.

Ve işte 19 Eylül Pazar akşamı saat 18.00'de ilk neticeler gelmeye başladı bile. Saksonya'da NPD, 5 yıl öncesinde-

FOTO: DPA

ki yüzde 1.4 oy oranından tam yüzde 9.2'ye sıçrayarak, iktidar partisi SPD kadar oy aldı ve meclise girdi. Brandenburg'da ise DVU hem oylarını arttırdı, hem de ikinci kez meclise girmeyi başardı. İki parti seçimlerde oyları bölmemekte anlaşmışlar, Saksonya'da DVU, Brandenburg'da da NPD seçimlere girmemişti.

SPD ve CDU dışındaki bütün partilerin oyları arttı. Saksonya'da tek başına iktidarda bulunan CDU, tam yüzde 15.8 oy kaybetti ve meclisteki salt çoğunluğunu yitirdi. SPD ise, yüzde 9.8 ile tarihinin en kötü seçim neticesini elde etti. PDS, oy arttırarak, ikinci parti konumunu sağlamlaştırdı.

SPD-CDU koalisyonu ile yürütülen Brandenburg cephesinde ise, SPD, sandıktan birinci parti olarak çıksa bile yüzde 7.4 gibi aşırı bir oy kaybına uğradı. Koalisyon ortağı CDU da hem aynı oranda oy kaybetti, hem de ikinciliği PDS'e kaptırdı.

Patlamanın "faili meçhul" mu?

Saksonya ve Brandenburg seçimleri, protesto seçimi oldu. Ardarda gelen ve her seferinde biraz daha cepleri kemiren Schröder reformları yüzünden SPD'ye, ama yanısıra da ona destek veren ana muhalefet partisi CDU'ya halk, ağır fatura çıkardı. Ekonomik kriz, aşırı sağın ekmeğine yağ sürdü. 4 yıldan bu yana bir türlü düze çıkamayan Almanya, kemer

FOTO: DUP

Claudia Roth

"Neonazilerin sadece doğu eyaletlerinin bir sorunu olduğunu düşünenlerin ne kadar yanılgı içinde oldukları, daha iyi ispatlandı."

sıkma politikasına girince, hükümetine öfkelenen halk, **"Yabancılar ekmeğimizi, işimizi elimizden alıyor"** tarzından Neonazi sloganlara yeniden ve hırsla prim vermeye başladı.

Kahverengi ittifak

Zafer sarhoşluğuna giren NPD ve DVU'dan hem beklenen ama hem de ürküten açıklama ise, seçimlerin hemen ardından geldi. İki ırkçı parti, 2006'da yapılacak genel seçimlere ortak liste ile gireceklerini açıkladılar. Seçim vurgunu unutulmaya yüz tutarken, NPD Başkanı **Udo Voigt**'in "Genel seçimlere ortak liste ile girme konusunda DVU Başkanı Gerhard Frey ile anlaştık" sözleri, ortalığı yeniden karıştırdı. İki partinin, bir değişiklik olmazsa, üzerinde anlaştıkları aşırı ırkçı isimler **Thomas Wulff, Thorsten Heise** ve **Ralph Tegethoff,** belki de Federal Meclis'e adım atacak olan ilk ırkçı milletvekilleri olacaklar.

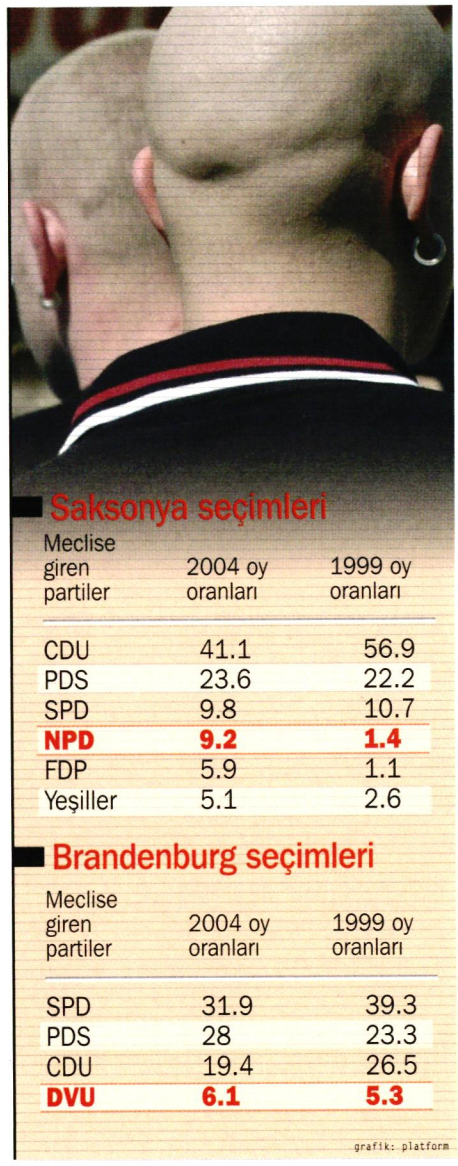
NPD'nin zaten neonazi partisi olarak damgalandığını hatırlatan **Voigt,** "Şimdi ise gerçekten neonazilerin partimize girmesine şaşırıyorlar. Almanya'da milliyetçi bir gençlik var ve onların beyin takımı Heise ve Wulff gibi arkadaşlarımız, NPD saflarında çalışmaya başladıklarında bu, pek çok genç için sadece sempati duymak değil, birlikte politika yapmak için olumlu sinyal verecektir" diyor.

Peki ya bizler?

Peki bu partilerin asıl boy hedefi olan ve sırtından ekmek yediği hedef kitle olan göçmenler ne diyor, ne yapıyor? Acaba büyük çoğunluğunu Türklerin oluşturduğu bu ülkedeki milyonlarca göçmenden kaçta kaçı Brandenburg ve Saksonya seçimlerinin sonucundan haberdar, kaçı, iki Neonazi partinin çok değil, 1.5 yıl sonra genel seçime tek kuvvet olarak gireceğinden haberdar ve kitle örgütlerimizin hangisi bu tehlikeye önemle dikkat çekiyor?

Galiba üzerine düşen görevi, yani Türk kamuoyunu bilgilendirme ve tehlikeye dikkat çekme vazifesini, layıkıyla yerine getiren tek organ, Almanya'daki Türk basını oldu.

NPD/DVU adıyla seçime girecek olan iki Neonazi partinin ortak hareket etme kararı, Hitler'in de parlamenter yoldan iktidara geldiğini aklının bir köşesinden hiç çıkarmayan her renkten politikacıyı endişeye sürükledi. Bu gelişmelere değişik tepkiler gösterildi.

Saksonya seçimleri

Meclise giren partiler	2004 oy oranları	1999 oy oranları
CDU	41.1	56.9
PDS	23.6	22.2
SPD	9.8	10.7
NPD	**9.2**	**1.4**
FDP	5.9	1.1
Yeşiller	5.1	2.6

Brandenburg seçimleri

Meclise giren partiler	2004 oy oranları	1999 oy oranları
SPD	31.9	39.3
PDS	28	23.3
CDU	19.4	26.5
DVU	**6.1**	**5.3**

grafik: platform

Federal Meclis Başkanı Wolfgang Thierse:

İki eyalet seçiminde aşırı sağın güçlenmesi, bir kaç seçmenin Hartz protestosu olarak görülemez. Durum daha kötü. Aşırı sağı dramatize etmeyelim ama hiç hafife de almayalım. Bu henüz, faşist tehlike değil, Almanya demokrasinin kökleştiği bir ülke, ama aşırı sağcılarla bilinçli mücadele kaçınılmaz hal almıştır.

Yeşiller Eşbaşkanı Claudia Roth:

Bu birleşme kararı, demokrasiye yöneltilmiş radikal bir saldırıdır. Neonazilerin sadece doğu eyaletlerinin bir sorunu olduğunu düşünenlerin ne kadar yanılgı içinde oldukları, daha iyi ispatlandı.

PLATFORM

Zamana değer katmak için...

Kol saatiniz Platform'dan

Derginiz Platform'a bir yıllık abone olun yukardaki saatlerden tercih ettiğiniz birini adresinize gönderelim.

Nisan 2004'ten bu yana yayın hayatında olan ve her iki ayda bir okurlarıyla buluşan Platform dergisi, kalitesi ve zengin içeriğiyle Avrupa'nın en iyi Türk dergisidir.
Dergimize abone olan bütün okurlarımıza tercihlerine göre bay veya bayan kol saatleri hediye olarak gönderilecektir. Sadece posta ücreti karşılığı yukardaki saatlerden birine sahip olmak için abone formunu doldurup bize yollamanız yeterli olacaktır.

Abonelik şartları:

1) Abone bedeli yıllık 24 Euro'dur. Yandaki formu eksiksiz doldurup gönderen okurlarımızdan abone ücreti hesaplarından çekildikten 6 hafta sonra kendilerine tercih ettikleri saat posta ücreti karşılığı Deutsche Post kanalıyla gönderilecektir.
2) Her abone kaydı için tek bir kol saati hediye edilecektir.
3) Kampanyamız Ocak 2005 sonuna kadar geçerlidir.
4) Bay ve bayan kol saati konusunda tercihte bulunmayan okurlarımıza elimizde bulunan kol saatlerinden gönderilecektir.
5) Formların **"İklim Verlag - Platform | Starkenburg Str. 16 • 64546 Mörfelden-Walldorf"** adresine postayla gönderilmesi gerekmektedir. Dileyen okurlarımız **06105_702 99 88** nolu faksa da abone kuponlarını geçebilirler. Ancak mutlak surette telefon ve adres bilgilerinin okunaklı bir şekilde yazılması gerekmektedir.
6) Almanya dışından abonelik için merkezimizle irtibata geçilmesi gerekmektedir.
7) Mevcut abonelerimiz de bu hediyeleri alabileceklerdir.

Platform Abone Formu

☐ Ich bestelle die kommenden sechs Ausgaben von Platform frei Haus für nur 24,- EUR (statt 27,- EUR)

Hediye tercihi ☐ Bayan kol saati ☐ Bay kol saati
(Sadece birini seçiniz)

Meine Anschrift

Vorname, Name _____

Strasse, Nr _____

PLZ, Ort _____

Land _____

Geburtsdatum _____

Telefon _____

E-Mail _____

Ich zahle die 24,- euro jährlich bequem per Bankeinzug

BLZ _____

Konto Nr _____

Geldinstitut _____

Datum, Unterschrift _____

Schicken Sie mir in einem Jahr 6 Ausgaben der Zeitschrift Platform. Ich kann jedoch meinem Vertrag jederzeit kündigen. Eine kurze Mitteilung an unseren Platform Kunden-Service genügt. Dieses Angebot gilt nur innerhalb Deutschlands. Auslandpreis gehen auf Anfrage. Mir ist bekannt, dass ich diese Bestellung innerhalb von 14 Tagen bei der Bestelladresse widerrufen kann. Zur Wahrung der Frist genügt die rechtzeitige Absendung des Widerrufs. Ich bestätige dies durch meine zweite Unterschrift.

Datum, Unterschrift _____

İLLÜSTRASYON: ZORAN PLANIC

Edmund Stoiber

"Sarışın Balta"lıktan, "mükemmel adam"lığa

Sonja Häußler

2006 genel seçimlerinde Hıristiyan Birlik Partisi (CDU), başbakanlık yarışına kimi gönderecek? Bu sorunun cevabı henüz tam yok ama bunu bekleyen ve isteyenlerden biri, 2002 genel seçimlerinde yarışmayı kılpayı kaybeden Bavyera Eyalet Başbakanı Edmund Stoiber.

2002 Şanşölye Adayı

Hıristiyan Birlik Partileri (CDU-CSU) içinde uzun, oldukça çetin kapışma ve tartışmalarda şansölye adaylığı yarışında CDU Genel Başkanı Angela Merkel'e karşı ipi göğüsleyen Edmund Stoiber olmuştu. "Sarışın Balta" olarak tanınan Stoiber, bu adaylığına kadar hıristiyan muhafazarlık politikasıyla dikkat çekiyordu. Stoiber'in aile, kadın, azınlık, eşcinsellik ve yabancılarla ilgili görüşleri kutuplaşmalara sebep oluyordu Almanya'da. Şanşölye seçim propagandaları sırasında ise Stoiber'in vaziyete hakim ve ortanın sağından seçmenlerin desteğini alabilen sima haline gelmesi dikkat çekici. Seçim propaganda konularını ekonomi ve sosyal politika üzerine bina eden Stoiber, işsizlikle mücadele, içgüvenlik ve ülkenin Kuzey-Doğu'sunun ekonomik ve altyapısının yeniden düzenlenmesi konularını sistemli bir şekilde işleyerek seçmenin oylarına talip olmuştu. Tahmin ve anketlerde dönemin Başbakanı Gerhard Schröder ile başbaşa gittiğini gören CDU-CSU'nun Başbakan Adayı Stoiber, yarışı kesin kazanacağına inanıyordu. Hatta seçim akşamı kendini yarışı kazanan taraf olarak bile ilan edip kutladı. Fakat rakibi Gerhard Schröder'in seçimi sadece 6027 oy farkla kazandığı gerçeğiyle karşılaşma süprizini yaşadı Stoiber. Birlik Partileri'nin onu 2006'da bir defa daha yarışmaya gönderip göndermeyeceği şimdilik meçhul. Onun Almanya'da bir defa daha Schröder'in rakibi olarak karşısına çıkmaya istekli olduğunu bilmeyen yok. CDU-CSU, Stoiber'e bu şansı bir defa daha verecek mi? Bavyera'da keskinliğinden dolayı "Sarışın Balta' olarak nitelenen fakat seçim propoganda çalışmalarında bunun aksine "Mükemmel adam" haline dönüşerek çok farklı bir sima haline gelen bu politikacı kim?

"Problemleri ele alıp, birşeyler yapmak istiyordum"

Sıradan bir aileden gelen Edmund Stoiber, ta gençlik yıllarından başlayarak sistemli bir şekilde bugünkü bulunduğu makamlara kilitlenmiş adeta. Lise ve askerlikten sonra bugün Başbakan olduğu Münih'te hukuk yüksek eğitimine başladı Edmund Stoiber. Daha sonra ikinci bir bölüm olarak da politika ilimleri okudu. Üniversitede öğretim görevlisi olarak hukuk mesleğine başlayan Edmund Stoiber, **"Aktüel problemler ışığında haneye tecavüz"** konusunda doktora yapar. **"Hukuk, gençliğimden beri büyük ilgi duyduğum bir konuydu"** diyen Stoiber, hukuk profesörü olmak isterken, araya politika girince bunu yapamaz.

Stoiber, 1971 yılında Bavyera Eyalet Çevre Bakanlığı'nda göreve davet edilir. **"Problemleri ele alıp birşeyler yapmak istiyordum"** diyen Stoiber, ilk adımını attığı aktif politikada bir yıl sonra Çevre Bakanlığı bürosunun kilit noktalarından birine getirilir. Artık eyalet politikasını şekillendirenler arasında oturur Stoiber. Bakan Max Streibl'in özel danışmanıdır artık. O yıllardaki çalışmalarıyla ilgili olarak, **"Avrupa'da bir ilkti bizim bakanlık. Onun için karşılaşılan problemlerin üstesinden gelmek tahminlerin çok ötesinde zordu"** derken, sıkıntıları sabır ve akılla aştıklarını belirtiyor.

Politika hayatındaki duraklar

1950'li yıllardan bu yana politikayla ilgilendiği Hıristiyan Birlik Gençlik Örgütü'ndeki çalışmalarının ilk semeresini 1974'de girdiği seçimlerde Bavyera Eyalet Milletvekili olarak aldı Edmund Stoiber. Girdiği ikinci eyalet seçimlerinde aday olduğu Bad Tölz-Wolfratshause'de,

Stoiber'in Avrupa politikasıyla ilgili açıklamaları diğer partiler bir yana kendi partisi içinde bile çok ciddi muhalefetle karşılanıyor. Stoiber'in mutlaka başarılı olabilmek için her yolu meşru gördüğü iddialarını artık sağır sultan bile duymuş halde. Stoiber'in hastalık derecesinde başarı arzusu, ikbalperestlik ve her halükarda iktidar olmak gibi takıntıları olduğu dile getiriliyor partidaşları tarafından.

partisinin eyalet oy oranının üstünde seçmen desteğine ulaşarak tekrar eyalet milletvekili seçilen Stoiber'in politikada örnek aldığı isim, CSU Genel Başkanı **Franz Joseph Strauß**'tu. CSU'nun ve Bavyera'nın tartışmasız lideri, başbakanı **Franz Joseph Strauß**, genç milletvekili Stoiber'in 1982'de parti genel sekreteri seçilmesini sağladı. Ve bundan sonra da onun zirveye doğru çıkmasını devamlı destekledi. Bu desteklerin karşılığını Stoiber, genel başkanı **Franz Joseph Strauß**'a karşı günde 16 saat çalışma sadakatıyla geri vermeye çalıştı. Her dosyayı görme, inceleme istek ve arzusuyla çalışan Stoiber, partisinde her geçen gün güçleniyor ve vazgeçilemeyecek bir sima haline geliyordu. 1980'de politik kariyer babası olarak da gördüğü **Franz Joseph Strauß**'un SPD'li **Helmut Schmidt**'e karşı Şanşölye adaylığındaki tüm çalışmalarda Edmund Stoiber, artık **politik olarak örnek aldığı liderinin** sağ koluydu. Strauß'un ölümü Stoiber için yeniden karar verme konusunda bir dönüm noktası oldu. Dönemin Başbakanı Max Streibl, Stoiber'e kabinesinde içişleri bakanlığı teklifini götürdü. Artık Bavyera Bakanlar Kurulu'nda olan Edmund Stoiber, CSU'nun Genel Başkanı Theo Waigel'in yardımcılığını yaparken, partisi CSU'nun iki numarası oluyordu.

Başbakanlıktaki Stoiber

Partisi CSU içinde zirveye doğru tırmanışlarını sürdüren Stoiber, beş yıl boyunca Başbakan Streibl'in yanında bulundu. Bu süre sarfında **"su taşımacılık"** rolüyle yetinmekten başka şansı bulunmayan Stoiber'e, Başbakan Streibl'in adının **"Amigo"** rüşvet skandalına karışmasıyla yeniden bir imkan daha açılmış oldu. Partisi CSU içinde başbakanlık için çok ciddi kapışmalar yaşandı bu amigo rüşvet skandalının akabinde. Streibl suçsuz olduğunu iddia ederek gitmemekte direnirken, bu makama CSU Genel Başkanı Theo Waigel gelmek istiyordu. Şiddetli politik kapışmaların ardından Bavyera Eyalet Başbakanlığı kavgasını Waigel'e karşı Stoiber kazandı. Ve istemeye istemeye Mayıs 1993'de görevi bırakmak zorunda kalan Max Streibl'in yerine 28 Mayıs 1993'de Edmund Stoiber başbakan olarak oturdu. Stoiber, muhafazakar eyalet Bavyera'da Hıristiyan- muhafazakar söylemleriyle gittiği 1994 ve 1998 eyalet seçimlerinde yüzde 53 dolaylarında mutlak oy çoğunluğuna ulaşarak CSU'nun tarihinde ikinci mutlak çoğunluk rekorunu kırıyordu. Bu oylarla CSU Bavyera'da 40 yıldır tek başına kimseye bağlı olmadan ve adeta hesap da vermeden iktidarını sürdürüyor. Edmund Stoiber'in tekrar aday olup şanşölye olarak Berlin'e gitmesi durumunda Bavyera'daki eyalet iktidarının durumunu şimdiden kestirmek zor.

Tartışmalı dünya görüşü

Edmund Stoiber'in adı birçok skandala karışan **Franz Joseph Strauß**'un genel başkanlığında CSU genel sekreterlik yaptığı 1978-1983 yılları arasındaki açıklamaları hafızalarda tazeliğini koruyor. Sola, liberallere, kürtaja ve ahlaki çürümeye karşı tavizsiz çok sert seferler açan Stoiber, İsar nehrinde çıplak yüzenlere karşı yasaklarından dolayı **"sarışın balta"** olarak nitelenmeye başlanmıştı. Eşcinselliğe ve boşananlara karşı bazı hakların kısıtlanmasına yönelik teklifleriyle ülke gündeminin ortasına güm diye giren Stoiber, şanşölye adaylığında bu tür açıklamalarıyla arasına artık mesafe koymaya başladı. Bu kendisinin de değiştiği şeklindeki açıklamaları tabiiki tenkitleri ortadan kaldırmadı fakat dozajını biraz düşürdü. Almaya'da, Stoiber'in savunduklarının modern dünya görüşü ve Almanya'nın dünyadaki imajıyla örtüşmediği tartışmaları her defasında gündemin ana konusu olma özelliğini koruyor. Edmund Stoiber ve partidaşı Roland Koch'un açıklamalarını ne kadar yumuşatırlarsa yumuşatsınlar, Hıristiyan Birlik

Edmund Stoiber ayrı cinslerin evliliğinden ve kürtajın kanunla yasaklanmasından yana olduğunu söylerken, insanların hemcinsleriyle beraber yaşamasının veya evlenmeden birlikteliklerin özel hayat olduğunu vurguluyordu. Stoiber'in güvenlik, göç ve göçmenler politikasında hedeflerini değil sadece söylemlerini değiştirdiği görülüyor.

FOTO: HAYRETTİN ÖZCAN

Edmund Stoiber'in adı birçok skandala karışan Franz Joseph Strauß'un genel başkanlığında CSU genel sekreterliği yaptığı 1978-1983 yılları arasındaki açıklamaları hafızalarda tazeliğini koruyor. Sola, liberallere, kürtaja ve ahlaki çürümeye karşı tavizsiz çok sert seferler açan Stoiber, İsar nehrinde çıplak yüzenlere karşı yasaklarından dolayı **"sarışın balta"** olarak nitelenmeye başlanmıştı.

Partileri (CDU-CSU)'nun kökten muhafazakar kanadına mensup oldukları tesbiti ve nitelemesini azaltmadığı görülüyor

Yumuşak söylemler

Değerlerin muhafazakar politikacısı Edmund Stoiber'in 2002'de şanşölyeliğe adaylığının ardından girilen seçim propogandalarında bulunduğu ortama hakim olduğu ve yön verdiği dikkat çekiyordu. Aile politikasında gelenek ve göreneklerin korunmasından yana politikalarını savunmaya devam eden Stoiber'in söylemlerini yumuşattığı dikkat çekiyordu. Aile müessesesinin korunmasının kanunen daha fazla garanti altına alınmasını isteyen Stoiber, ayrı cinslerin evliliği ve kürtajın kanunla yasaklanmasından yana olduğunu söylerken, insanların hemcinsleriyle beraber yaşamasının veya evlenmeden birlikteliklerin **"özel hayat"** olduğunu vurguluyordu. Güvenlik, göç ve göçmenler politikasında hedeflerini değil sadece söylemlerini değiştirdiği görünen Stoiber'in sadece olayları anlatımdaki ifadelerinin daha esnek seçilmiş olduğu dikkat çekiyor. İç politika ve göçmenlerle ilgili görüşlerinden dolayı **"Law and Order"** olarak adlandırılan Stoiber, emniyet güçleri için daha çok para verilmesinden, iç asayiş için askerlerin de görevlendirilmesinden ve uyuşturucuyla daha etkin ve köklü mücadeleden yana. Kırmızı-Yeşil koalisyon hükümetinin iç ve göçmenler politikasını yumuşak bularak eleştiren Stoiber, ülke güvenlik politikasının yabancılar politikasından ayrılamayacağını iddia ederken, suç işlemiş yabancıların ülkelerine gönderilmesi kararlılığını sürdürüyor. **"Yeni yabancının Almanya'ya getirilmesi yerine buradakilerin uyumları için neler yapılabilir ona bakmalıyız"** diyen Stoiber, ülkede işsizlik devam ettiği müddetçe Green Card uygulanmasını istiyor.

Çizik resimli mükemmel adam

Politik hedefleri ve dünya görüşüyle

"Eşimin beni görüşmelerim arasında arayıp, Contstanze'nin yürümeye başladığını söylediğini bugün gibi hatırlıyorum" diyen Edmund Stoiber şöyle devam ediyor; **"Bugün anladımki, mesleğim herşeyin önüne geçmemeli. Ailem içinde zaman ayırmalıyım. Çocuklarımızı eşim yetiştirdi. Ben onların gelişmelerini sadece takip ettim. Her boş dakikamı çocuklarım ve eşimle yaşadım."**

tartışmalı bir şahsiyet olan Hıristiyan Birlikçi politikacı, popülist açıklamalarıyla sağ kanattan elde ettiği yeni kimliğiyle Moskova-Washington başbakanları arasında başarılı bir profil olarak dolaşırken, **"mükemmel adam"**lığa dönüşmüş gözüküyor. Bu simanın idaresindeki Bavyera, ülkenin High-Tech-Zentrum'u haline gelmiş! Fakat Stoiber'in bu mükemmel adam resminde ciddi çizikler var. Eyaletindeki işsizlik oranının azlığından gururla bahseden Stoiber, krizdeki işletmeleri devlet kesesinden sübvanse ettiğini açıklamıyor ve bunun ortaya çıkarılamayacağını düşünüyordu. Yine eyaletine devlet kesesinden yatırımcıları çağıran Eyalet Başbakanı Stoiber, yatırımları sıralarken bunun hangi paralarla yapıldığını söylemiyor. Stoiber'in Avrupa politikasıyla ilgili açıklamaları diğer partiler bir yana kendi partisi içinde bile çok ciddi muhalefetle karşılanıyor. Stoiber'in mutlaka başarılı olabilmek için her yolu meşru gördüğü iddialarını artık sağır sultan bile duymuş halde. **Stoiber'in hastalık derecesinde başarı arzusu, ikbalperestlik ve her halükarda iktidar olmak gibi takıntıları olduğu dile getiriliyor partililer tarafından.**

Eski Adalet Bakanlarından ve Stoiber'in partidaşlarından Alfred Sauter, Stoiber ile ilgili, **"Sayın Stoiber birini kendi emeline ulaşmakta engel olarak görüyorsa onun ayağını mutlaka kaydırır."** diyor. Kendi İçişleri Bakanlığı döneminde eyaleti adına riskli ve daha sonraları zarara yol açan emlak işlerine giren Stoiber, buna benzer işlere giren Bakanı Sauter'i görevden almıştı. Stoiber, Bavyera'da BSE hastalığı ortaya çıktığında da, en yakın parti çalışma arkadaşlarından Sosyal Bakan Barbara Stamm'ı bu işte ihmali olup olmadığının tesbit edilmesine bakmadan hemen azletmesiyle tanınıyor. Theo Waigel, Kohl döneminin tartışmasız Maliye Bakanlarından. Waigel, Stoiber'in ülke politika gündeminde konuşulmak için Münih'ten Berlin'e yarı saçma iddialarıyla parti genel başkanı olarak, muhalefetin **"İlk önce partine hakim ol. Sonra Maliye'ye bakarsın!"** şeklindeki sataşmalarla yaşadığı zor günleri unutacağa benzemiyor.

Türkiye'ye AB üyeliğine hayır

Avrupa Birliği'ne muhalif olan Stoiber, Türkiye'nin AB üyeliğine de temelden karşı olanlardan. 2002 yılında Spiegel'e verdiği bir röportajda, **"AB, Türkiye'yi politik ve ekonomik olarak üyeliğe alabilir"** dedikten sonra, **"Avrupa Birliği'nin Türkiye'yi üyeliğe alması, uyum sağlanamayacağından birliğin politik sonu demektir. Türkiye başka tarih ve değerler geçmişine sahip. Bunun için bu birlikte paylaşabileceği değerler yok. Avrupa halklarının özgürlük, sorumluluk ve dayanışma yarışı ve güreşinde başka geçmişe ve toplumsal değerlere sahip olduğundan yerini almamıştır"** cümlesini patlatıyordu. Bu açıklamalarının ardından, Türkiye'ye karşı samimi olunmasını isteyip, Türkiye'nin dost ve partner olabileceğinden bahsetme çelişkisine düştü Stoiber. Şansölye Schröder'in Türkiye politikasına oldukça sert eleştiriler getiren Stoiber, **"Türkiye, AB'ye üyelik için gerekli kriterleri yerine getirmekten fersah fersah uzaktır. Türkiye ile ekonomik, politik ve müessese olarak yakın işbirliğinden yanayız. Fakat üyelik olmaz"** diyor.

Özel hayat nerede kaldı?

Politik kariyeriyle ilgili partidaşları tarafından eleştirilen Stoiber, makam basamaklarını birer birer çıkarken, en büyük destekçisi eşi Karin Stoiber. 1968'den bu yana evli olan Karin ve Edmund Stoiber çiftinin ilk çocukları 1971 doğumlu Constanze. Karin Stoiber bu doğumdan sonra mesleğini bıraktı ve 1977'de Veronica'yı dünyaya getirdi. Oğlu Dominik 1980 doğumlu. Stoiber, **"Eşimin beni görüşmelerim arasında arayıp, Contstanze'nin yürümeye başladığını söylediğini bugün gibi hatırlıyorum"** diyen Edmund Stoiber şöyle devam ediyor; **"Bugün anladımki, mesleğim herşeyin önüne geçmemeli. Ailem içinde zaman ayırmalıyım. Çocuklarımızı eşim yetiştirdi. Ben onların gelişmelerini sadece takip ettim. Her boş dakikamı çocuklarım ve eşimle yaşadım. En büyük desteği ailemden alıyorum. Constanze 1999'da evlendi. Bir yıl sonra doğan Johannes ile dede oldum. 2001' de ikinci torun Benedict doğdu. Psikolojik gücümü ise spordan alıyorum. Kayak ve orman yürüyüşleriyle sağlığımı korumaya çalışıyorum. Fırsat buldukça da FC Bayern'in maçlarında tribündeyim."**

| Çeviri: Muhsin Ceylan

Almanya'da Türkiye'ye yatırım yapmanın en kolay yolu

Türkisfund

Yatırım Fonu

1. **Türkisfund Equities**
(Hesse Senedi)

2. **Türkisfund Bonds**
(Devlet Tahvili)

3. **Türkisfund Eurobonds**

Sizleri, Türkisfund için İşbank GmbH şubelerine bekliyoruz.

Türkisfund, sadece Almanya'da yaşayan müşterilerimizin hizmetine sunulmaktadır.

www.turkisfund.com

İŞBANK GmbH

Aslında savaşçı!

O'nun göçü biraz farklı bir göç. Almanya doğumlu. Öğrendiği ilk dil Almanca. Ailesi kesin dönüş yapınca Türkiye'de öğrenimini sürdürmek zorunda kalıyor. İsviçre'ye gelip ekonomi okuyan, ardından İngiltere'de 2 yıl boyunca pazarlama alanında eğitim gören Alovatan GmbH Genel Müdürü Altınay Ersavaştı, aslan burcunun bütün özelliklerini taşıyor.

Şükrü Uyanık

O'nun tuttuğunu koparan bir yanı var. Aslan burcundan olmasından kaynaklanan bir başarı hırsı, işkoliklik de kişiliğinin önemli ayrıntılarından biri. Kendi ifadesiyle zaman zaman „tozuttuğu" oluyor ve kendini aşırı derecede işine veriyor. Aldığı eğitimle, kişiliğinin en belirgin özelliklerini yanyana koyduğunuzda, başarıya inanmış bir kadın portresi çıkıyor karşımıza.

Türkiye'de yöneticilik yaparken, Almanya'ya tayin edilen ve Alovatan International GmbH'nın, yeniden yapılanmasını ve yeni bir çıkış yapmasını sağlayan 39 yaşındaki Altınay Ersavaştı, aslında bütün kadınlarımıza örnek olabilecek bir başarı öyküsünün kahramanı. Pazarlama alanında kendini geliştirebilmek için öğrenci olarak gittiği İngiltere'de aç kaldığı anları, bisküvi ile karnını doyurduğu o zor günleri bugün tebessüm ederek hatırlayan ve başarının bedelsiz olmayacağına inanan bir kadın yöneticimiz o.

Aslında Almanya'ya çok yabancı da değil. "Babam" diyor... "Yüksek okul okumak için Almanya'ya geliyor. Annemle tanışıyorlar. Evleniyorlar. Ben ve diğer iki kardeşim burda doğduk. 12 yaşına kadar ben Almanya'da kaldım. İlk öğrendiğim dil Almanca oldu dolayısıyla. Daha sonra Türkiye'ye döndük."

1965 yılında başlayan Almanya serüveni, kaderin garip cilvesidir ki, 36 yaşında yeniden onu Almanya'ya sürüklüyor. Ersavaştı, çok iyi bir eğitim almış. İsviçre'de Lozan Üniversitesi'nde ekonomi okuyarak, öğrenim hayatını tamamlamış. Okul bitince de kendisini Türkiye'de piyasa kurtlarının arasında buluvermiş birdenbire. Elbette bu noktada iki dil bilmesi kendisi için çok büyük bir avantaj olmuş. Ama hırsı kendisini yeni serüvenlere, yeni sahillere sürüklemiş hep.

"İki yıl çalıştıktan sonra, kendi kendime, bu yetmiyor, ben birşeyler daha yapayım, dedim. O zaman yeni başlamıştım. Apple bilgisayarları pazarlıyorduk. Ben de yükseleceğim hırsı başladı. Departman müdürü olacağım, falan olacağım diye kendime hedefler çizdim. O zaman müdürüm, "Kızım hele bir dur. Daha üniversiteden yeni mezun olmuşsun. Acele etme öğren işi önce, dedi. Daha sonra İngilizcemi ilerletebilmek ve pazarlama alanında kendimi geliştirmek için Londra'ya gittim. Hedefim bir yıl kalıp ileri derecede İngilizce öğrenebilmekti. Londra Üniversitesi'ne bağlı olan kursu bitirdim pazarlama üzerine. Ondan sonra da tekrar Türkiye'ye döndüm ve IT sektöründe hep bilgisayar branşında devam ettim."

Tabii herşey tozpembe olmamış Londra'da... Öğrencilik yıllarında tattığı ilk zor anlar, Ersavaştı'nın hırsına ve azmine daha büyük bir güç kazandırmış.

"İngiltere'de öğrenciyken, iki yıl boyunca önce kısmi birikmiş parayı kullandım. İkincisi de öğrenci zamanında garsonluk yaptım. Garsonluk işini bulana kadar da canım çıktı. Her gittiğim yerde, "Tecrübeniz var mı?" diye soruyorlardı. "Ya garsonluğun tecrübe ile ne alakası var" diye düşünürdüm. Üniversite bitirmişim, iki dil biliyorum, adam bana tecrüben var mı, diye soruyor. Çok yerden geri çevrildik. Biz 4-5 kızdık, beraber kalıyorduk ve iş arıyorduk tabii ki. Londra da çok pahalı yer. Para yetirmeye imkan yok. Sonunda iş buldum. Şık bir restoranttı. 10 saat eğitimden geçtim. Ne taraftan servis yapılır, nasıl yapılır bunları o dönemde öğrendim. Bunlar güzel tecrübeler. Özellikle orası, sırf öğle yemeği servisi yapan, işadamlarının olduğu bir yerdi. İnsan sarrafı olmaya başlıyorsunuz.

FOTO: © IKLIM

Bir İtalyan restorantıydı ve sürekli işadamları gelirdi öğlenleri. Arkadaşlarımın çoğu İtalyan'dı ve okuldan arkadaşlarımdı."

Bazen hayat, insanı alışık olmadığı limanlara sürüklüyor. Ve bu limanlar zaman zaman hüzünlendirmiyor mu bizi? Altınay Ersavaştı da, bu tecrübeleri zaman zaman ağlayarak kazanmış.

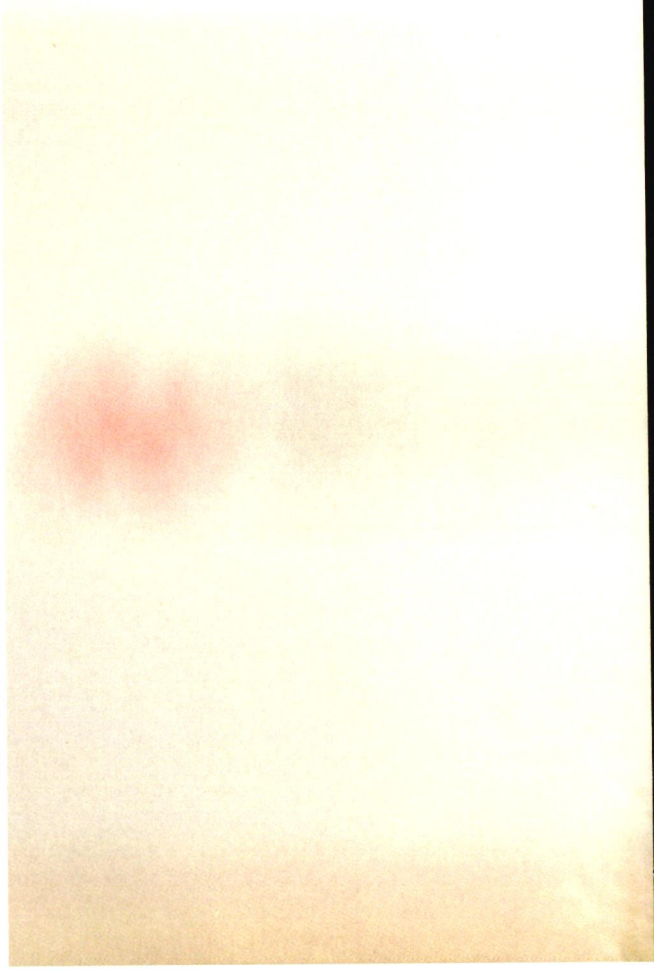
"Çok ağladım iş yaparken. El bebek gül bebek büyümüşüm. Zor gün görmediğim için ilk başlarda zor geldi. Orda burnum iyi sürtüldü. Hayatı ilk orda öğrendim. Ondan önce Türkiye'de çalışırken çok iyi para kazanırdım. O zamanın şartlarına göre oldukça iyiydi. Primim maaşıma oranla çok yüksekti. O zaman genel müdürüm, "Sen nasıl bu kadar çok satış yapabiliyorsun" derdi. O zaman aldığım para ayın 10'una kalmaz biterdi. Ama İngiltere'de herşey zordu. Aç kaldığım günler oldu. Tek bir bisküvitle karın doyurmayı öğrendim. Paranın nasıl zor kazanıldığını öğrendik hep beraber. Gene de çok zevkli geçti."

İyi bir eğitim ve dil eğitimi, Ersavaştı'nın önünü açan en önemli faktörlerdendir aslında... Öğrencilik yıllarında elde ettiği tecrübeler, gelecekte onun vizyonuna büyük kazanımlar sağlayacaktır:

"Pazarlama okurken, reklam dersine giren öğretmenim, stajer birini arıyordu. Ben istedim ve bir reklam ajansında çalışmaya başladım. İlk tecrübem oldu. Çok şey öğrendim. Orda da getir götür işlerini yaptım. Organizasyon işlerini takip ettim. Ama en önemli bilgileri orda edindim. Ben de çok meraklıydım. Saatlerce oturur dinlerdim. Jargonumu geliştirmek için bu konuda takip ettim. İngiltere'de kalmayı düşünüyordum aslında. Daha sonra Logosoft diye bir firmadan teklif geldi. Microsoft distrübütörlüğü olan Logosoft'tan genel müdür yardımcılığı teklifi aldığımda kabul ettim.

Aslan burcuyum. İlk iş görüşmesinde patronum, 'Burcunuz ne' dedi. Aslan deyince, 'İşe alındınız' dedi."

Bazen insan, büyük dalgalarla tek başına mücadele etme zorunda kalır ya... Bütün yükü omuzunda hisseder ve altından kalkması gerekmektedir. Ersavaştı bir takım şirket içi sorunlardan ötürü bütün yükü üzerinde hisseder Logosoft firmasında. "İlk kurulduğunda 4-5 kişiydik. İlk yıl 580 bin dolarlık ciro yapmıştık. En son bıraktığımda 58 kişi çalışıyordu ve 25 milyon dolarlık ciro yapıyordu şirket. Nerdeyse sıfır parayla kurulmuş bir şirketti. Sırf software distrübütörlüğü değil, ekstra birşeyler daha olmalı, diyordum. Ben birşeyle yetinmiyorum. Başka şeyler daha olmalı. Şirket yazılım firmasıyken, hardware distrübütörlüğü de yapmaya başladı."

Başarılı olunca elbette diğer büyük şirketlerin de dikkatini çeker Ersavaştı. Vestel'den teklif alır ve kadroya bakarak kararını tereddütsüz verir.

"Ordan Vestel'e geçtim. Ordan teklif geldi. Özellikle Almanca konuşulan ülkelerden sorumlu olmak ister misin, dediler. Ben de düşünerek kabul ettim. O sırada ikinci çocuğumun doğumunu yaptım. Vestel de acayip güzel bir ekip kurulmuştu. Haftada üç gün ülke dışında geçiriyordum. Bana çok iyi geldi o iş. Kendimi iyi hissediyordum."

"Çok da yoğun çalışırım. İşkolik şeklinde çalışırım. Bir şirkete girdikten sonra gönülden bağlanıyorum ben. Böyle bir problemim var. Her ne kadar profesyonel yönetici de olsam, çocuğum kabul ediyorum firmayı. Ben sahiplenmezsem, ucundan tutarım."

FOTO: © İKLİM

İnanılmaz hiperaktif.

"Çok yoğun çalışırım. İşkolik şeklinde çalışırım. Bir şirkete girdikten sonra gönülden bağlanıyorum ben. Böyle bir problemim var. Her ne kadar profesyonel yönetici de olsam, çocuğum kabul ediyorum firmayı. Ben sahiplenmezsem, ucundan tutarım. Biliyorum kendimi."

İşadamlarımızın, özellikle de idealleri, projeleri olan ve bu uğurda gece gündüz demeden çalışan işadamlarımızın yaşadıklarını Altınay Ersavaştı'dan da duyuyoruz. "Benim eski bir müdürüm, 'Hiçbir şey iş hayatında yüzde 50 yüzde 50 olamaz derdi. Yüzde 50 iş, yüzde 50 ev olamaz, derdi. Memur olursan bu mümkün. Ama serbest çalışıyorsan ve birşeyler yapmak istiyorsan, muhakkak bir taraf daha ağır basar. Ama severek yapıyorum ben bunu. Hastalık şeklinde benim için çalışmak."

39 yaşında... Aynı zamanda iki çocuk annesi. Peki bu kadar yoğunluğun, temponun, koşturmacanın arasında annelik zor değil mi?

"Doğumlara son gün giderim. Bebek sepeti içinde çocuğumla işe giderdik. İlk geldiğimde buraya bir yıllığına gelmiştim, şu anda 3. yılımı dolduruyorum. Şirketin cirosu 8 milyon dolar idi. Bütün şirketlerin toplamıydı bu. Giderler kısmı daha yüksekti. Ancak bugün 3 şirketin toplam cirosu 80 milyon Euro'yu geçmiş bulunmakta..."

Peki Alovatan GmbH'nın başına gelmek, o zamanlar iyi bir görevde bulunan Altınay Ersavaştı için bir risk değil miydi?

"Riskli bir işti. Şirketi ve pazarı tanımıyordum. O günlerde ben Türkiye'de Hürriyetim'in yöneticiliğini yapıyordum. Vuslat Sabancı Doğan ile çok senkronize çalışırdık. İyi bir kariyere sahiptim. Hep

"Bu kadın ne anlar ya" diyenler oldu. Şirkette çok radikal kararlar aldık. Bu kararlar alınmasaydı, şirket şimdi yoktu. İş hayatım boyunca en çetrefelli anlarımı burda yaşadım."

başarılı olmuştum o güne kadar. Şimdi Almanya'ya gidiyorsunuz. Oturmuş bir şirkete gitmiyorsunuz. 36 yaşındayım o zaman. Risk çok yüksekti."

Ancak daha önce uzun yıllar birlikte çalıştığı ve o anda tüm grubun Yönetim Kurulu Başkanı olan Şevki Kuyulu'nun burada bulunmasının etkisi büyüktür.

Ersavaştı bu süreçte, Türkiye'den gelenler, buralılar saplantılarını ve ayrımını yaşar... Bu konuya bir nokta koyabilmek için de, bir toplantı düzenler personelle. "Bütün personeli topladım ve hanginiz 65 yılında buraya geldi. Ben burda doğdum.

'Burası Türkiye'ye benzemez' diyorlardı. Ben koşturuyorum, gece yarılarına kadar. Ben iyice tozuttum. Biri bana, 'Ben size 2 ay tanıyorum. 2 aya kalmaz bu enerjiniz biter. Ben çok gördüm sizin gibileri' dedi.

Hangimizin enerjisi daha çok görecegiz, dedim. Hala aynı enerji ile çalışıyorum."

Kadın olmak Ersavaştı için zaman zaman dezavantaj da olur. "Bu kadın ne anlar ya" diyenler oldu.. "Şirkette çok radikal kararlar aldık. Bu kararlar alınmasaydı, şirket şimdi yoktu. İş hayatım boyunca en çetrefelli anlarımı burda yaşadım. Benim tarzıma insanlar başta alışamadı. Şu an 39 kişiyiz. İlk geldiğimde 70 küsürlerdeydi."

Ersavaştı, parlak kariyerinin en önemli başarılarını oldukça zor anlarda yaşamış bir kadın yöneticimiz.

Londra sokaklarında, garsonluk yapmasaydı, bisküvi ile karnını doyurmak ve zaman zaman aç kalmak zorunda kalmasaydı, belki başarıya bu kadar kendisini şartlandıramazdı.

Onun, tuttuğunu koparan "savaşçı" yanı, yöneticilik kariyerinde daha nice başarılı noktaların sinyalini veriyor.

Über 40 Jahre hat die Türkei gewartet...

:aspekt

m. teyfik özcan
ozcan@platform-online.de

Über 40 Jahre hat die Türkei darauf gewartet, nun aber ist der Weg frei, einer Aufnahme in die Europäische Union in den nächsten 10- 15 Jahren steht nichts mehr im Weg. Investoren in die türkische Börse sollten sich jetzt bereits darauf einstellen und die Investitionsmöglichkeiten eruieren.

Der letzte große Versuch des damaligen „Osmanischen Reiches" vor ca. 300 Jahren sich Europa anzuschließen, war nicht von großem Erfolg gekrönt. Mit dem Anklopfen an das „Wiener Tor", begann auch der unaufhaltsame Untergang einer alten Dynastie, die noch als Kriegsverbündeter des Deutsches Reiches im ersten Weltkrieg und mit den damit verbundenen Gebietsverlusten, ihren traurigen Abschluß fand. Heute befindet sich die Türkei nur mit einem kleinen Teil ihres Territoriums auf dem europäischen Kontinent.

Seit nunmehr 40 Jahren klopft die Türkei an die Tür der heutigen EU und seit fünf Jahren auch als offizieller Kandidat. Nun hat sich die EU-Kommission für Beitrittsverhandlungen ausgesprochen. Damit dürfte, mit Beitritt der Türkei in die EU, die Geschichte einen friedlichen Ausklang gefunden haben.

Die endgültige Entscheidung treffen die Staats- und Regierungschefs auf ihrem Gipfel am 17. Dezember, die auch den Starttermin von Verhandlungen festsetzen sollen. Die EU wird zudem über dauerhafte Regeln gegen einen ungehinderten Zuzug türkischer Arbeitnehmer in andere EU-Staaten beraten.

Mit ihrer Empfehlung erkennt die Kommission an, dass die Türkei angesichts des Fortschritts bei ihren Reformen "den politischen Kriterien ausreichend genügt", so dass Beitrittsverhandlungen aufgenommen werden könnten

Geringes Risiko einer Finanzkrise

Die kommenden Jahre, in denen sich die Türkei auf eine EU-Mitgliedschaft vorbereitet, werden daher von einem deutlichen Wirtschaftsaufschwung geprägt sein. Davon wird Deutschland als wichtigster Handelspartner der Türkei besonders profitieren.

Aber auch die investitionsfreudigen und risikobewußten Anleger in die türkische Börse werden mit großer Wahrscheinlichkeit einen Teil des Kuchens abbekommen. Denn durch die Bestrebungen der Türkei auf einen EU-Beitritt hat sie in den vergangenen Jahren ein dynamisches Stabilitätsprogramm durchgeführt, das die bisher hohen Inflationsraten und hausgemachten Finanzkrisen der Vergangenheit unwahrscheinlicher machen sollen.

Das Risiko von Türkeiinvestitionen ist damit wesentlich gesunken, aber noch weit vom westeuropäischen Standart mit geringem Katastrophenrisiko entfernt.

Obwohl die türkische Börse in den letzten Jahren eine Steigerung von 300 % erlebt hat, wird das nach Aussage von türkischen Investmentanalysten nicht das Ende der Fahnenstange sein.

„Die türkische Börse wird den Investoren in den nächsten Jahren weiterhin viel Freude bereiten".

Üçüncü sınıf işsiz muamelesine son!

Almanya'da yıllardan bu yana yabancılar aleyhine işleyen çarkın bir dişlisi, ocak ayından itibaren tarihe karışıyor. İş arayana, hatta işini kendi bulana bile, **"Dur bakalım, bu işi bir Alman olmazsa, bir AB vatandaşı yapabilir. Eğer onlardan sana sıra gelirse, bu işe girebilirsin"** diye çıkarılan engel ortadan kalkıyor.

Belgin Mungan

1994 yılında Türkiye'den Frankfurt'a tayin edilen Nur Osmanoğlu (İsim, Platform redaksiyonu tarafından değiştirilmiştir), 4 yıllık görev süresini tamamladıktan sonra, 1998'de yeniden Türkiye'ye çalıştığı kuruma döndü. Zaten emekliliği gelmiş olduğu için, emeklilik dilekçesini verdi, yeniden Frankfurt'a dönerek, Alman makamlarına şimdiye kadar çalıştığı şirketten bağımsız çalışma izni başvurusunda bulundu.

Çalışma izni başvurusunun cevabını beklerken, bir yandan da iş aramaya başladı. Frankfurt'taki bir Türk işyerinde muhasebeci olarak iş buldu. İşverenin kendisini işe almak istediğini gösteren evrakla beraber Frankfurt İş ve İşçi Bulma Kurumu'na gitti. Buradan, işverenin doldurması için eline bir form tutuşturuldu. Kaç saat çalışacağından, maaşına, elemanın yapacağı işin niteliğine, neden özellikle bu elemanın istendiğine kadar sonu gelmeyen sorular zinciri. Türk işveren, bu konuda deneyimli, çünkü bu formun amacını çok iyi biliyor. "Acaba bu Türk bayan yerine, Alman ya da bir AB vatandaşını niye almıyor, işe almasını sağlayabilir miyiz?" Alman makamlarının bilmek istediği ya da gönüllerinden geçen bu. Tecrübeli Türk işveren, aradığı nitelikleri özellikle ve "sadece" bu Türk bayanın yerine getirdiğini ispatlayan bir dizi argümanla formu dolduruyor.

Bu kadar ustaca doldurulmuş formun karşılığında Frankfurt İş ve İşçi Bulma Kurumu'na aslında yapacak tek bir şey kalıyor, o da, mecburen de olsa, çalışma iznini vermek. Ama hayır, o kadar kolay değil. "Biraz zorlayalım bakalım. Önce bir hayır diyelim. Bakalım ne olacak?" diye düşünen yetkililer, önce ret cevabını basıyorlar. Bu arada ilk başvurunun üzerinden 4 ay geçmiş durumda. Nur Osmanoğlu, pes etmiyor. Alıyor ret cevabını, doğru bir avukata gidiyor. Avukattan bir kaç yazı alan Frankfurt İş ve İşçi Bulma Kurumu, bakıyor ki, kadın çetin ceviz. Avukatı kendilerini mahkemeye davet ediyor. Eh, artık çare yok, verelim bari" deyip, damgayı basıyorlar. Yani Nur Osmanoğlu, işini kendi bulmasına rağmen, ancak 8 ay sonunda çalışma iznine kavuşuyor - hiç kavuşamayanları da unutmayalım-. Türk işverenin dayanışma içerisinde kendisini beklemesi ise, tam bir şans.

Şimdiye kadar binlerce Nur Osmanoğlu'na çıkarılan bu engel, artık tarihe karışıyor. Avrupa Birliği organlarının bastırması ile, Alman hükümetinin Kasım ayı başında aldığı karar uyarınca, 4 yıl süreyle yasal olarak Almanya'da ikamet eden ya da 3 yıldan bu yana sigortalı bir işte çalışan yabancıların iş piyasasındaki konumları, Ocak ayından itibaren Alman ve diğer Avrupa Birliği ülkeleri vatandaşları ile eşit hale getiriliyor. Böylelikle bir şirketin eleman alırken, Almanlara ve AB vatandaşlarına öncelik tanıması şartı, 1 Ocak'tan itibaren ortadan kalkacak. İş ve işçi bulma kurumları da, yabancı işsizlere artık "üçüncü sınıf işsiz" muamelesi yapamayacaklar.

Bakanlar Kurulu'nun kararı, Eyaletler Meclisi tarafından oylanmadan 1 Ocak'ta Göç Yasası ile birlikte yürürlüğe girecek. Bakanlar Kurulu'nun aynı kararı ile, „Duldung" adı verilen sınırlı ve geçici oturma

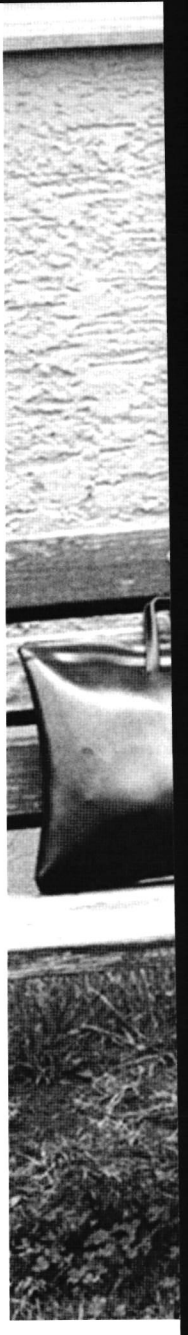

FOTO: MEHMET UNAL

izniyle Almanya'da ikamet eden yabancılar da 1 yıldan sonra çalışmaya hak kazanacaklar. Bu kararlarla, - en azından kağıt üzerinde - bir adaletsizlik ortadan kalkmış oluyor.

İşsiz eşi olmak da zor...

Bu arada Ocak ayından itibaren yürürlüğe girecek Hartz IV yasası yüzünden işsiz eşleri ya da hayat arkadaşları da darbe yiyecek. İşsiz eşi veya hayat arkadaşı, eğer kendisi de işsiz ve çalışmaya engeli yok ise, iş ajansları tarafından gösterilen her işi kabul etmek zorunda kalacak. Sadece işsiz olan eşi değil, kendisinin de iş aradığını ispat etmesi istenecek. İş ajansları, gerektiğinde, para verdiği işsizden olduğu gibi işsizin eşinden de, gönderdiği iş başvurularını göstermesini talep edebilecek. İşsizlerin eş ve hayat arkadaşlarının işsizlik parası 2 alma hakları da yok, ama buna rağmen iş ajanslarında işsiz olarak kayda geçecekler.

Süresiz oturmak da ne demek!

Hartz'dan önce bir telaş halledilmesi gereken bir iş daha var ki, o da oturma izni. Çünkü Hartz, "süresiz oturmak da ne demek!" diyerek, yabancı işsizlere süresiz oturma iznini de çok görüyor. Hartz IV yasası, işsizlik parası 2 (Arbeitslosengeld 2 – ALG II) alacak olanların süreli oturma izinlerinin süresize çevrilmesine izin vermiyor. Bu ise, herhangi bir memurun tepesinin tası attığında, size, Türkiye'ye doğru yol göstermesi demek. Bu nedenle, eğer süresiz oturma iznine hak kazanmış durumdaysanız, 31 Aralık tarihine kadar hemen dilekçenizi vermeniz gerekiyor. 5 yıldan bu yana kesintisiz Almanya'da yaşıyorsanız, Almanca biliyorsanız ve geçerli bir çalışma iznine sahipseniz, süresiz oturma izni alma hakkınız bulunuyor.

Haksızlık artık bitecek

Bir dönem iş bulsa dahi çalışamayan Türk işçilerinin en büyük sorunu olan çalışma müsadesi önündeki en büyük engel artık ortadan kalkıyor. Önce Alman, daha sonra AB ve en son Türk vatandaşlarına tanınan iş önceliği tarihe karışıyor.

Başarıya ulaşmak için engelleri aşmak gerekir...

dsp consulting GmbH yurt içinde ve yurt dışında faaliyet gösteren bir danışmanlık şirketidir. Şirketimizin Duisburg şehri dışında, bir de İstanbul'da şubesi bulunmaktadır.

İşletme alanındaki kapsamlı bilgimiz ve uzun yıllara dayanan danışmanlık tecrübemiz ile şirketinizin finansal yapısını en mükemmel duruma getirebiliriz.

Şirketimizin kuruluş tarihi olan 1998 senesinden itibaren ağırlıklı olarak danışmanlık hizmetleri verdiğimiz alanlar şunlardır:

- **Finansman**
  (Kurumsal krediler, teşvik primleri vs.)
- **Pazar Araştırması**
  (Mekan, rakip ve pazar analizleri vs.)
- **Dış Ticaret Danışmanlığı**
  (Şube kurma, ticari ilişkiler kurma hizmetleri, Ortak ve partner arama, mekan arama vs.)

Her danışmanlık hizmetimizde yılların bize verdiği branşlarüstü bilgimizi katıyoruz. Biz hem pazarları hem de gerekli kişileri tanıyoruz. Bizi arayın... Sizinle başarılı ortak çalışmalar gerçekleştirmek istiyoruz.

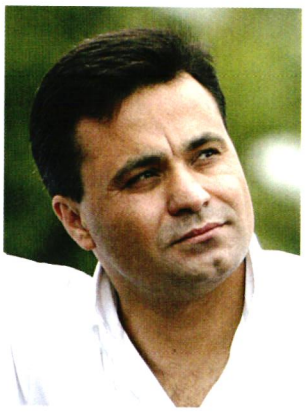
Dip.-Kff. Gülay Demirci
(Genel Müdür)

dsp
consulting gmbh

Rheinallee 14 • 47119 Duisburg • Fon: 0203 /519 28 - 0 • Fax: 0203 / 87 87 486
www.dsp-consulting.de • info@dsp-consulting.de

iklim.de

O yağmurların altında...

:vizyon

sebahattin çelebi
celebi@platform-online.de

Sokakların hayasız yüzüne vuran bu rüzgarlar, sert esmeye başladı gayri... Onlar bizim rüzgarlarımızdı... Kadıköy vapurunda, saçlarımızı okşuyorlardı... Havalar böyle değildi o zamanlar.. insanlar da bu kadar gamsız... Deniz laciverte çalıyor artık... Oysa herşey maviydi.. gök.. deniz.. ve bizim denizler ötesine hüküm giymiş çalıntı hayallerimiz...

İkimizin de sevdasıydı, ıslanırdı düşlerimiz... Yüzümüze vururdu. Alır götürürdü bizi hayal çöllerine.. bir garib güz mevsiminden kalmaydı o yağmurlar...

Orhan Abi, herkese bir teselli verirdi o zamanlar... İbo'nun tek dileğiydi mutlu olmamız... Türkiye Radyo Televizyon Kurumu, daha TRT1 bile olmamıştı. Siyah beyazdı henüz televizyonlarımız. Magic Box henüz doğmamıştı ve Ferdi Tayfur, televizyonlarda izlenemiyordu.

Maçları hep Halit Kıvanç sunardı. Milli Takım çoğunlukla yenilirdi... Eurovizyonlarda hep sonuncu olurduk. Ve bizler bütün bunların ortasında iki çocuk yüzüydük. Şiirler karalardık, çocuksu hislerin duruluğunda. Yazdık.. çizdik... Her kafiyenin dostu.. hepsinin ilhamı oldu o yağmurlar...

Sevdalarımızın zülüfleri, güzellik katardı bahara. İlk aşklarımız bir başkaydı. Okul bahçelerinde birbirimize anlatırdık. Oysa, ikimiz de kaybedecektik...

Yağmurlu bir gündü. Soğuk bir hastane odası aldı götürdü Ayşe'yi uzaklara.

Kara gözlü Ayşe Kızı, dualarla yudu o yağmurlar...

Yıllar geçti...

Beyoğlu da ıslanırdı. O zamanlar Johnnie Walker'e dili dönmeyen garsonlar çalışırdı meyhanelerde. Hepsi varoşların oğullarıydı. Viski kokulu sokaklarda, birahanelerde, gazinolarda, konsomatrisler hayattan üç kuruşluk sahte mutluluklar çalarlardı. Ve bir köprü altında, köpek öldüren şarabı ile yıkardı sarhoşlar, yağmurun ıslatmadığı ne kadar dert varsa. Sokak çocukları, yağmurun armağanı toprak kokusuyla öksüzlüğü, yetimliği çekerlerdi...

Herkese, ayrı ayrı hayaller getirirdi o yağmurlar...

Bekar evimizde hüzne belenmiş şenlikler yaşardık... Melemenli kahvaltılar bir başkaydı... Eylül Edebiyatı'na ait ne varsa okurduk... 'Tank sesiyle uyanmayı', 'Demokrasiden korkmayı' sevdik... Sonra Deniz'in, Mahir'in ve Hüseyin'in hikayesini okuduk... Kurumahmutoğlu'na üzüldük... Devrim ve Ülkü Çiçekleri'ni bir bahçede derlerdik. Ağladılar.. güldüler.. yaşadılar.. öldüler. Hepsi Anadolu çocuklarıydı... Biliyorduk artık; Anadolu, Selçuklu olduktan beri evlatları kadar acımasız ve nankör değildi.. vefasızlık nedir bilmezdi.

Acıları, yüreğe kazımayı ve giden her yiğide, ağlamayı öğretti o yağmurlar...

Sonra Anadolu yollarına düştük... Geceleri gündüzlere ilmikleyip, yaşadık öyle... Erzurum Ovası'nda; Ilıca yolunda, türküler söylerdik.. saçlarımız ve yüreğimiz sırılsıklam oluncaya dek...

Ağrı dağı hep yüksekti ve biz ona nisbet öylesine küçük... Dumanlı başında, sevda ağıtları. Baktıkça ülkemizle gurur duyardık. Ağrı Dağı'na sahip olmak başkaydı.. çekik gözlü toprakların sevgilisiydi Ağrı.. ve kartal yuvası hayallerimizin otağı. Bir hüzünlü rüzgarla selamlayarak gelirdi Ağrı'ya.. doruğundan eteğine serpilirdi o yağmurlar...

Sevdiğim sözler

"Siz var olan şeyleri görür ve şöyle dersiniz: Neden? Ama ben olmayan şeyleri hayal ederim ve derim ki: Neden olmasın?

Bernard Shaw

Kurşunlanırdı Cizre geceleri... Kurşun sıkılırdı polislerin gözlerine... Eskiden böyle şey yoktu... Kolay değildi böyle adam vurmak. Yürek isterdi. Faili meçhul aşklar, bir zamanlar, Batman'ın huysuz güzelliğinde bir bendi oysa... Otobüsler durdurulurdu Sansar Deresi'nde ve bir Anadolu evladı, diğerini öldürürdü... Soğuktu geceler... Sessizdi... Çiğ düşerdi, soğuk bedenlere...

Dökülen kanları, ağlayarak yıkardı o yağmurlar.

O yağmurlar bir başkaydı.

İkimizin de sevdasıydı.

Zamansız ve bir duldasızlıkta bırakıp bizi, sessizce gitti o yağmurlar...

***

Sevgili okurlar!

Hangimiz o yağmurların altında ıslanmadık ki!

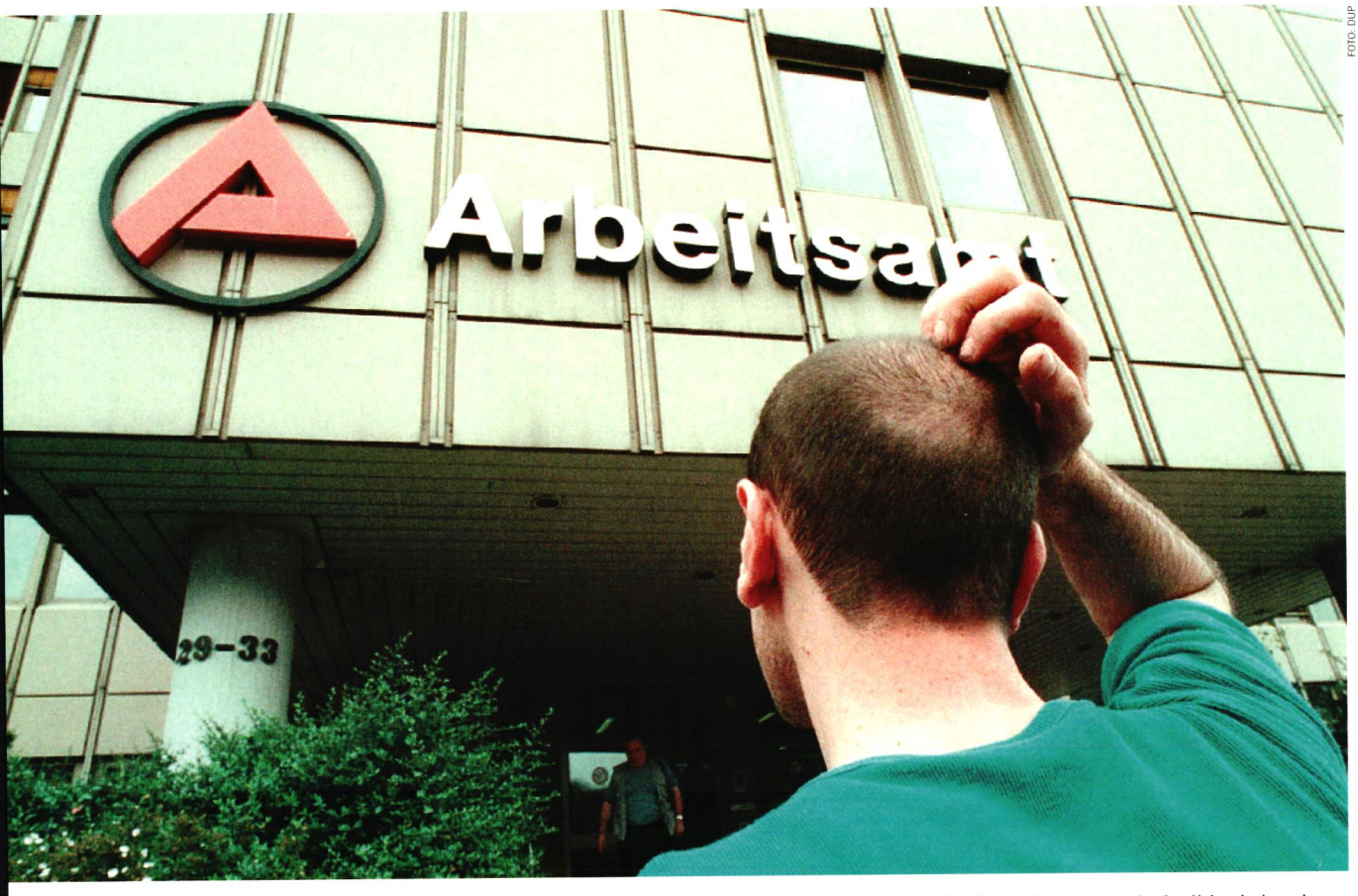

FOTO: DUP

Türküm, doğruyum, Hartz mağduruyum!

Hartz IV hakkında günlük gazetelerimiz uzun süredir yayın yapıyorlar. Esas gürültü bunun anlaşıldığı ve hissedilmeye başlandığında kopacak. **Muhsin Ceylan**, sizler için Hartz IV'ün Türk göçmenleri nasıl etkileyeceğini derledi.

Muhsin Ceylan

İçin için kaynayan Almanya'da, sancıların nerede ve nasıl biteceğini kestirmek şimdilik kolay değil. Son gelişmelerden en fazla olumsuz etkileneceklerin başında biz göçmenlerin geldiğini üzülerek belirtmek zorundayız.

Hükümetin kanunlaştırdığı anamuhalefet Hıristiyan Birlik partilerinin de yumuşak bulup daha da sertleştirilmeyi hedefledikleri "Agenda 2010" adlı reformlar, orta direği tahminlerin de ötesinde etkileyecek. Uygulamalarda Almanların birinci, AB'li göçmenlerin ikinci, bunların içinden de Almanya Türklerinin üçüncü vatandaş muamelesi gördükleri Almanya'da, Hartz IV reformlarıyla yaklaşık iki milyon işsiz sosyal yardıma düşecek. Bu uygulamanın fakirlik sınırının altına iteceği çocuk sayısının 1.5 milyon olduğu Kasım 2004'ün ilk haftasında açıklandı. Hartz IV ile fakirlik sınırının altına düşen çocukların sayısı böylece 2.5 milyona tırmanacak. Göçmen işsizler arasındaki işsizlik oranı yüzde 25 dolaylarında seyre-

Devlet, "İşsizlik parası alabilmek için önce birikimini eriteceksin sonra gelip benden yardım talep edeceksin" diyor. Bu da, "Evini sat, sigortanı çek, birikmişlerini ye bitir ki, yardım alabilme şartını yerine getirmiş ol" demektir.

den Almanya Türklerinin geleceğini şimdiden okumak hiç de zor değil. 1 Ocak 2005'te yürürlüğe girecek Hartz IV'ün uygulamasında sosyal yardıma düşenlerin gayrimenkullerinin geçim için harcanması şartı ise, çok çeşitli boyutlarda seyredecek olan tespit takiplerini beraberinde getirecek. Bu mevcut holdingzede veya merkezzedelere bir de, "Hartz"zedelerin eklenmesi demek. Harz IV, ne kadar iyimser olursak olalım, ne kadar pembe tablo çizmekte profesyonel olursak olalım, Almanya Türklerinin işsizleri için parlak bir gelecek çizmiyor!

Harz IV ile sosyal yardım alanlar için geçerli olan şartlar, işsizler için de geçerli olacak. Bu da şu demek: 25-30 yıldır çalışıyorsunuz ve tasarrufunuzla malmülk edinmişsiniz. Hayat sigortanız, ilave emeklilik sigortanız veya başka türlü mali birikimleriniz var. 55 yaşında sizden kaynaklanmayan bir sebeple işsiz olduğunuzda dananın kuyruğu kopuyor. Devlet, **"İşsizlik parası alabilmek için önce elindeki sermayeyi eriteceksin sonra bana gelip yardım talep edeceksin"** diyor. Bu da, **"Evini sat, sigortanı çek, birikmişlerini ye bitir ki, yardım alabilme şartını yerine getirmiş ol"** demektir.

Harz IV, halk tarafından henüz anlaşılmış değil. Esas gürültü bunun anlaşıldığı ve hissedilmeye başlandığında kopacak. Bu gürültüde, sağ ve sol merkez partilerin seçmenlerini ise, bu kaostan rant elde etmeyi hedefleyen ve bunun için derinden derinden çalışmalarını sürdüren popülistler bekliyor. Bu sosyo-ekonomik gelişmelerin yeniden şekillendirdiği Almanya'daki Türk ailesinde, sosyo-psikolojik problemler katlanarak artacak.

İşsizlik yardımı ve sosyal yardımın birleştirileceğini yukarıda belirttik. Bununla ilgili kısaca detaylar ise şöyle:

İşsizlik Parası II veya kısaca "Alg II" diye adlandırılan yardım, **İşsizler İçin Temel Güvence** kapsamında ödenecek. Ocak 2005 tarihinde İş Acentası (yani eski adıyla Arbeitsamt) yardım alma hakkına sahip olanlara tekrar sigortalı bir iş bulup iş hayatına dönebilmeleri için maddi yardıma devam edecek. İş bulabilmek mümkün değilse, alternatif iş imkanları (1 Euro'luk iş gibi) istihdam yolları denenecek. Yardım alanlar, tekrar iş sahibi olabilmek için aktif iş aramaya yönlendirilecek.

Legal olarak Almanya'da yaşayan, 15 yaşından büyük ve 65 yaşından küçük çalışabilir durumda olan herkes, bu yeni kanundan yararlanıp yardım alabilir. Yardıma muhtaç olan kişiler, bütün imkan ve gayretlerine rağmen iş bulamayanlar veya kendi ve birlikte yaşadığı aile fertlerininin geçimlerini, kendi imkan ve gücüyle sağlayamayanlar olarak tanımlanacak. Temel güvence çerçevesinde yardıma muhtaç birisiyle **"yardıma ihtiyaç duyan"** evi paylaşan aile fertleri de bu yardımdan yararlanabilirler.

Yeni yardımlar iki kurum tarafından karşılanacak. Bunlar yardıma muhtaç olanın bulunduğu bölgedeki mahalli "İş Acentası" ve ikamet edilen il ve ilçe belediyeleridir.

Bu kurumlar, işsizlerin geçimlerini temin etmesi için maddi yardımlar, ek ödemeler, sosyal yardım ve normal ihtiyaç fazlası mecburi giderler ve kanuni hastalık sigorta, bakım ve emeklilik sigorta primlerinin ödenmesi, kira yardımı ve kalorifer yakıt giderleri, çocuk bakımı giderleri, borçlu ve uyuşturucu-alkol bağımlılığı danışmanlığı konuları, psiko-sosyal bakım işleri, bir defalık giyecek parası ve bir defalık mesken donatımı ve bir günden fazla sürecek olan okul gezileri giderlerinin karşılanmasından sorumludur.

Geçimin temin edilebilmesi için maddi yardımların aylık miktarı, yanlız yaşayanlar veya yalnız çocuk yetiştirenler kişi başına batı eyaletlerinde 345 Euro, doğu eyaletlerde ise 331 Euro.

Aynı hanede yaşayan yardıma muhtaç diğer fertler için ise miktarlar 14 yaşına kadar olan çocuklara 207/331 Euro, 15 yaşından gün almış ve 18 yaşını bitiren çocuklara 276/265 Euro ve eşler için 311/298 Euro'dur .

Umut yolcusuyum ben arkadaş!

Aslında o da bir şeylerin peşinden Almanya'ya sürüklenmiş binlerce göçmenden biri. Ünlü fotoğraf sanatçımız **Mehmet Ünal**'dan, ilk kuşağın anısına çektiği fotoğraflarla ilgili bir çalışma istedik. **Ünal,** yıllar boyunca çektiği fotoğrafları ve izlenimlerini **Platform** okurlarıyla paylaştı.

Yazı ve fotoğraflar
Mehmet Ünal

Biz Türkler, "Söz uçar, yazı kalır!" deyimini iyi özümsememişiz. Böylesine güzel bir deyim yaratmışız ama, uygulamasını bir türlü beceremişiz... Öyle olsaydı, bazılarının çok uzun olarak yorumladıkları şu kısacık 40 yıllık göçün şeceresini çıkarmak kolaylaşacaktı...

Türklerle olan konuşmalarda en sık rastlanan duygulardan bazıları şöyle dile getiriliyor: "40 yıl, dile kolay"; "Acı-tatlı, iyi-kötü nice aylar, yıllar yaşadık"; "Bazen itildik bazen resmen kovulduk; bazen de uykularda yakıldık"; "Bir türlü, ne oralı ne de buralı olabildik"...

"Almanya nedir?" diye bir soru ortaya atsak, birbirinden çok farklı yanıtlar almamız kaçınılmaz... Burada çalışıp yaşayan insanlarımızın geldikleri yörelere göre farklılaşıyor bu yanıtlar. Istanbul'dan buraya göç etmiş ve biraz da "tebeşir yalamış" bir kişi Almanya'yı hüzünlü tanımlarken, köyden gelmiş bir vatandaşımız ise, geldiği günlere göre durumu iyileştiği için, içinde bulunduğu durumdan gayet mutlu. En azından öyle olduğunu sanıyor... Kendisine inanmak zorundayız.

Soruyu tekrarlarsak, başka ne yanıtlar alabiliriz? Servet birikimi mi? Kariyer mi? İyi bir eğitim mi? Bu ülkeyi hâlâ anlamamak mı? Ya da anlaşılamamak mı? Yanıt bulmak çok güç olsa gerek. Ya da iyileşmesi güç bir yara... Öyle ki, iyileştikten sonra yara izi yok olmuyor. Ve yarın gidilecek yolun rotasını belirliyor.

Belki bu nedenle mi içinde bulunduğumuz şu günlerde Almanya'da bulunan Japon firmaları buraya çalıştırmak üzere getirdikleri Japon personelleri için "Almanya'da Yaşama Kuralları" diye kendi dillerinde bir kitap yayımlamışlar... Kitabın bizim okuyabildiğimiz dillerden birinde yapılan tanıtımında şu tümceler yer alıyor:

"Bu kitap özellikle Japon çalışanlar için üretilmiştir. Onların gerek arkadaşlarıyla ilişkilerini gerekse Almanya'daki yaşamlarını kolaylaştırmayı amaçlamaktadır."

Japonlara bu kitap ne kadar yardımcı olabiliyor, bilemiyoruz...

Acaba 1961 yılında buraya gönderilen Türk işçileri için bu tarz bir kitap yayımlansaydı, hayat(lar) farklı mı akacaktı?

"Umut yolcusuyum ben arkadaş!"

Henüz küçüktüm Almanya'ya göç başladığında. O zamanın tek İş ve İşçi Bulma Kurumu, İstanbul'da, Tophane'deydi... Kurumun bulunduğu sokak ve bu sokağın sakinleri uzun insan kuyruklarına alışmaya başlamıştı. Yaratıcı insanlarımız, bu insanların gereksinimlerini giderebilmek için, simitçisinden, vesikalık fotoğrafçısına dek her türden "hizmet sektörünü" çok kısa zamanda "müşterinin ayağına getirmişti"...

Günün birinde babam, "Sirkeci'ye gidiyorum. Hadi sen de gel! Metin Amca'nı Almanya'ya yolcu edeceğiz!" dedi. Gittik, uğurladık. Ancak o tarihlerde Almanya benim için çok soyut bir şeydi. Hani babam, "Beyoğlu'ndan Üsküdar'a uğurlayacağız" deseydi, aşağı yukarı ne anlama geldiğini anlayabilirdim. Ama bu haliyle... Neyse... Metin Amca bir gitti, gidiş o gidiş. 1964 yazında bir kaplumbağa diye tanımladığı Volkswagen ile mahalleye gelmiş, bizi de ziyaret etmişti. Babamla

Beklemek: Bir yıl daha, bir yıl daha...

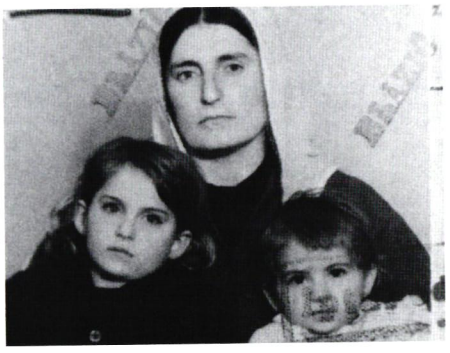
Göçün başlangıcında eş ve çocuklar henüz babalarının yanına gelmemişlerdi. Bir süre sonra bu süreç başladı. Ancak Oturma izni, o zamanlar Yabancılar Polisi denilen dairede çalışan memurların iznine göre düzenleniyordu. İşte Yabancılar Polisi'nde sıra bekleyen, Almanya'ya yeni getirilen eş ve çocukları görüyorsunuz. Beyi, memurun odasında onların oturma izinlerini almakla meşguldü.

tekrar buluşmanın şerefine, rakı masasına oturduklarında, Metin Amca, gitmeden önce düşündüklerinin hiçbirine erişemediğini, İstanbul'daki yaşamını orada da sürdürdüğü için, para biriktirmenin güç olduğunu anlattı. Demek ki, işçi olarak Almanya'ya gelenlerin kafasında, yaşam standartlarının aşağısında yaşadıkları zaman bir birikime ulaşacakları fikri vardı. Demek ki, bu nedenle "Almancılar" büyük arabalarla Türkiye'ye izne geliyorlar ve dönerken de tenekelerle peynir, çuvallarla bulgur ve başka yiyecekler götürüyorlardı... Daha sonra ben de E-5'te yaptığım bir yolculuk sırasında bu duruma tanık olacaktım...

Ama, unutamadığım bir şey var: Metin Amca Almanya'ya giderken babama, "Umut yolcusuyum ben arkadaş!" demişti.

"Orda bir köy var uzakta,
O köy bizim köyümüzdür.
Gezmesek de, tozmasak da,
O köy bizim köyümüzdür."
Ahmet Kutsi Tecer

Bir zamanlar "misafir işçi" diye bir deyim vardı. Hani şu "Gastarbeiter" denilen insanlar. Bu görüş açısından hareket edenler, sürece böyle baktıkları için, "Onlar burada yalnızca misafir. Misafirlik süreleri dolduğunda da gitmek zorundalar!" sonucuna varıyorlardı. Bu düşünceyi kendilerine baz alanların başka sonuca varmaları da zaten beklenemezdi. Akdeniz ülkelerinden gelen tüm insanlara yabancı bir tanımlamaydı bu. Çünkü oralarda misafir çalıştırılmazdı. Ama ülkemizden gelen insanlar da zaten "geçici

Hiç dışarı çıkmadım

Anı Hanım, Almanya'ya ilk geldiği günlerde çocuk yetiştirmeyi asli görev bilmiş. "Burada çocuklarımı büyüttüm. Hiç dışarı çıkmadım. Çocuk büyütmek, yemek pişirmek, ev işleri, işte böyle..."

bir süre" için burada değiller miydi?

İlk izlenimler: Bir erkek işçi yurdu. Yer, eski bir fabrika binası. Üç çarpı üç metrekare tek oda. Ortada büyük bir pencere. Pencerenin sağında ve solunda birer kişilik yatak, bir köşede de bir dolap. Diğer köşe ise mutfak olarak kullanılıyor. Odanın ortasında, üzerine gazeteler serilmiş, çok amaçlı kullanılan bir masa. Kira, yatak başına 130 DM. Ortalama 20 kişi tarafından kullanılan tuvalet ve duş koridordaydı. Elbette pis kokan hava, çöp, vs. için ise, kira ödeme zorunluluğu yoktu. İşin en güzel yanı ise, ev sahiplerinin Alman, yurdu yönetenin de Türk olmasıydı. Özetle: Türk yönetici bir yatırıyor, beş kazanıyordu. Şimdi, 30 yıl sonra, durum biraz değişmiş gibi gözükse de, bu tip yurtlarda hâlâ yaşayanlara rastlamak olasıdır.

70'li yıllarda Türkiye'den eşlerini ve çocuklarını getirenler henüz azınlıktaydı. Çoğunluk "hayım" (Heim) dedikleri yurtlarda kalıyor, işyeri, tren garı ve "hayım" arasında mekik dokuyordu. Kentin başka mahallelerine gitmek, ormanda, varsa nehir kıyısında gezinmek adeti henüz gelişmemişti. Kısacası, masraf açabilecek her türlü aktiviteye uzak duruluyordu. Varsa camiye gidiliyor, oradaki kahvede biraz vakit geçiriliyordu. (Henüz Türk kahveleri açılamıyordu.)

70'li yılların sonlarına doğru bu durum değişmeye başladı. Yabancılar yasasında yapılan bazı dayatmalar veya değişiklerden faydalanılarak, eşler ve çocuklar getirilmeye başlandı. Kısa zaman içerisinde gerçekleşen bu yoğunluk, gerek işçilerimiz ve aileleri, gerekse Almanya için, konuttan eğitime dek bir dizi sorunu da beraberinde getirdi. Bu sorunların bir kısmı hâlâ çözüm bekliyor...

1990'lı yıllara gelindiğinde, "birinci nesil" diye tanımlanan babalar ve hatta dedeler, içinde bulundukları durumdan gayet hoşnuttular. Bana anlatılanlardan bazılarını alt alta yazmalı:

- "Bu ülkede birçok güzellikler var. Almanya'da bulunmaktan çok memnunum."

- "Hiç unutamam: Montajda çalışıyordum. Meisterim bir Almandı. Uzaklara gidiyorduk. İşteyken meisterim ve ben birbirimize 'sen' diyorduk. Ama iş biter bitmez de o hemen 'siz' demeye başlıyordu."

Aşkımın peşinden geldim

1991 yılında yaptığım İptal-Kayıp Nesil adlı sergi çalışması için resimler çekerken, asistanım Ahmet, bu seri de sen de olmalısın deyince, siyah perdenin önüne ben de geçmek zorunda kaldım. Benim de bir cümle söylemem gerekiyordu tabii. Ben niye mi geldim? Ben aşkımın peşinden bu ülkeye sürüklendim.

Bir işsiz ile 24 saatten bir kare

Oturma odasının duvarlarında asılı olan resimlerin birbiriyle ilişkisi olduğu söylenemez. Eski Şansölye Willy Brandt, ağlayan çocuk, Ecevit vs. Afişin altında, türküler söylüyordu...

- "O kadar çok anım var ki... Hangisini anlatayım? 24 yaşında buraya geldim. Şimdi 59 yaşımdayım. Hayatım burada geçti."

- "Önce Münih'e geldik. Oradan Mainz'a gitmek üzere trene bindik. Heidelberg'de aktarma yapmamız gerekiyordu. İstasyonda Mainz trenini beklerken bir adam yanımıza yaklaştı: "Hadi benimle gelin!' dedi. Arkadaşlara, 'Bizim evraklarımızda Mainz yazıyor, bu adam bize doğruyu söylemiyor' dedim. İşte o zamanlar bizi bu kadar çok istiyorlardı."

- "Valla izin verirlerse hep Almanya'da yaşamak istiyorum."

- "Almanya'ya ilk geldiğimizde bizi bir gemiyle herhangi bir yere götürdüler. Nereye götürüldüğümüzü hâlâ bilmiyorum. Ama güzel bir seyahatti."

- "Madende çalıştım. Şimdi emekli maaşı alıyorum. Başka hiçbir problemim yok."

- "Artık yaşlandım. Kimse bizimle ilgilenmiyor. Sıkılmış bir limon gibiyim."

- "Geldiğimde ekim ayıydı. Kar vardı. Isı sıfırın altındaydı. Çok soğuktu. Çok üşümüştüm. Bizi götürdükleri minibüsün içinde ağlamıştım. Hemen geri dönmek istiyordum. Heim'e vardığımızda tercüman beni kalmaya razı etti. O günü hiç unutamam."

Tabii ki hiçbir zaman düz, pürüzsüz bir yaşam gelişmedi. Memnun olanların yanı sıra, bu göçten darbe alanları da unutmamak gerekiyor. Özellikle ruh sağlığı ve buna bağlı bir dizi davranış bozuklukları da uzmanlar tarafından saptandı.

Göçe katılanların, bu kararı almadan önce yaşadıkları yöreler, içinde bulundukları sosyal ve ekonomik ilişkiler, eğitim düzeyleri, göç süreleri, kazançları, aile bölünmüşlüğünün etkileri de gözden geçirilerek değerlendirilmelidir.

Göçün süresi uzadıkça, bu sorunların boyutları da farklılaşmıştır mutlaka. Hatta Almanya'da bir zamanlar "göçmen sorunu" tartışılırken akla sadece Türkler geliyordu. Toplumun kıyısında tutulmaları, uyum zorlukları, çoğunluğu vasıfsız işçi olduğu için işlerini çabuk kaybetme korkusu ve başka nedenler "kalıcı bir yaşam" kurabilmeyi bir süre ertelemiştir. İkircikli bir yaşam, her türden kaygı bu yaşamı kolaylaştırmaktan öte zorlaştırmıştır. Konut edinme, işyerleri açma (başlangıçta özellikle dönercilikle veya bakkal dükkânları) gibi eğilimler, yeni yasal hakların kazanılmasıyla başlamıştır.

Geçenlerde, oturduğum kentin bir sokağında bir genç ile sohbet ederken, karşıdan elinde bastonu ile topallayarak yürümeye çalışan, daha ilk bakışta birinci kuşaktan olduğunu kestirebildiğim bir ihtiyar gördüm. Belki ihtiyar değildi, ama yaşadığı hayat onu bu görünüme sokmuştu. Selamlaşma faslından sonra kendisine, "Almanya deyince aklına ne geliyor?" diye sordum. Yanıtını düşünmeden verdi: "Orasını hiç kurcalama!"

Ne demek istemişti? Bu burukluğun nedeni neydi?

Kendisi gittikten sonra yanımdaki genç, ihtiyarın malulen emekli olduğunu, çalıştığı dönemlerde "canını dişine takarak" para biriktirdiğini ve oğluna pahalı cinsten bir otomobil aldığını, ama oğlunun bu otomobil ile Türkiye yolunda amansız bir kaza yaparak yaşamını yitirdiğini anlattı. Ben gene de hüznün nedeninin kaybolan para mı, yoksa oğul mu olduğunu çıkaramadım... Gerçi çıkarsam ne fark ederdi ki...

Fotografını çektiğim birinci kuşaktan diğer bir şahıs ise, köyünde 40 dönüm – çünkü amacı Almanya'da kaldığı her yıl için bir dönüm toprak satın almakmış– yer satın almış, hem köye hem de yaylaya güzel evler yapmış... Ancak geri dönüş hâlâ gündemine girmemiş... Son gördüğümde "Buradan ayrılmak zor geli-

Düşünceler içinde

Bir gün bir işçi yurdunun içindeki büroma giderken, bu resmi gördüm. Kameramı hemen çıkartarak tek kare çektim ve bu fotoğrafı yakaladım. İşçi yurtları içinde kalanların çalıştıkları fabrikaların hemen hemen bitişiğindeydi. Bu yurtlarda ikamet eden diğer uluslardan insanların (İtalyan, Portekizli, İspanyol ve Türk olsun farketmiyor) pencerelerinden bakınca gördükleri ilk şey, çalıştıkları fabrikadaydı.

yor!" demişti. Şimdilerde bilim adamları, basın, TV ve radyolar, art arda camiler, diskotekler açan Türklerin kendilerine ait bir dünya yarattıklarını bildiriyorlar. Bunlar, sanırım birinci kuşağın temelini attığı hayatın üzerine kurulan yapılardır. Çünkü birikimi elde etmek onlara ait. Dikkat edilirse, ikinci ve üçüncü kuşak arasındaki dar gelirliler ve hatta yoksul Türkler hakkında konuşulmuyor...

Hatta bunlar yok sayılıyor bile denilebilir. Bu, tabii bir başka yazının inceleme konusu. Birinci kuşak emekliler ise caddelerde "silik bir kimlikle" kendi aralarında oluşturdukları grupçuklar içinde, kahvelerde değil, kentteki banklarda otururak ve çoğunlukla da edindikleri mallar üzerine çene çalarak, "silik" bir yaşam sürdürüyorlar.

Halbuki ilk geldiğim günlerde, ben bu kuşaktan insanları nasıl da kendinden emin, "başları dik" olarak algılamıştım...

Bir yıl boyunca etkin reklam...

Bazı reklamlar bir yıl boyunca etkisini yitirmez... Müşterilerinize hediye edeceğiniz küçük şeyler, size büyük işler olarak dönebilir... İklim Werbestudio GmbH, size çok özel seçeneklerle, bir yıl reklamınızı yapma imkanı sunuyor... İklim kalite anlayışla tasarlanmış seçeneklerimiz, firmanızın hep göz önünde bulunmasını sağlayacak.

Business Paket S

1. A2 (420 x 594 mm) ebatlarında, 50 Adet, 50'şer sayfalık masa takvimi 4 renk baskı, 80 gram kağıt.
2. A1(594 x 841 mm) ebatlarında 50 adet sadece size özel duvar takvimi.
3. A4 (210 x 297 mm) ebatlarında 250 adet bloknot
4. A5 (148 x 210 mm) ebatlarında 500 adet bloknot

4 renkli baskı, 3 hafta içinde adrese teslim

Business Paket M

1. A2 (420 x 594 mm) ebatlarında, 200 Adet, 50'şer sayfalık masa takvimi 4 renk baskı, 80 gram kağıt.
2. A1 (594 x 841 mm) ebatlarında 200 adet sadece size özel duvar takvimi.
3. A4 (210 x 297 mm) ebatlarında 500 adet bloknot
4. A5 (148 x 210 mm) ebatlarında 1000 adet bloknot

4 renkli baskı, 3 hafta içinde adrese teslim

Business Paket L

1. A2 (420 x 594 mm) ebatlarında, 500 Adet, 50'şer sayfalık masa takvimi 4 renk baskı, 80 gram kağıt.
2. A1 (594 x 841 mm) ebatlarında 500 adet sadece size özel duvar takvimi.
3. A4 (210 x 297 mm) ebatlarında 500 adet bloknot
4. A5 (148 x 210 mm) ebatlarında 1000 adet bloknot

4 renkli baskı, 3 hafta içinde adrese teslim

Business Paket XXL

1. A2 (420 x 594 mm) ebatlarında, 1000 Adet, 50'şer sayfalık masa takvimi 4 renk baskı, 80 gram kağıt.
2. A1 (594 x 841 mm) ebatlarında 1000 adet sadece size özel duvar takvimi.
3. A4 (210 x 297 mm) ebatlarında 500 adet bloknot
4. A5 (148 x 210 mm) ebatlarında 1000 adet bloknot

4 renkli baskı, 3 hafta içinde adrese teslim

Erken davranan yol alır... Hemen arayın

06105 702 99 99

iklim

Platform abonelerine %10 indirim

Starkenburg Str. 16 | 64546 Mörfelden-Walldorf | Tel: 06105 702 99 99 Fax: 06105 702 99 88
www.iklim.de | iklim@iklim.de

Gastronomi sektörüne bakış

:görüş

mehmet koca
koca@platform-online.de

Almanya'da bulunan Türk işletmelerinin en büyük bölümünü gastronomi sahasında faaliyet gösteren iş adamlarımız oluşturuyor.

Sayıları 16 binin üzerindeki bu işletmelerin büyük bir bölümünü aile işletmeleri oluşturduğu gibi genelde döner büfesi olarak nitelendiriliyorlar. Vatandaşımız işsiz kaldığı için bir döner büfesini devralıyor ve ailesi ile bunu işleterek hayatını idame ettirmeye çalışıyor. Sayıları binlerle ifade edilen bu işletmelerimizden alakart lokanta statüsünde bulunan işletmemizin sayısının yüzü bulmaması Türk gastronomi sektörünün ne durumda olduğunu açık bir şekilde ortaya koyuyor.

Dünya var olduğu müddetçe var olacak iş sektörlerinin başında hizmet sektörü bulunuyor. Hizmet sektörünün en önemli bölümü ise gastronomi bölümüdür. Bu sahada en iyisini yapanın, en iyi işletenin kazanacağından her işte olduğu gibi bu işi de, olması gerektiği gibi yapanlar kazanacaktır.

Diğer yandan her yıl on binin üzerinde Türk işletmesi iflas ederek kapandığı gibi bir o kadarı da doğuyor. Vatandaşımız yıllar yılı biriktirdiği tasarrufları ile bir döner büfesi satın alıyor ve bir yıl geçmeden işletemediği için kapatmak zorunda kalıyor. Olan ise yılların emeğine oluyor. Burada yapılan yanlışlık ise günlük yapılan cironun hepsinin kar olarak görülmesidir.

Bir aile var gücü ile çalışıyor didiniyor fakat bir yıl sonra bütün emekleri gittiği gibi tasarrufları da yok olup gidiyor. İster bir manav olsun ister döner büfesi olsun işletme bilgisi yoksa kapanmaya mahkumdur. Ticarette bir büfe ile başlarsınız ve belirli bir yıl sonra lokantanız olmanız gerekirken hala aynı yerde sayıyorsanız işletmenizde bir eksiklik var. Örneğin bir İtalyan lokantasının bir masadan yaptığı ciroyu bir Türk işletmesi ancak bir günde yapabiliyor.

İtalyan AB ülkesi olmasından dolayı mutfakta çalıştıracağı ustasını İtalya'dan getirebiliyor. Dekorunu İtalya'da yaptırabiliyor, İtalyan mutfağı Alman meslek eğitiminde yeri var. Bunlar önemli etkenler. Peki biz konuda neler yapıyoruz veya neler yapabiliriz? Almanya'da Türk mutfağının yaygınlaşmasının ticari olduğu kadar kültürel boyutu çok daha önemlidir. Binlerce gencimizin meslek yeri aradığı günümüzde biz, değil Türk gençlerine meslek eğitim yeri kazandırmayı kendi evladımıza bile aşçılık konusunda duyarsız kalıyoruz.

Her şeyi Alman devletinden beklememiz yanlış olur. 16 bin Türk işletmesi biraraya gelse ve çok güçlü bir birlik oluştursalar, Alman makamlarına birlikte gitseler, yapacakları çalışmaları anlatsalar, değil Türkiye'den aşçı getirtmek Alman eğitim sistemine Türk mutfağını meslek olarak bile sokabilirler.

Aşçılarını Türkiye'den getirebilecekleri gibi gerekiyorsa karşılıklı eğitim imkanları bile doğabilir. Eğer bu birliği gerçekleştirebilirlerse binlerce Türk işletmesi kendi aşçısını yetiştireceği gibi on binlerce gence meslek eğitimi yeri açılmış olacak.

Daha fazla kazanacak, daha fazla vergi ödeyecek ve daha fazla tanıtım yapacaklar. Birbirleriyle rekabet edip yok olmak yerine birbirlerini destekleyip ciddi bir güç oluşturacaklar.

Düşünün bir Türk lokantasının iyi çalışması manavından kuru gıda satıcısına ve içecekçisine kadar bir çok sahaya faydalı olacaktır. Yani biz birlik olur işi gereği gibi yapabilirsek başarımızdan Anadolu'nun köylüsü bile istifade edecektir.

Her yıl Türkiye'de milyonlarca Alman tatil yapmaktadır. Türk mutfağına hayran kalan Almanların ülkelerine döndüğü zaman aynı damak tadını Almanya'da bulmaları halinde tanıtım için fazla harcama yapılmayacaktır.

Almanya'da yaşayan 2.5 milyon Türk'e değil, 80 milyon Almanya göre hareket etmemiz gerekiyor. Gastronomi sahasında ilerlemiş Türk işletmeleri meslek eğitime ağırlık veriyor.

Eğittikleri öğrencileri Türkiye'de anlaştıkları beş yıldızlı otellere göndererek eğitim aldırıyor ve bu şekilde ihtiyaç duydukları elemanları yetiştirmeye çalışıyorlar.

Bu konuda uzun yıllardır çalışan Türk Gastronomiciler Birliği Başkanı Müslüm Balaban vereceğiniz desteği bekliyor.

Sizin destek olmanız halinde birçok meseleniz kendiliğinden çözülecektir.

FOTOĞRAFLAR: HAYRİ GÜL

Romanya'da yatırım imkanları hala var

Eğitimli işgücü ve gelişmiş altyapısı ile AB'ye üyelik yolunda hızla ilerleyen Romanya, Türk işadamları için önemli bir yatırım potansiyeli taşıyor. Platform, yatırım imkanlarının henüz bitmediği Romanya'da, neler yapılabileceğine ilişkin bir araştırma yaptı. Yurtdışına açılmak isteyen yatırımcılar için önemli bir pazar olan Romanya'da iş kurmak, size yeni ufuklar kazandırabilir.

Hayri Gül

Nikolai Çavuşesku diktatörlüğünün 1989 yılında ihtilalle devrilmesinin ardından büyük bir değişim yaşayan yokluklar ülkesi Romanya, son 15 yıldır sürdürdüğü istikrarlı bir yönetim anlayışı ile bugün kişi başına düşen yaklaşık 3 bin dolar milli gelirle önemli bir pazar ülkesi haline geldi. Devrimden bugüne kadar Romanya'ya 97 bin 203 yabancı menşeli firma 10 milyar dolar civarında bir yatırım gerçekleştirdi. Sadece 2003 yılında Romanya'ya gelen yabancı sermaye miktarı 1,5 milyar dolar civarında. Türk işadamları 8 bin 666 firma ile en çok şirket kuran yabancılar içerisinde üçüncü sırada.

Özelleştirmelerinin yüzde 95'ini tamamlayan Romanya sırtındaki hantal yükten kurtulduğu gibi, şimdi bu işletmeleri özel sektör aracılığıyla tekrar faaliyete geçirmenin avantajını yaşıyor.

Bu sene Avrupa Birliği yetkilileri ile

müzakereleri tamamlamayı amaçlayan eski Varşova Paktı üyesi Romanya, 2 Nisan 2004 tarihinde resmen NATO üyesi olduktan sonra artık bütün gücünü 2007 yılında girmeyi hedeflediği AB'ye endekslemiş durumda.

Avrupa'nın güneydoğusunda yer alan Romanya, 238 bin 391 km karelik yüzölçümü ve 21,5 milyonluk nüfusu ile Polonya'nın ardından Orta ve Doğu Avrupa'nın en büyük ikinci pazarı durumunda. Asya, Avrupa ve Ortadoğu'nun kavşak noktasında, Tuna nehri ve Karadeniz kıyısında yer alan coğrafi yerleşim açısından da oldukça stratejik bir öneme sahip.

Enflasyonda tek hane hedefi

2001-2003 döneminde Romanya ekonomisi yüzde 4.5 oranında büyüyerek GSMH 2003 sonunda 40 milyar euroya yaklaştı. 2000 yılında yüzde 45 dolayında olan enflasyon 2003 yılı sonunda yüzde 14'e çekilebildi. 2004 yılında ise enflasyonun tek rakama düşürülmesi hedefleniyor. IMF ile olan anlaşma başarıyla uygulandı. Dış ticarette büyük bir canlılık görülüyor.

Eğitimli işgücü ve gelişmiş altyapısı ile AB'ye üyelik yolunda hızla ilerleyen Romanya, Türk işadamları için önemli bir yatırım potansiyeli taşıyor. Ayrıca yaklaşık 200 milyon tüketiciye ulaşabilecek çok önemli ticaret yolları ve merkezlerin kavşağında bulunması sebebiyle Türk yatırımcıları için Orta ve Doğu Avrupa daki pazarların en başında geliyor.

Batı Avrupa ülkelerine yakınlığı ve bu ülkelere ulaşan transit yolları barındırması, Karadenize kıyısının bulunması da Romanya'yı yabancı sermaye için cazip hale getiren başka faktörler.

Romanya, demokrasi ve pazar ekonomisine geçiş için reform çalışmalarına Aralık 1989 tarihinde ihtilalden hemen sonra başladı. 1989 ile 1996 yılları arasındaki dönemde ülke sol kanat başkanı bugünkü cumhurbaşkanı Ion Iliescu tarafından yönetildi. Müteakip hükümetler de merkez sol partiler tarafından kuruldu. Bu dönemde aşamalı bir ekonomi reformu başlatıldı ve demokratik kurumlar oluşturuldu.

1996 ile 2000 yılları arasında ise ülke Emil Constantinescu liderliğindeki bir merkez sağ koalisyonu tarafından yönetildi. Hükümet ilk senesine ekonomik re-

TC Bükreş Büyükelçisi Ömer Zeytinoğlu:

Stratejik sektörlere yatırım çok önemli

Romanya bugün AB'ye tam olarak üye olabilmek için tüm olanaklarını seferber etmiş durumda. Toplumsal barışı sağlamış, komşuları ile ciddi sorunları bulunmayan Romanya, parlak bir geleceğe doğru hızla ilerliyor.

Türkiye'yi Avrupa'ya bağlayan yollar üzerinde bulunan Romanya, toprak ve nüfusu bakımından Türkiye'den sonra Balkanların en büyük ülkesidir. Bu nedenle Türk işadamları için önemli bir pazardır.

1989 ihtilalinden sonra batılı yatırımcıların bu ülkeye gelmek için tereddüt ettiği bir dönemde, Türk yatırımcıları büyük bir cesaretle bu pazara girdi.

Buradaki Türk işadamları genelde; Suni gübre, orman ürünleri, tekstil, rulman üretimi, PVC, bankacılık, maya, gıda üretimi, beyaz eşya, bisküvi ve şekerleme alanlarında faal.

Bundan sonra bu ülkede yatırım yapmak isteyen işadamlarımızın enerji ve bilgisayar teknolojisi gibi stratejik alanlarda yatırım yapmaları çok önemli. Ayrıca tarım ve inşaat sektörü de gelecek vaat ediyor.

Türk vatandaşlarına vize uygulaması başladı

Türkiye ile Romanya arasında iki ayı aşmayan turistik seyahatlere vize muafiyeti sağlayan 1968 tarihli Vize Anlaşması, 1 Nisan 2004 tarihinde yürürlükten kalktı. Bu tarihten itibaren geçerli olan yeni "Vize Anlaşması" uyarınca, iki ülke vatandaşlarının birbirlerinin ülkelerine yapacakları seyahatleri artık vizeye tabi. Ancak, AB üyesi ülkeler, İsviçre, Kanada, ABD veya Japonya'da geçerli oturum izni bulunan Türk vatandaşları, Romanya'ya gerçekleştirecekleri otuz günü aşmayan seyahatlerinde vizeden muaf.

formların hızlandırılması ile başladı ve büyük ölçekli endüstrilerin ve banka özelleştirmelerinin hızlandırılması ile kömür ve metalurji alanlarında zarar eden başlıca yatırımların kapatılması konularında önemli başarılar elde etti.

Kasım 2000'de yapılan parlamento seçimlerini müteakiben bugünkü Başbakan Adrian Nastase liderliğindeki merkez sol, Sosyal Demokrat Parti başkanlığında bir azınlık hükümeti kurdu. Aynı zamanda yapılan seçimlerde Ion Iliescu da cumhurbaşkanı seçildi.

Nastase'nin en büyük hedefleri arasında; hükümeti, ekonomiyi iş yatırımlarında vergi indirimlerine giderek rüşvetçilikle savaşmak, hükümet bürokrasisini azaltarak daha istikrarlı bir politik çevre sağlamak ve sosyal güvenceyi arttırmak vardı.

Hükümet ayrıca, Romanya'nın NATO'ya ve AB'ye girmesi konusunda sıkı bir politika çizeceğini de vaat etti. Rüşvet tartışmaları dışındaki politikalar tek tek gerçekleştirildi.

AB ve Romanya arasındaki diplomatik ilişkiler 1993 yılının şubat ayında imzalanan Avrupa anlaşması ile (EA) başladı. Bunun ardından Haziran 1995 tarihinde Romanya'nın AB'ye katılımına dair resmi başvuru sunuldu.

1999 yılının sonlarındaki Helsinki toplantısının ardından Avrupa Konseyi 2000 yılı baharında Romanya ile katılım konusunda görüşmeleri başlatma kararı aldı. Müzakerelerin başlaması öncesinde acil bir görev olarak Romanya IMF, Dünya Bankası ve AB ile hali hazırda var olan kısa vadeli olarak anlaşılmış uyum programlarının eksiksiz ve düzgün bir uygulamasını sergilemek durumunda kaldı.

Romanya bu sene görüşmeleri bitirmeyi hedefliyor. Bugüne kadar AB'nin önüne koyduğu 30 maddelik müzakerelerin 24'üne yakını tamamlanmış durumda.

AB tarafından finanse edilen üç katılım öncesi programdan faydalanan Romanya; PHARE, zirai ve kırsal kalkınma sağlayan SAPARD, çevre ve ulaşım alanlarındaki altyapı projelerini finanse eden ISPA fonları ile destekleniyor.

2000-2002 yılları içerisinde Romanya'ya yapılan toplam mali destek yıllık olarak en az PHARE'den: 242 milyon, SAPARD'tan 150 milyon ve ISPA'dan 208 ile 270 milyon ABD doları tutarında gerçekleşmiş. Günümüzde AB kaynaklarından Romanya'ya aktarılan yıllık yardım miktarı yaklaşık 600 milyon euro. Katılım sonrasında ise AB tarafından 2007-2009 yılları arasında Romanya ile birlikte Bulgaristan'a 15 milyar euro kaynak aktarılacağı açıklandı.

Romanya artık 1990'lı yıllardaki Romanya değil, ekonomisini büyük oranda geliştirmiş geleceğe güvenle bakabilen bir ülke. Kanunlarını globalleşmiş dünya ve Avrupa Birliği'nin isteklerine cevap verecek şekilde düzenledi.

Avrupa Birliği'nde serbest dolaşım hakkını Ocak 2002'de elde eden Romanya, çok kısa bir zamanda AB üyesi olan bir ülke gözü ile bakıldığında, bu ülkeye yapılacak yatırımlar ve ticari faaliyetler için daha fazla emek ve profesyonellik gerekiyor.

Nastase hükümeti, ekonomiyi iş yatırımlarında vergi indirimlerine giderek, rüşvetçilikle savaşarak hükümet bürokrasisini azaltarak, daha istikrarlı bir politik çevre sağlayarak sosyal güvenceyi arttıracağını vaat etti.

FOTO: HAYRI GUL

Romenler kendilerini Doğu Roma dünyasının yegane temsilcisi sayıyor. Romence dili, İspanyolca, İtalyanca ve Fransızca'nın yanında başlıca Latin kökenli dillerden birisi.

Balkanlarda Türkiye'nin en büyük ticaret partneri. Türkiye Balkanlarda Romanya'nın en büyük dış ticaret yaptığı ülke. Karadeniz bölgesinde ise Rusya'dan sonra Türkiye ikinci sırada.

2003 yılında Türkiye'nin en fazla ihracat yaptığı 12'nci ülke, en çok ithalat yaptığı 19'uncu ülke konumunda. Türkiye ise Romanya için en fazla ithalat ve ihracat yapılan 5'nci ülke durumunda. Romanya'da yaklaşık 10 binin üzerinde Türk işadamı faaliyet gösteriyor.

Türkiye-Romanya arasındaki Ticaret hacmi geçen sene yüzde 47.6 oranında arttı. 2002 yılında 1 milyar 228 milyon dolar olan Dış Ticaret Hacmi 2003 yılında 1 milyar 813 milyon dolara ulaştı. Bu sene sonunda ise iki ülke arasındaki ticaret hacminin 2.5 milyar dolar olması bekleniyor.

Türk firmalarını Romanya'nın her sektöründe, her şehrinde görmek mümkün. Genel olarak; fırıncılık, bisküvi ve şekerleme başta olmak üzere gıda sektörü, bankacılık, deri, gıda sanayi, rulman, karayolu inşaatı, elektronik eşya, tekstil, tarım, beyaz eşya gibi ülkenin her alanında faaliyet gösteriyorlar.

Türkiye değer olarak Romanya'da en fazla yatırım yapan 9'ncu ülke, kurulan şirket sayısına göre ise İtalya ve Almanya'dan sonra üçüncü ülke...

Romanya'da 26 Türk müteahhitlik firması bugüne kadar toplam 500 milyon dolar tutarında 45 proje üstlendi.

Türkiye'de 2004 yılı itibariyle 16 adet Romen firması faaliyet gösteriyor.

Romanya Türk işadamları için çok cazip bir ülke.

Önümüzdeki 5 yıllık bir dönemde ulaştırma altyapısı için 19 milyar dolar (Karayolları), metro dahil demiryolları için 3.5 milyar dolar, hava ve deniz limanları için 500'er milyon dolar, toplu konut için 1 milyar dolarlık yatırım programı mevcut. Özellikle; doğa, sağlık ve kış turizmi (Braşov bölgesi), inşaat, elektrikli ev aletleri, otomotiv yan sektörü, enformasyon teknolojisi, tekstil, markalaşma, yatırım yapılabilecek alanları oluşturuyor.

Romanya'ya yatırım niçin yapılır?

* Orta Avrupa'da Polonya'dan sonra ikinci en büyük yerel pazar (21.5 milyon).
* 1000 kilometrelik bölgede 200 milyonun üzerinde tüketiciye ulaşma imkanı verecek geleneksel ticari yolların üzerinde bulunması
* Gelişmiş nakliye imkanları (kara, deniz, hava, demir ve Tuna Nehri) Karadeniz'in en büyük limanı Köstence'de: Köstence'nin Karadeniz'de mevcut en büyük liman olması ve Ren-Tuna kanalının Karadeniz ile Kuzey Denizi arasında ulaşım yolu oluşturması ile nakliyenin deniz ve nehir yolları yapma imkanı.
* Serbest bölge kolaylıkları: Köstence Serbest Bölgesi, Tuna boyunca mevcut serbest bölgeler (Galati, Braila, Sulina, Gürcü'de) ve Arad-Curtici'de bulunan serbest bölgelerde sunulan kolaylıklar.
* Havaalanı ağı: Bükreş, Köstence, Temeşvar, Arad, Suceava'da mevcut uluslararası havaalanları ağı,
* Romen vatandaşlarının büyük bir kısmı. İngilizce, Fransızca, Almanca ve Rusça konuşabiliyor.
* Avrupa'da mevcut Fiber optik sistemine entegre olmuş fiber optik ve dijital ekipmanlı milli telekomünikasyon ağı.
* Verimli topraklarında tarım ve hayvancılık potansiyeli yüksek.
* Turizm açısında zengin bir ülke.
* Düşük maliyetli ve yüksek düzeyde kalifiye iş gücü.
* Çeşitlendirilmiş sınai yapılanma.
* Türkiye'ye olan coğrafi yakınlık.
* Her gün sabah-akşam Türkiye-Romanya arasında uçak ve otobüs ulaşımı imkanı.

Rumen tüketicinin profili

1989'da komünist yönetimin devrilmesine kadar kendisine sunulan son derece kısıtlı pazar imkanları çerçevesinde yaşayan Romanya halkı, bu dönemden sonra serbest piyasa ekonomisinin getirdiği geniş yelpaze içinde seçme hakkını kullanmaya başladı.

Bugün ortalama gelir seviyesi 150- 200 dolar olan Romen halkı son derece bilinçli alışveriş yapıyor. Tüm diğer pazarlarda olduğu gibi Romanya pazarında da tüketici tercihlerini belirleyen unsurların başında, kalite, fiyat ve ödeme koşulları geliyor. Bununla beraber gelir seviyesinin düşük olduğu dikkate alındığında, Rumen tüketici için fiyat ve ödeme koşulları kaliteden önce geliyor.

Tofaş'ın Doblo'su var

Ali Haydar Berkpınar müziğe ve otomobillere adadığı hayatının en önemli kilometre taşlarından birini yaşıyor. Tofaş Almanya Genel Müdürü olan Ali Haydar Berkpınar, Türk otomotiv sanayisinin gözbebeği Tofaş'ı, Doblo'yu, biraz da caz tutkusunu anlattı. Berkpınar, en vizyonel proje olarak nitelendirilen Tofaş'ın Almanya'da yapılanmasının bütün detaylarını Platform okurlarıyla paylaştı.

"Ben 64 doğumluyum. Malatyalıyım. Babamız da diğer babalar gibiydi. Çobandı benim babam. İlkokula 1969 yılında başladım. Malatya'dan Gaziantep'e geçtik. ilkokul 5'i orada bitirdim. Ortaokula başladım. Bir trafik kazası geçirdim. Bir yıl tedavim sürdü. 79'da tek başıma babamın yanına geldim. 4-5 yıl içinde sürekli olarak Türkiye'ye tekrar dönme üzerine planlar yaptık. Ama olmadı işte..."

"Tofaş, Türk insanının markalaşma özlemini gidermiştir."

Türkiye Cumhuriyeti tarihinin en önemli otomobil fabrikası projesinin önemini bu cümleyle tarif ediyor Ali Haydar Berkpınar...

Berkpınar, Tofaş Almanya Genel Müdürü. Biraz alışılmadık, sıradışı ilgi alanları var. Caza ilgi duyuyuyor. Sıradışı olan olan bu değil elbette. Berlin'de, Caz Cafe açacak ve oldukça da iyi isim yapacak kadar bu müzik türüne gönül vermiş bir müziksever. Ünlü Piyanistimiz Fazıl Say'ın konserlerini ilk düzenleyen de kendisi...

Yoğun bir müzik atmosferi altında, Koç Grubu'nun ve ülkemizin yüzakı Tofaş'ı, Doblo'yu ve Avrupa pazarlarına açılma fikrini konuştuk Berkpınar'la...

Tofaş neden Avrupa pazarlarına giriyor? Amacı ne? Niçin bu kadar uzun süre bekledi?

Biraz işin geçmişine uzanıyor Berkpınar ve Fiat'la ilgili teknik bazı bilgiler veriyor bize:

"Fiat'ın 12 üretim merkezi var. Çin'den İtalya'ya kadar... Tofaş da, Fiat'ın dünyadaki 12 üretim merkezlerinden bir tanesidir. 68'de yapılan bir çalışma sonucu anlaşılmıştır ve 1971'de ilk üretimlerini Murat 124'le gerçekleştirdiler. Paralel üretim olarak ilk defa Tempra yapıldı.

Türkiye Özal'ın gelişine kadar dünya pazarlarına kapalı idi. Avrupa otomobil sektörü için Türkiye çok iyi bir ganimetti. Atması gereken bantlarını, başka markalar adı altında Türkiye'ye gönderdi. Taunus da öyleydi. 90'lı yıllarda premier üretimler başladı. Türkiye, dünya pazarlarında da iddialı olabilecek markalara modeller üretti. Hafif ticari araçlar konusunda büyük gelişme olmuştur. Transporterler de büyük gelişmeler olmuştur."

Avrupa Birliği, Doğu Avrupa ile birleşme sürecini yaşarken, 10 ülkenin işgücü ucuzluğunun, otomobil markalarının dikkatini çektiğini kaydediyor. "Romanya, Macaristan'a kadar üretimler başladı. Doğu-Batı entegrasyonundan sonra işgücü pahalandı. Türkiye bu noktada dikkatleri çekti. Sırf işgücü olarak değil, kalite performansı olarak yabancı yatırımcıları Türkiye çok şaşırttı" diyor Berkpınar.

Bu gözlemi Fiat'ın en başındakilerin de dillendirdiklerini kaydederken, Fiat Doblo'nun tamamen Türkiye'de üretildiğini hatırlatıyor. Kalite konusunda Türkiye'ye kocaman bir aferin dedirtecek tespitlerde bulunuyor İtalyan ortaklar... "Doblo için şikayetlerin en az geldiği, servisinden az para kazandığımız, motor gücü yüksek bir araçtır."

Berkpınar, Tofaş'ın araç geliştirme merkezini ve altyapısını görünce bunun ne demek olduğunu daha iyi anlamanın mümkün olacağını ifade ediyor. Tofaş fabrikasındaki sistem, takım çalışması, yaş ortalamasının genç olması, mavi ve beyaz gömleklilerin el ele çalışmasının, personelin her şeyiyle işe sahip çıkmasının herkesi şaşırttığını söylüyor. Kendisi de o havayı şahsen yaşamış ve oldukça etkilenmiş. Berkpınar, "Böyle bir şeyi ben burada Alman otomobil firmalarında görmemiştim" diyor.

Konuyu Fiat Doblo'ya getiriyoruz.

Doblo'nun hafif ticari araç kategorisinde olduğunu söylüyor Berkpınar.

"Dünya pazarına premier olarak Türkiye'de üretiliyor. 270-300 bin adet üretilmiştir şu ana dek. 2006'nın sonunda bir model daha verecekler. 2008'de başka bir model gelecek Türkiye'ye."

Tofaş'ın Avrupa pazarlarına fabrika

Türkiye Özal'ın gelişine kadar dünya pazarlarına kapalı idi. Avrupa otomobil sektörü için Türkiye çok iyi bir ganimetti. Atması gereken bantlarını, başka markalar adı altında Türkiye'ye gönderdi. Taunus da öyleydi. 90'lı yıllarda premier üretimler başladı. Türkiye, dünya pazarlarında da iddialı olabilecek markalara modeller üretti. Hafif ticari araçlar konusunda büyük gelişme olmuştur.

olarak da hizmet verdiğini kaydediyor Berkpınar. "Tofaş, hem Fiat'a çalışıyor hem diğer firmalara çalışıyor. Türki Cumhuriyetler, Arap yarımadası, Fildişi sahillerine kadar müşterisi var. Tofaş 1.5 milyar dolar ciro yapan bir firma. Kriz çok önemli bir mihenk noktasıdır. Bizde kriz olduğunda aynı anda Arjantin'de de kriz oldu. Krizde fabrikalar kapanmıştır. Opel Vectra ürettiği fabrikasını kapattı. Otomobil sektörü ihracatı yeniden keşfetmiş gibi keşfetti. Ne oldu? Doblo'nun satışı iç pazarda 15-17 bin civarındaydı. 80-85 bin adet ihraç edildi. Dünya pazarlarına girdiler. Avrupa ülkelerine yapılan 70 bindir. Birinci derecede satın alınan ülke İtalya, ikincisi Almanya'dır."

2001 yılında Fiat yöneticilerinden Jan Bey'in değişik bir fikir ortaya attığını belirten Berkpınar, kurum olarak hiç olmayan bir projenin hedeflendiğini hatırlatıyor. "2.5 milyon Türk yaşıyor Almanya'da. Bunların bir gücü var. Son 10 yıldır Alman şirketleri de bu pazardan yararlanmaya çalışıyorlar. Bunu projelendirdik. Bunun sayılarını ortaya koyduk. Burdaki hanelerin, işverenlerin sayıları ne kadar? Verimlilikleri ne kadar?"

Jan Bey'in bu süreç içinde Tofaş'tan ayrılıp Fiat'ın başkanlarından biri olarak görevini sürdürdüğünü ifade eden Berkpınar, ancak projeye devam edilmesi konusunda desteğini sürdürdüğünü kaydediyor. "2000 yılının son döneminde İtalya'ya projeyi götürdük. Son 5 yılın en vizyonel projesi seçildi teorik bazda. Pilot olarak Almanya seçildi. 2003'ün 2'nci ayında Fiat Almanya ile ilk temaslarımız oldu. Ardından da ilk adımları attık. 3 ay onlarla birbirimizi tanıma sürecini yaşadık. Tofaş'ın Almanya temsilciliğini daha sonra bir basın açıklamasıyla duyurduk vatandaşlarımıza. Bizim müşteri danışmanlarımız var burada. Fiat Almanya'da partner olduğumuzu, birlikte çalıştığımızı birbirimize anlattıktan sonra çok büyük bir destek almadık. Benim geçmişteki tecrübelerim eskilere dayanıyor. Otomobil sektöründe takriben 11 yıldır varım."

"Biz fabrikayız" diyor Berkpınar. "Bizim hedefimiz buradaki satışlarınıza katkıda bulunmak. Birlikte yapacağımız özel projelerle satışları artırmayı hedefliyoruz. Bizim aracımız Almanya'da kendi kendisini satıyor. Bize rakip olan diğer firmalardan yıllık 30-40 bin satan var."

Focus grup içindeki bütün modellerin hemen hemen aynı özellikleri taşıdığını belirten Ali Haydar Berkpınar, Doblo'nun diğer markalardan üstün yanları olduğunu ifade ediyor:

"Biz en güçlü diesel motora sahibiz. Gazlı çözümlerde, en iyi performansı Doblo göstermiştir. 400'e yaklaşan gaz istasyonu var Almanya'da. Fiat'ın birçok modelinin gazla çalışanı da vardır."

Ali Haydar Berkpınar bildik Anadolu öykülerinin bir parçası adeta. Samimi bir şekilde kendisini anlatıyor... O bildik Almanya öykülerinden hiçbir farkı yok aslında onun hikayesinin de...

"Ben 64 doğumluyum. Malatyalıyım. Babamız da diğer babalar gibiydi. Çobandı benim babam. İlkokula 1969 yılında başladım. Malatya'dan Gaziantep'e geçtik. ilkokul 5'i orada bitirdim. Ortaokula başladım.

Bir trafik kazası geçirdim. Bir yıl tedavim sürdü. 79'da tek başıma babamın yanına geldim. 4-5 yıl içinde sürekli olarak Türkiye'ye tekrar dönme üzerine planlar yaptık. Ama olmadı işte..."

:kartvizit

Tofaş Almanya Temsilciliği
Hochstr. 52
60313 Frankfurt am Main
Tel 069 920 316 60
Fax 069 920 316 70

ZAMAN MITGLIED

ZAMAN MEDIA CENTER

in Offenbach am Main

Desing-oscar auf 5 Gebieten

SND PREIS FÜR VOLLKOMMENE ZEITUNG

Die Welt hat die Qualität von Samanyolu bestätigt

Der höchste der Preis 28. Internationalen Qualitäts-Konvention DIAMOND STAR

www.eurozaman.de www.samanyolutv.de info@eurozaman.de

samanyolu tv
sendet in 5 verschiedenen Kontinenten

CIHAN
weltwelte Nachrichtenagentur

AKSİYON
wöchentliche Nachrichtenzeitschrift

FOTO: © IKLIM

1 Euro'luk motivasyon!

Yılbaşından itibaren son düzenlemeleri de hayatımıza girecek olan Hartz IV köleliği modernize mi ediyor yoksa işsizleri motive mi etmek istiyor? Saati 1 Euro'dan iş imkanı gerçekten de 'yok parası'na çalışmak anlamına mı geliyor? İşte 1 Euro'luk işlerle ilgili gerçekler...

Ertuğrul Özgün

"Sadece 1 Euro için çalışmak mı? Olur mu canım öyle şey!"

Almanya'da işsizler için bu şekilde bir yanıt vermek 1 Ocak 2005'ten itibaren eskiden olduğu kadar kolay olmayacak. Çünkü Hartz IV kapsamında yapılan son düzenlemeler bu tarihten itibaren yürürlüğe girmiş olacak. Peki bu yeni düzenlemeler kamuoyunda algılandığı gibi bir çeşit modern köleliği gündelik yaşamın olağan bir parçası haline mi getirecek? Herşeyden önce yürürlüğe girecek olan yasanın neleri hedeflediğine gözatmak gerekiyor. Almanya'da 1 Ocak 2005 tarihinden itibaren yürürlüğe girecek olan yeni 'İşsizlik Parası II' uygulaması çerçevesinde yerel iş ajansları, yerel yönetimler ve dernekler her işsize anaokullarında çocuk bakıcılığı, belediye işleri kapsamında çöpçülük, hastabakıcılık, yaşlılara alışverişte yardım etme veya kitap okuma gibi işler önerecek. Yasadan zarar göreceklerin başında ise gençler geliyor. 25 yaşın altında olup kendisine gösterilen işi beğenmeyen bir genç, işsizlik parasının tamamını riske atmış olacak, çünkü yeni düzenlemede böyle bir işsizin aldığı işsizlik parası tamamen kesilebilecek. Ancak Federal Ekonomi Bakanı Wolfgang Clement (SPD) olaya bu noktadan değil, 2005 başından itibaren 600 bin işsize sağlanacak iş imkanları açısından bakıyor.

Koalisyon hükümeti kendi arasında uyumlu gibi görünse de kamuoyunda "1 Euro'luk işler" olarak nitelenen uygula-

manın uzun vadede çözüm olamayacağını söyleyenlerin sayısı hiç de az değil. Yeşiller Partisi'nin eyalet ve yerel teşkilatlarında bu uygulamanın çözüm olmayacağını söyleyen sesler daha şimdiden yükselmeye başladı. İşverenler ve iş arayanlarda da tedirginlik gözleniyor. Hartz IV karşıtları uygulamayı Nazi dönemindeki zorunlu çalıştırma uygulamasına atıfla "köle işçilik" olarak nitelendirmekten geri durmuyor.

Federal İş Ajansı da daha şimdiden yaklaşık yüzbin kişiyi 1 Euro'luk işlerde çalıştırılmaya başlamayı hedeflediğini açıklayarak temel stratejisini ortaya koyuyor: Bu tür işlerde çalışanlar artık işsiz sayılmayacak. Bunun ötesinde açıklanan bir diğer rakam ise daha ürkütücü. Almanya'da yaklaşık yedi milyon insan sosyal sigortalı olmayan işlerde çalıştırılıyor. "Ich AG" ve "400 Euro'luk İş" olarak anılan işlerin sayısı giderek artıyor ve bu da sosyal sigorta kurumlarını daha zor duruma sokuyor. Bütün bunları kırmızı-yeşil hükümetin göz boyama tedbirleri olarak niteleyenlerin sayısı hiç de az değil.

"Bir Euro'luk işler çözüm değil"

Federal Zanaatkarlar Birliği (ZDH) Başkanı Dieter Philipp, yeni 1 Euro'luk iş düzenlemesine eleştirel bakanların başında geliyor. Yeni istihdam olanaklarının kamu yararına işleyen alanlarda oluşturulmasının normal istihdam piyasasında yer alanlarla rekabete yol açıp açmayacağından emin olamadığını belirten Phillip şunları söylüyor: "90'lı yılların başında alınan İş Sağlama Tedbirleri (ABM) de benzeri sıkıntılara yol açmıştı. Örneğin Leipzig'de iş organizasyonları yüzünden bölgenin kendi istihdam piyasasına iş imkanı kalmamıştı. Ancak şimdi de hükümet bu yasayı çıkardığına göre bize de bu yasayı emek piyasasına en uygun hale getirmek düşüyor."

Bu arada tabii ki istihdam piyasası uzmanları ve iktisatçı çevreleri de 1 Euro'luk işler hakkında ağır eleştiride bulunmaktan geri durmuyor. Örneğin merkezi Köln'de bulunan İktisadi Araştırmalar Enstitüsü IW'den Holger Schaefer yaptığı değerlendirmede, "Bir Euro'luk işler istihdam alanındaki sorunların çok azına çözüm getirecek; belki de hiçbir çözüm getirmeyecek." diye konuşuyor. "Hatta" diyor Schaefer, "Bu düşük gelirli işlerde istihdam edilenler kendileri için daha gerçekçi bir iş imkanı arayışını da bu sebeple bir kenara bırakacak." IW uzmanı kamu alanında yaratılan iş potansiyelinin sadece devletin imkanları ile sübvanse edilmesi nedeniyle mevcut olduğunu ve normal koşullarda bu açığın özel sektör tarafından karşılanması gerektiğini belirtiyor. Burada da sorumluluğun yerel yönetimlere ait olduğunu ifade eden Holger Schaefer şunları söylüyor: "Yerel yönetimler şimdiye kadar kamusal alandaki istihdam açığına yatıracak parayı ya bulamadılar ya da bu parayı oraya yatırmak istemediler."

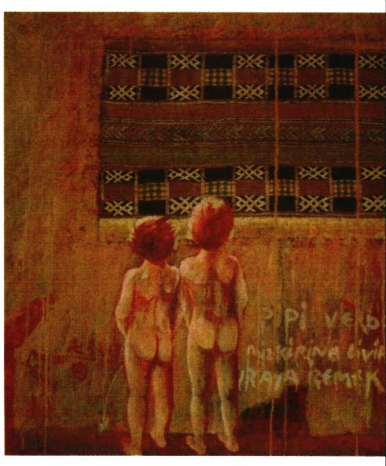
"Tekrar işe yaradığımı hissetmek çok güzel"

Uzun süreli işsizler arasında herkesin kendisine göre bir öyküsü var. Mesela 46 yaşındaki Ahmet Tütüncü (*) okul bitirmesinin, üniversite diplomasına sahip olmasının kendisine iş bulma garantisi vermediğini söylüyor. Fizik tedavisi ve rehabilitasyon uzmanı olan Tütüncü, spor terapisi uzmanlık belgesine de sahip ve ayrıca bilgisayarla tasarım konusunda kendisini yetiştimiş ancak bütün bu vasıflarına rağmen son iki yıldır işsiz. Bu arada 150'nin üzerinde başvuruda bulunan 46 yaşındaki Tütüncü'nün, hatta son olarak bir restoranın park bekçiliği için başvuruda bulunması bile işe yaramamış. Fakat Ahmet Tütüncü şimdilerde halinden memnun çünkü, son bir aydır Mannheim'da yaşlılara 24 saat acil yardım hizmeti sağlayan bir kurumda çalışıyor. Orada yaşlıların doktora gitmesine yardımcı olan ve kalan vakitlerinde de kurumun internet sayfasını hazırlayan Tütüncü aldığı 1.50 Euro saat ücretinden şikayetçi değil, "Çünkü tekrar işe yaradığımı hissediyorum" diyor. Kendisine göre haklı olduğunu söyleyen Ahmet Tütüncü şunları söylüyor: "2005 gelmeden İş Ajansı'na gönüllü başvuranlar istedikleri işi seçme şansına sahipler. Ama sonrasında Hartz IV'e göre uzun süreli işsizler ile sosyal yardım alanlar İşsizlik Parası II kapsamına girecekler. Ben fırsatı kaçırmadan kendime uygun bir iş bulabildiğim için memnunum."

Bir Euro'luk iş imkanını değerlendiren bir başka isim ise Hannover'de eşinden ayrı iki çocuğuna bakmaya çalışan 42 yaşındaki Hülya Korkmaz (*). Şu anda bir huzurevinde yaşlıların alışverişlerine ve doktora gitmelerine yardımcı olan

REKLAM

Kraft der
Wollfarben

Bilder von den
Wanderungen
der Völker

Ausstellung von
Ali Zülfikar

18.
November '04
31.
Januar '05

BIPI's Kulter Galerie
Rolandstr. 61
50677 Köln (Südstadt)

1 Euro'luk işlerle ilgili 4 soru 4 cevap

Kimlerin 1 Euro'luk işleri yapması gerekiyor?

-İş Ajansları 1 Ocak 2005'ten itibaren İşsizlik Parası II alanlar (uzun süreli işsizler ve sosyal yardım alanlar) kamu yararına işlerde çalışmaya mecbur tutabilir.

Ne kadar para kazanılabiliyor?

-Haftada en fazla 30 saat çalışmak kaydıyla saat ücreti olarak 1 ila 2 Euro arasında ödeme yapılması öngörülüyor. Böylelikle ortalama bir hesapla 1.50 Euro saat ücreti üzerinden haftada 30 saat çalışan bir kişinin İşsizlik Parası II ve Kira Yardımı ile birlikte 650 ila 1000 Euro arasında eline para geçiyor.

1 Euro'luk işler nasıl finanse edilecek?

-Ek işleri sağlayan işverenler (belediyeler, vakıflar ve dernekler) çalıştırdıkları her işsiz başına Federal İş Ajansı'ndan 500 Euro alacak. Devlet bu kapsamda 6.35 milyar Euro tutarında yardımı ücretlerin ödenmesi, idari ve kalifikasyona ayrılacak giderlerin karşılanması için ayırdı.

Bu işlerde ne kadar süre ile çalışılabiliyor?

-İlk aşamada 1 Euro'luk işlerde 6 ila 9 ay arasında çalışılabilmesi öngörülüyor. Ancak İş Ajanslarının duruma göre çalışma süresini düzenleme yetkisi bulunuyor.

Korkmaz, işsiz kaldığı güne kadar bir anaokulunda temizlik işlerine yardımcı olmuş. On yıl işsizliğin ardından hergün işe gidip gelme imkanına kavuştuğu için sevindiğini belirten Hannoverli Hülya Korkmaz şunları söylüyor: "İşsiz olmak çok daha kötü. Belki aldığım saat ücreti 1.25 Euro'yu geçmiyor. Ancak bunun yanında işsizlik parası da var, dolayısıyla şikayetçi değilim."

37 yaşındaki sekreter Miriam Öztürk (*), uzun süreli iş perpektifi sunmamasına rağmen bir Euro'luk işlerin, kaybettiği güvenini tekrar kazanmasına yardımcı olduğunu belirtiyor: "Şu anda bir çocuk esirgeme kurumunda muhasebe defteri tutuyorum ve en azından mesleki bilgilerimi tazeleme imkanı buldum." Bir gençlik merkezinde çocukların ödevlerine yardım eden 23 yaşındaki Hale Acar (*) ise daha iyi bir iş bulana kadar bu imkanın yeterli olduğunu belirtiyor ve ekliyor: "Gelecek yıl yeni bir mesleki eğitime (Umschulung) başlayacağım. Bu süre içinde boş oturmaktansa hem para kazanıyorum hem de çocuklara yardımcı oluyorum."

Ancak bütün bu olumlu sözlere rağmen bir Euro'luk işlerden memnun olmayanlar da var. Bunlardan bir tanesi de Koray Özkan (*). Ona bir ilkokulda çalışması önerilmiş. Asıl mesleği ise kütüphane memurluğu. "Bana çocukları sevmen yeterli dediler." diyen Özkan şunu sormadan edemiyor: "Tamam ben çocukları seviyorum ama ya yanlış bir şey yaparsam. Ben pedagoji eğitimi almadım ki."

Ekim ayının başında yirmi işsizle birlikte Berlin'de İş Ajansı'nın düzenlediği bir toplantıya katıldıklarını belirten 56 yaşındaki Özkan, aralarında sekreter, mühendis, pazarlamacı ve birçok farklı meslek grubundan işsizlerin bulunduğu kişilere okullarda iş verilmek istendiğini belirterek şunları söyledi: "Bunu anlamak mümkün değil. Hem tasarruf nedeniyle okullarda birçok kişiye çıkış veriliyor sonra da 1 Euro'luk işlerle bu açık kapatılmaya çalışılıyor. Hem de hiçbir eğitime tabi tutmadan."

(*) Yazıda yer alan isimler ve çalıştıkları işler kendi istekleri üzerine değiştirilmiştir.

REKLAM

Bizimle çalışmak ister misiniz?

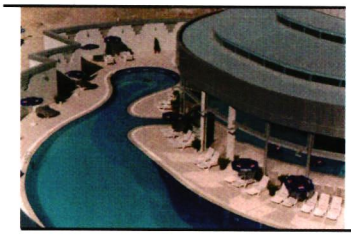
Çok iyi Almancanız ve Türkçeniz, reklam ve yayın konusunda deneyiminiz,
ve herşeyden önemlisi kendinize güveniniz varsa, Almanya'nın
en kaliteli dergisi Platform'da kendinizi gösterebilirsiniz...
Başvuruların yazılı olarak yapılması gerekmektedir.

Adres: iklim Verlag GmbH • Starkenburg Str. 16 • 64546 Mörfelden-Walldorf
Tel: 06105_702 99 99 • Fax: 06105_702 99 88

Sağlığınıza, doğayla içiçe bir ortamda kavuşun

Ankara-İstanbul E-5 karayolu üzerinde, termal zenginliği ile ünlü Ankara' nın Kızılcahamam ilçesine kurulan ASYA KIZILCAHAMAM TERMAL TATİL KÖYÜ unutulmaz anlar, vazgeçilmez dostluklar için sizleri bekliyor. Tamamı ince bir beğeninin eseri, sizlere eşsiz konfor sunacak 196 oda ve suit, ilgili ve sıcak personel, zengin mutfak, yoğun eğlence ve termal bakım üniteleri ile

ASYA KIZILCAHAMAM TERMAL TATİL KÖYÜ

her fırsat için değerlendirebileceğiniz bir mekan.
Ankara'ya araç ile 45 dak., İstanbul'a ise yalnızca 3,5 saat.
İki temel şehir arasında köprü vazifesi gören
otelimiz sizlere bir telefon kadar uzakta.

iklim.de

LINE
GlobalLine Tours GmbH

MERKEZ: Sprendlinger Landstr. 107-109 | 63069 Offenbach am Main | Tel 069 / 300 34 380 - 388 Fax 069 / 300 34 389
HOLLANDA: KÖKSAL YAZAR +31.641 36 29 95 • HALİL ŞAHİN : +31.641 96 74 05 **FRANSA** MÜNİR DOĞAN +33.143 49 46 03 +33.667 05 93 10
DÜSSELDORF FEYZULLAH KARAKURT 0211.457 61 55 **KÖLN** CİHAN FARUK GENÇ 0177.648 72 21 **STUTTGART** ÖZKAN SAVAŞ 0178.493 07 32
www.linetour.de | info@linetour.de

Erişim problemimiz yok. Problem, kapsama alanına giren izleyiciyi çekecek kalitede yayınlar gerçekleştirmekte. Öyle programlar yapacaksınız ki Alman'ı da, Fransız'ı da, İngiliz'i de ilgi duyacak. İlk engel, dil. Mesajınızı kime ileteceksiniz, onun dilinde yayın yapacaksınız. Yanınızdaki, yörenizdeki binlerce televizyon kanalından farklı olacaksınız.

TRT-INT hamle hazırlığında

Düzenlediği Almanya gezisiyle vatandaşlarla biraraya gelen TRT Genel Müdürü **Şenol Demiröz,** Platform'a TRT-INT'in yapacağı hamleleri anlattı. Demiröz, "Yayınlarımızın içeriği ve kalitesi ile toplumumuzun ihtiyaçlarına, beklentilerine en iyi şekilde cevap vermek istiyoruz. Bunun da ilk örneklerini ekranlarınızda görüyorsunuz" diyor.

TRT, belki yayın yaptığı coğrafya itibariyle CNN, BBC gibi kanallar düzeyinde bir kanalımız. Bir zamanlar okul niteliğindeki TRT Kurumu, özel kanalların açılmasıyla birlikte bocalama dönemine girilmiş gibi bir izlenim verildi. Sanki bütün aslarını kaybetmiş bir takım gibiydi TRT o dönemler...TRT Kurumu, özel televizyonlara hazırlıksız mı yakalandı?

Sadece TRT değil, bütün Batı Avrupa Kamu yayın kurumları hazırlıksız yakalanmıştır. Batı Avrupa ülkelerinde 1970'li yılların ortalarından itibaren sarsılmaya başlayan radyo televizyon yayınlarındaki devlet tekelleri, 80'li yıllardan itibaren bir bir yıkılmaya başlamıştır. Batıdaki bu değişim dalgası, 1980'li yılların sonunda Türkiye'ye ulaşmıştır. Hızla gelişen teknoloji, uydu üzerinden pek çok yabancı yayının izlenebilmesi, tekel kavramının içeriğini boşaltmıştır. Buna ekonomide, siyasal ve sosyal alandaki gelişim ve değişimler de eklenince, radyo-televizyon yayıncılığında devlet tekelini korumak, imkansız hale gelmiştir. Ne var ki, Batı'da, özel ya da ticari radyo televizyon kuruluşlarının yayınına izin verilirken, önce yasal düzenlemeler yapılmıştır. Bu düzenlemeye göre, yayın izni verilmiştir. İtalya'da ve Türkiye'de bu böyle olmamıştır. Yasal düzenlemeler yapılmadan, elinde imkan olanlar, radyo ve televizyon yayıncılığına girişmişlerdir. Bütün dünyada kamu malı sayılan frekanslar, kapanın elinde kalmıştır. Frekans tahsisi yapılamadığı için, hala öyle. Özel yayın kurumlarını da kapsayan yasal düzenleme, ancak üç–dört yıl sonra, 20 Nisan 1994'te yürürlüğe girmiştir. Şimdi bu kaos, kargaşa döneminde TRT Kurumu izleyicilerini ve reklam gelirlerini büyük ölçüde kaybetti.Tekel olmanın rahatlığı ve rehaveti içindeki TRT; piyasa ekonomisinin rekabet ortamında, ilke ve kurallarını kendilerinin belirlediği bir ortamda yayın yapan özel radyo ve televizyonlar karşısında oldukça zor duruma düştü. Bu haksız rekabet ortamı, TRT'ye çok kan kaybettirdi. Zamanla, özel kanallar da yaptıkları hatalar sebebiyle, albenilerini önemli ölçüde yitirdiler. Şimdi yeniden TRT'ye dönüş dalgası başlamış durumda. Biz bu dönüş dalgasını iyi değerlendirmek istiyoruz.

Yayınlarımızın içeriği ve kalitesi ile toplumumuzun ihtiyaçlarına, beklentilerine en iyi şekilde cevap vermek istiyoruz. Bunun da ilk örneklerini ekranlarımızda görüyorsunuz...

80 Milyon Alman'ın da istediği anda izleyebileceği tek Türk kanalı TRT INT... Ancak en çok televizyon izlenen saatlerde Türk Halk Oyunları ekiplerinin gösterileri yayına giriyor... Almanlar da, Türkiye'nin bu görüntülerini kafalarına yerleştiriyorlar. TRT'nin diğer kanallarında da, bu kadar Türk Halk Oyunları ekipleri çıkartıyor musunuz? Türkiye'yi tanıtmak için başka argümanlarınız var mı?

Halkoyunları, kültürümüzün oldukça zengin bir alanıdır. Uluslar arası alanda yapılan pek çok yarışmada, folklor ekiplerimizin ödüller alması, sadece Türkiye'de değil, dünyada da ilgi ile karşılanmaktadır. Geleneksel kültürümüzün bu otantik yönü ile çağdaş Türkiye'yi tanıt-

FOTO: © İKLİM

mak, elbette mümkün değil. Yerine göre, zamana ve zemine bağlı olarak bu folklor zenginliklerimizden faydalanabiliriz ama asıl yapmamız gereken başka şeyler var... Bizim bir imaj sorunumuz var... Şu ya da bu sebepten dolayı, insanımıza, toplumumuza, ülkemize yönelik ön yargılar var... Kökleri çok çok eskilere dayanıyor bu haksız ön yargıların... İnsanlarımız, kurumlarımız, devletimiz bu ön yargıların giderilmesini sağlamak için yoğun bir çaba harcıyor. Bütün çabalara rağmen, istenilen sonuçlar elde edilemiyor... Burada televizyona büyük bir görev düşüyor... TRT kanalları, özellikle TRT INT, dünyanın hemen hemen her yerine ulaşıyor. Yeni Zelanda'dan Kanada'ya, Sibirya'dan Güney Afrika'ya kadar, uygun çanak antenlerle TRT INT yayınlarını izlemek mümkün... Uzaklık ve yakınlığa göre, çanak antenin çapı değişiyor, o kadar. Erişim problemimiz yok. Problem, kapsama alanına giren izleyiciyi çekecek kalitede yayınlar gerçekleştirmekte. Öyle programlar yapacaksınız ki Alman'ı da, Fransız'ı da, İngiliz'i de ilgi duyacak. İlk engel, dil. Mesajınızı kime ileteceksiniz, onun dilinde yayın yapacaksınız. Yanınızdaki, yörenizdeki binlerce televizyon kanalından farklı olacaksınız. Ele aldığınız konular ilginç olacak, estetik ve teknik kalitesi yüksek olacak. Bir sürü avantajımız var. Köklü bir kültürel geçmişimiz var. Dünyanın gözlerini, kulağını çevirdiği

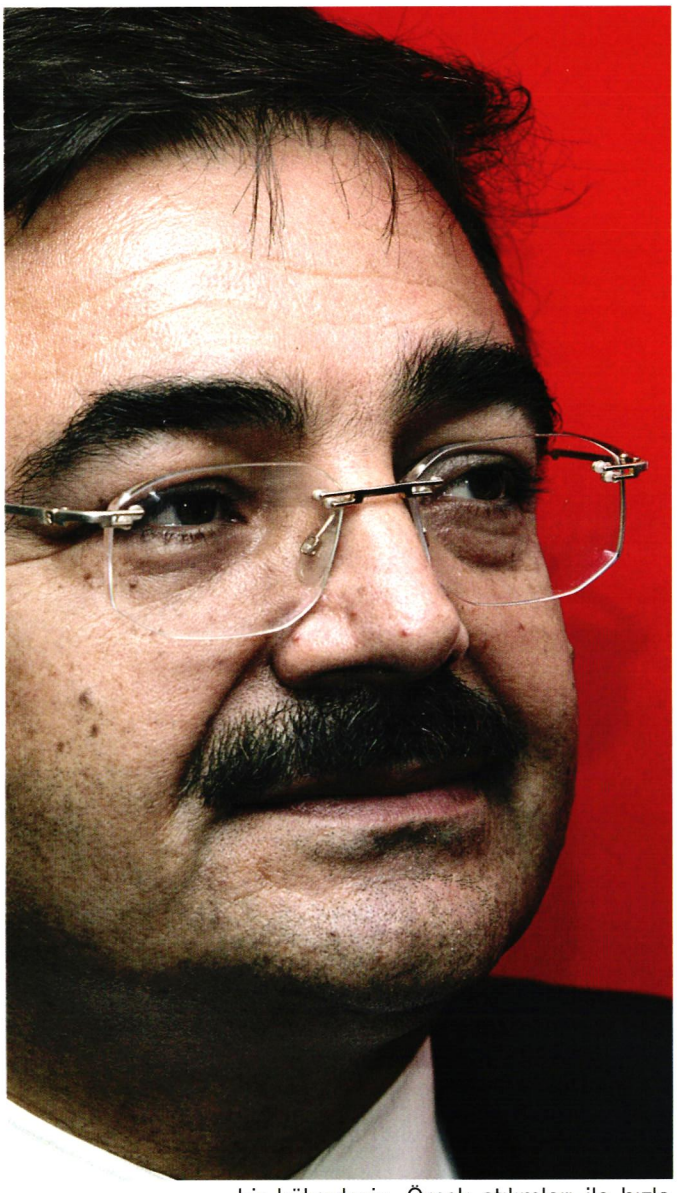

FOTO: © IKLIM

bir bölgedeyiz. Örnek atılımları ile hızla gelişen bir ülkeyiz. Bütün bu zenginliklerimizi dünya ile paylaşabileceğimiz en önemli araç, televizyondur. Onun için,

TRT INT kanalına ayrı bir önem veriyoruz. TRT INT, Almanya'da sadece Türklerin izlediği bir kanal olmaktan çıkacak, Türkiye'ye ve Türklere ihtiyaç duyan Almanların da gereksinimlerine cevap veren bir kanal olacak...

Buradaki üçüncü ve dördüncü neslin en önemli sorunu Türkçe yetersizliği... Türkçe'nin yetersiz olması, haliyle başka dillerin öğrenilmesini de zorlaştırıyor. TRT INT olarak bu konuda düşündüğünüz projeler var mı?

Düşündüğümüz değil, uygulamaya başladığımız projeler var. Yurt dışında yaşayan insanlarımızın, bulundukları ülkelerde, her türlü güçlüğe rağmen ana dillerini koruyarak yaşatmaları, bizim için çok önemli. Biliyoruz ki, kültürün ana taşıyıcısı dildir. Ana dillerini kaybedenler, kültürel kökenleri ile olan bağlarını da önemli ölçüde kaybederler... Onun için, sınırlarımız dışında yaşayan vatandaşlarımıza yönelik yayınlarımızda, dil bir iletişim aracı olmanın ötesinde, aynı zamanda bir amaçtır... Daha açık bir söyleyişle, biz Türkiye'den, yurt dışında ulaşabildiğimiz her eve Türkçe taşıyoruz... Programlarımız eleştirilebilir, içerikleri beğenilmeyebilir ama TRT INT yayınları, sadece bu yönü ile bile hiç de küçümsenmeyecek bir hizmeti yerine getiriyor. TRT INT yayınlarının başladığı 1990'dan bu yana, buradaki yeni kuşakların Türkçe'sinde belirgin bir düzelmenin olması, yayınlarımızın önemini bir kez daha ortaya koyuyor... Onun için, yayınlarımızda temiz ve güzel bir Türkçe kullanılmasına özen gösteriyoruz. Ayrıca, özel Türkçe programları hazırlıyoruz... Türkçe konuşulmasını özendirmeye, yazı ve konuşma dilinde yapılan hataları düzeltmeye ve Türkçe'nin anlatım zenginliğini paylaşmaya aracılık edecek yeni programlar hazırlıyoruz... Burada doğup büyüyen çocuklar, anadilleri olan Türkçe'yi bilmenin avantajlarını hissetmeye başladılar... İlgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği halinde, dilimizin en güzel biçimde konuşulması, yaygın olarak kullanılması ve zenginleştirilerek yaşatılması için elimizden geleni fazlasıyla yapacağız...

TRT INT'in bir düzeyi var. Bunu diğer kanallarla kıyasladığımızda çok net olarak görmek mümkün. Ama eksiklikler de dikkat çekiyor. Özellikle Avrupa haberlerinin azlığı göze çarpıyor. Avrupa haberlerini, Almanya'dan canlı olarak her gün yayınlama gibi bir düşünceniz var mı?

Elbette var. Biliyorsunuz, TRT'nin yurt dışında büroları var. Almanya'da da Berlin'deyiz. Berlin'deki temsilciliğimiz hem haber, hem program hizmeti veriyor. Burada yapılan haberler, gerçekleştirilen programlar sayesinde izleyiciler, gelişmelerden haberdar oluyorlar. Verdiğimiz hizmeti daha ileri seviyeye taşımak için, sürekli çalışmalar yapıyoruz. TRT INT için özel haber bültenleri hazırlıyoruz. Yeni yayın dönemi ile birlikte, pek çok yeni programımız yayına girdi. TRT INT yeni

Programlarımız eleştirilebilir, içerikleri beğenilmeyebilir ama TRT INT yayınları, sadece bu yönü ile bile hiç de küçümsenmeyecek bir hizmeti yerine getiriyor. TRT INT yayınlarının başladığı 1990'dan bu yana, buradaki yeni kuşakların Türkçe'sinde belirgin bir düzelmenin olması, yayınlarımızın önemini bir kez daha ortaya koyuyor...

dönem yayınları ile, Türkiye'yi ve Türk kültürünü her alanda tanıtmayı, dil, din, örf ve âdetler konusunda birliktelik duygusunu sağlamayı, hedeflemektedir. Söz konusu kanallarımız ayrıca; ülkemiz aleyhindeki yıkıcı ve bölücü propagandalara üslûbu içinde cevap vererek, dünya kamuoyunun doğru bilgilendirilmesi gibi çok önemli ve anlamlı bir görevi de üstlenmiştir.

Artık arşiv yayın yapan kanallar olmaktan tamamıyla uzaklaşan TRT INT; seyircisinin bulunduğu ortama, seyircisinin genel yapısına uygun olarak hazırlanan programları, dizi, belgesel ve film gibi yapımları ile aylar süren bir çalışma sonunda yeni yapılanmasını tamamlayarak, izleyicisinin karşısına çıkmıştır.

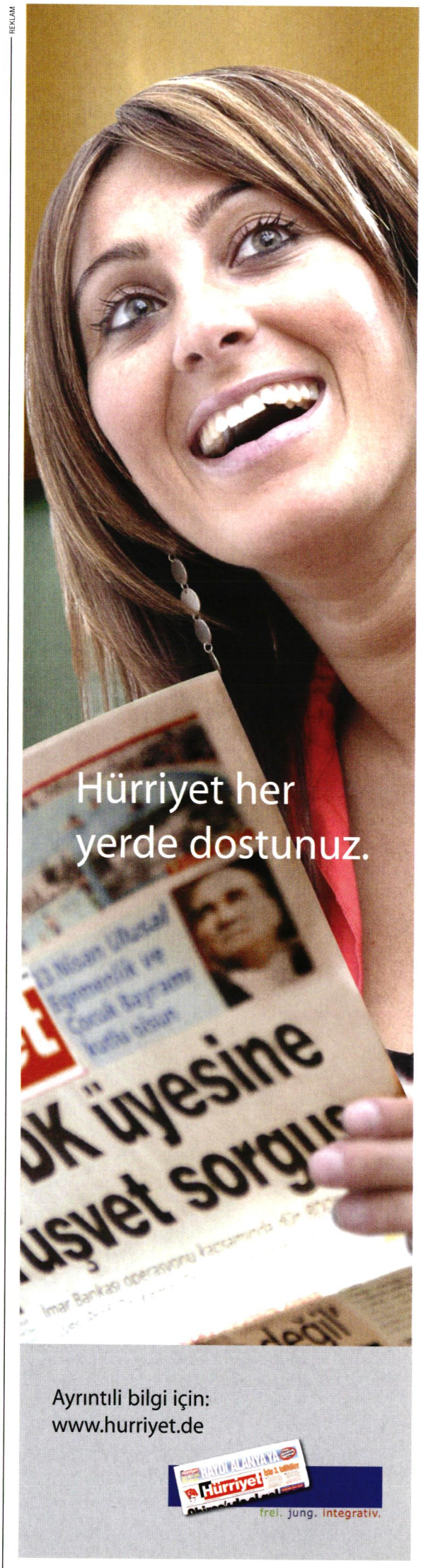
Bu çerçevede TRT INT kanalımızda yayınlanmaya başlayan yeni ve kaliteli yapımların yanı sıra; ülkemizden ve dünyadan önemli gelişmelerin yer aldığı haber bültenleri; saat 01.00, 03.00, 06.30, 15.00, 18.00 saatlerinde 20'şer dakika; 21.00'da 25 dakika süreyle TRT TÜRK ile ortak yayınlanmaktadır.

Ayrıca, "Sabah Haberleri" hafta içi her gün, "HABERVİZYON" programımız ise hafta sonları canlı olarak TRT 1 ve TRT TURK kanallarımızla ortak yayınlanmaktadır..

Önümüzdeki günlerde bunlara yenileri de eklenecek. Almanya'dan hazırlayıp sunduğumuz güncel canlı haber ve programları artırmayı düşünüyoruz. Stüdyo, teknik donanım açısından bazı eksikliklerimiz var. Bunları da tamamladığımızda, sadece haber değil, belki seyircili büyük şovları da burada gerçekleştireceğiz...

TRT INT'i, izleyicilerin beklentilerine cevap veren bir televizyon kanalı olmanın ötesine taşıyacak, yeni açılımlar sağlayacak bir kanal olarak düşünmenizi istiyorum.

Çünkü biz böyle düşünüyoruz. Maddi kaynaklarımız kısıtlı da olsa, düşündüklerimizi hayata geçirme yolunda yoğun bir çaba harcıyoruz. Bu doğrultuda, izleyicilerin görüş ve düşünceleri bizim için çok önemli. Önümüzdeki yıl Mart veya Nisan aylarında Almanya'da ilk kez, sivil toplum kuruluşu ve uzmanların katılım ile "TRT INT Danışma Kurulu"nu toplayacağız. Bu toplantıda dile getirilecek görüşler, daha sonra atacağımız adımlarda kılavuzumuz olacak...

REKLAM

Mehmet Ali Birand

O bir marka... Türk televizyonlarının en çok beğeni toplayan haber programlarının yapımcısı, sunucusu... Artık onunla anılan 32. Gün programını bir sembol haline getiren Mehmet Ali Birand, **Platform**'un sorularını cevapladı...

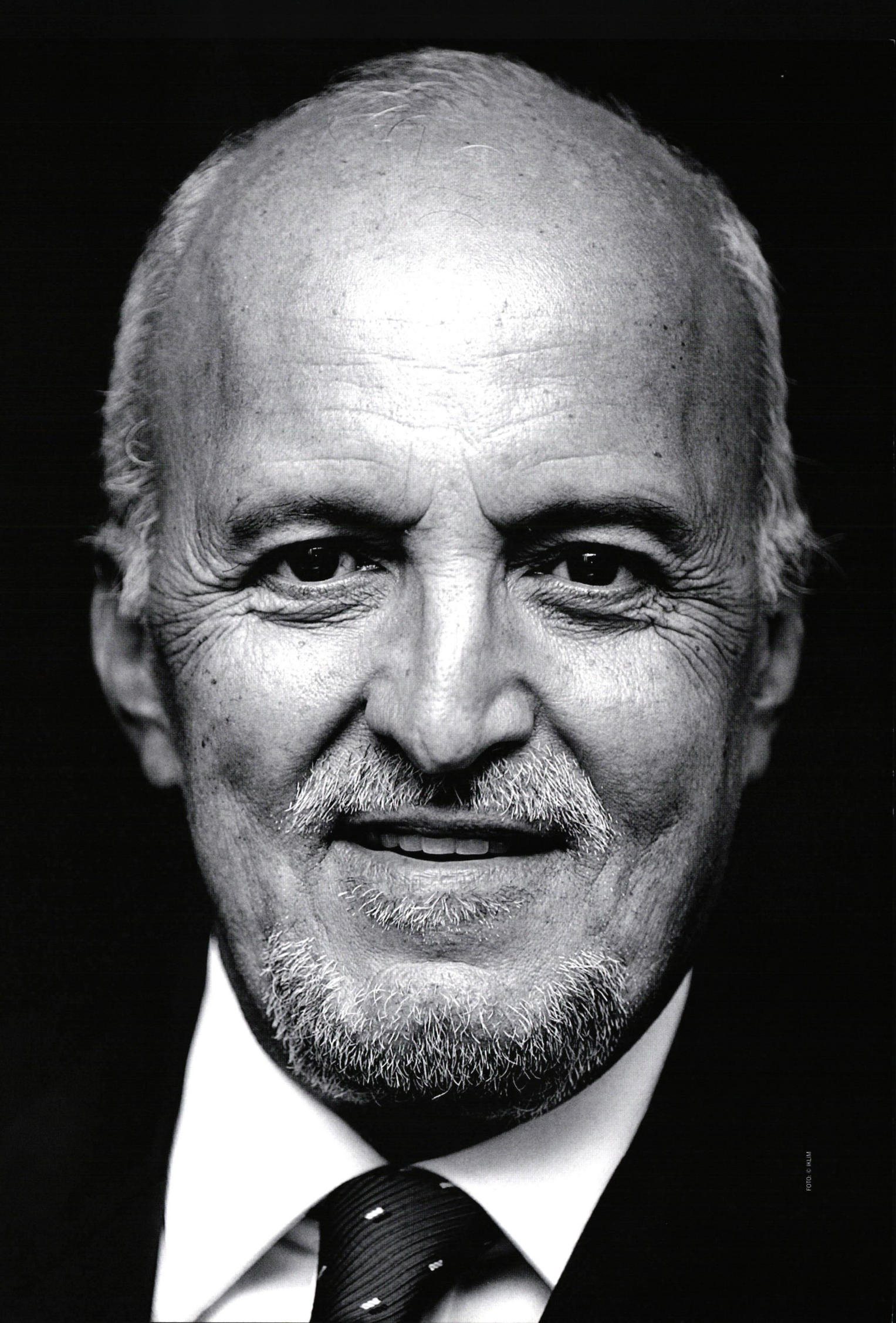

FOTO: © IKLIM

Sebahattin Çelebi

Sayın Birand, siz Gorbaçov'dan Arafat'a varıncaya kadar çok sayıda ünlü ismi Türk televizyonlarına taşımış bir gazetecisiniz. Haberi kaynaklarına ulaşarak zenginleştirmek gibi bir felsefeniz var. 32. Gün bu nedenle çok değişik bir haberciliğin öncüsü oldu. Duygulara hitap eden veya onları okşayan haberlerden ziyade, analitik düşünmeye sevkeden haberciliği tercih ettiniz. 20 yıla yaklaşan 32. Gün serüveninin sizin için anlamı nedir diye sorsak?

32'inci Gün, 2005' te 20 yaşına giriyor. Bizim kuşağın en çok seyrettiği ve en çok andığı program oldu. Bugün TV dünyasının en ünlülerinin yetiştikleri bir okuldu. O okuldan ben de, Ali Kırca'da mezun olduk. Hem kendi kendimizi, hem de başkalarını yetiştirdik. 1980'lerden bu yana gelişmelere bakıldığı zaman 32.Gün hatırlamadan edilemez. Benim hayatımın -yazdığım kitaplar dışında- en renkli, en heyecanlı parçası oldu. Çok eziyetler çektim. Mahkemelere düştüm. Vatan hainliği ile suçlandım. Ancak birgün dahi olsun ne o beni bıraktı, ne de ben onu bıraktım. 32. Gün Türk seyircisinin ufkunu açtı. Ulaşılamaz sayılan insanları evlerimize getirdi. Görülmemiş ülkelere gitti. Tabu olan nice konuya değindi ve dokunulmaz sayılan tabuları yıktı. En önemli diğer niteliği de, çok anlaşılır bir dilde yazılmasıydı. Son derece karışık konuları, en anlaşılır şekilde toparlamasını becerdik. Bunu da, eşim Cemre'ye borçluyum. Bir metni yazar ve ardından Cemre'ye okurdum. Eğer anlamaz veya anlayamadığını hissedersem, yeniden kaleme alır, daha basitleştirirdim. Bazen 10-15 defa yazdığım metinler oldu. Ancak her defasında da yeni bir şey öğrendim ve büyük keyif aldım.

Mehmet Ali Birand, bir dönem bazı ifadelere dayanılarak terör örgütü işbirlikçisi ilan edildi. Türkiye'de birileri iddia ediyor ve birilerine suç atılıyor. Gazetecilik etiği açısından haberin doğruluğu araştırılmadan insanların karalanmasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Türkiye'nin Avrupa Birliğine katılmasını en çok neden istiyorum biliyor musunuz? Türkiye'nin, başta medya olmak üzere bir etiğe sahip olması, bir sistemin içine girebilmesi için. Eğer bir ülkede gazetecisi doğru dürüst araştırmadan yazı yazabiliyor, konusunu doğru dürüst araştırmadan yorumlar yapabiliyorsa, o ülkenin ayakları üstünde durması zor demektir. Zira sistem bozuk olduğu zaman, hiçbir şey doğru dürüst yürümez. Bunların hepsi düzelecek. Göreceksiniz, Avrupa Birliği Türkiye'deki çarpıklıkları düzeltecektir. İnsanların karalanmadığı, birbirlerini gereksiz şekilde suçlamadıkları bir sisteme katılacağız.

Mesleki hayatınızda Brüksel ve Moskova temsilciliği gibi iki önemli noktada bulundunuz. Her iki dünyayı da görme imkanınız oldu. Meslek hayatınıza ve dünyaya bakışınıza ne gibi kazanımlar sağladı bu iki başkent?

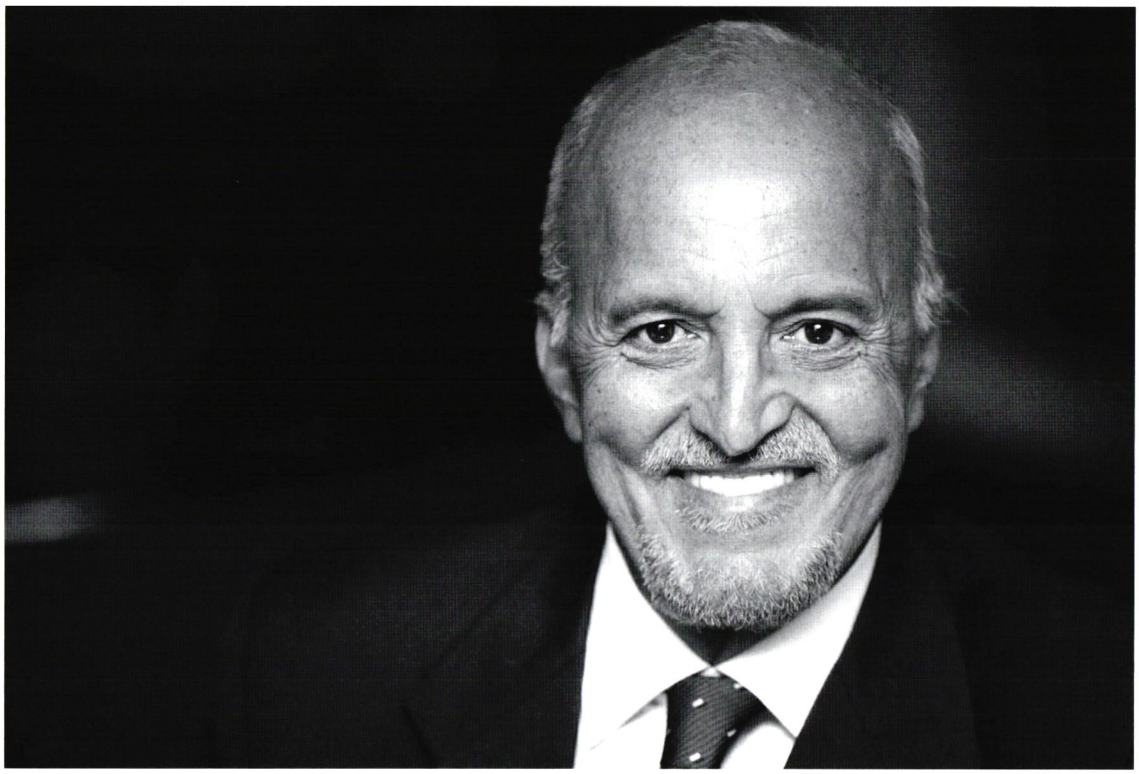
Brüksel ve Moskova 1980'lerin soğuk savaş dünyasının, iki başkentiydi. Birinin dediğine diğeri inanmazdı. Her an birbirlerini nükleer silahlarla yok etmenin planlarını yapan iki düşmandılar. Brüksel ile Moskova arasında gidip gelmek bana çok şey öğretti. Düşmanların birbirlerinden hiç farkı olmadığını, birbirleri hakkında olmadık yalanlar söylediklerini ve daha da önemlisi, kendi kamuoylarını nasıl aldattıklarını gördüm. İnsanların ister Komünist, ister Kapitalist olsun, temelde birbirlerinden hiç farklı olmadıklarını anladım. Hele ardından Demir Perde çöküp, ideolojiler kaybolunca ne kadar haklı olduğumu daha iyi anladım.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Sayın Rauf Denktaş şaka yollu en sevmediğim iki Mehmet'ten biri diyerek sizi de kastetmişti... Sayın Denktaş'a karşı büyük bir saygınızın ol-

Rauf Bey bir kahramandır. Onun kadar, ideali uğruna yaşam kavgası verebilecek başka kimse olamaz. Hayatı boyunca sadece bir tek şey düşünmüştür: Kıbrıs'ı Türkiye'ye bağlamak veya tam anlamıyla bağımsız bir devlet yapmak. Ancak dünya öylesine değişti ki, Denktaş bir süre sonra, çözüm getiren değil, çözüm engelleyen konuma girdi.

FOTO: © IKLIM

FOTO: © IKLIM

Tayyip Erdoğan'ın böyle bir lider çıkabileceğine inanmazdım. Başbakan ile aynı dünyaları paylaşmıyoruz. Farklı dünyaların insanlarıyız. Ancak Tayyip Erdoğan Türk tarihinin en büyük devrimine imza atmaya hazırlanan bir lider oldu.

duğunu biliyoruz. Mehmet Ali Birand'ın penceresinden Sayın Denktaş nasıl görünüyor?

Rauf Denktaş beni sever. Bana çok kızar, ancak beni sever. Ben ise onu hem severim, hem de sayarım. Aramızdan kara kedilerin geçmesi tamamen Kıbrıs konusundaki tutumumdan kaynaklandı. Rauf Bey bir kahramandır. Onun kadar, ideali uğruna yaşam kavgası verebilecek başka kimse olamaz. Hayatı boyunca sadece bir tek şey düşünmüştür: Kıbrıs'ı Türkiye'ye bağlamak veya tam anlamıyla bağımsız bir devlet yapmak. Ancak dünya öylesine değişti ki, Denktaş bir süre sonra, çözüm getiren değil, çözüm engelleyen konuma girdi. Oysa Türkiye'nin temel çıkarları çözümden yanaydı. İşte yollarımız orada ayrıldı. Onu kırdığımı sanmıyorum. Eleştirdiğim çok oldu ancak, hiçbir zaman kırmadım. Onu hala seviyorum ve sayıyorum. Eminim, o kızsa dahi beni sever.

Hükümeti ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ı özellikle Avrupa Birliği konusunda samimi buluyor musunuz? Geçmiş siyasilerle karşılaştırdığınızda Erdoğan'ın en öne çıkan farkı nedir?

Tayyip Erdoğan'ın böyle bir lider çıkabileceğine inanmazdım. Başbakan ile aynı dünyaları paylaşmıyoruz. Farklı dünyaların insanlarıyız.

Bazı değerlerimiz çok farklı, ancak Tayyip Erdoğan Türk tarihinin en büyük devrimine imza atmaya hazırlanan bir lider oldu. Kimselerin -belki de kendinin dahi- beklemediği reformist kimliğe büründü. Türkiye'yi bundan 15 yıl sonra kimse tanıyamayacak ve bunu da Tayyip Erdoğan gerçekleştirmiş olacak. Ben Başbakanın AB konusundaki samimiyetinden hiç kuşku duymadım. Hiç kimse, hele lider konumundaki bir insan, ülkesinin geleceği ile oynamaz.

Kulturelle Identität und Akzeptanz

„Kultur ist das Fundament der Türkischen Republik" (Mustafa Kemal Atatürk, 1936)

:blick

doz. ayla schmelzer
schmelzer@platform-online.de

Kultur ist somit das Fundament eines jeden Landes.

Von seinen ontogenetischen Anfängen ist der Mensch Kulturwesen. Kultur ist aber ein geschichtlich gewordenes System expliziter und impliziter Lebensentwürfe, das tendenziell von allen geteilt wird.

Kultur bedeutet nicht nur Name, Zeichen, Kunst und Literatur, ist kein Schema von Imaginationen, sondern schließt Lebensformen, Grundrechte, Traditionen, ethische Überzeugungen, Verhaltensmuster sowie Glaubensrichtungen ein und beinhaltet geistige, emotionale, materielle Aspekte, die eine Gesellschaft charakterisiert.

Infolgedessen ist die Individualität unsere erste Identität, die zweite ist die Kultur als schützenswertes Gut der Menschheit.

Durch Globalisierung gewinnt die kulturelle Entwicklung, die Sicherung und Bewahrung der kulturellen Vielfalt an Bedeutung. Globalisierung führt zu Verbindungen zwischen den Kulturen und bereichern ihre gegenseitige Interaktion. Diese kann sich nachteilig auf den kulturellen Pluralismus auswirken, wenn das Wissen und die Klarheit über die eigene Kultur sowie über die Kultur des Anderen nicht vorhanden sind.

Eigens das Unterschiedene, das simultan aufeinander bezogen ist, ist klar. Alles Unbezogene, Zerstreute kann vermeintlich Ängste auslösen (Fremdenfeindlichkeit, Rassismus, Antisemitismus).

Es gibt keine „privilegierte Kultur". Gewollte Exklusivität macht beschränkt!

Vor dem Hintergrund vielseitiger demokratischer Werte, sozio-ökonomische Gerechtigkeit, die gegenseitige Achtung und Akzeptanz kultureller Identitäten, der Respekt gegenüber kulturellen Unterschieden gehören zu den grundlegenden Voraussetzungen für eine internationale Verständigung und einen dauerhaften, gerechten Weltfrieden.

Verlust oder Verleugnung der eigenen Kultur bedeutet Verrat an Vorfahren, Löschung der eignen Wurzeln, gleichzeitig auch Bruch in der eigenen Identität. Folglich entstehen Marginalexistenzen.

Überlieferungen von Kultur werden neu definiert, mit denen sich die nächste Generation in ihrer eigenen Identität vergewissern kann. Daraus entsteht die Bereitschaft, ihr verbessertes und vertieftes Identitätsverständnis an nächste Generationen weiterzugeben. Daher ist es unverzichtbar, dass uns unsere Eltern und Großeltern jene „alten Lieder" vorsingen.

Die Sprache ist das Tor als Träger und Brücke zwischen den einzelnen Kulturkreisen unabdingbar: „Soviel Sprachen ich kenne, so oft bin ich Mensch" (Karl V.).

Mit der Spracherziehung sowie durch Verstärkung kultureller Inhalte in der schulischen und außerschulischen Bildung, geht die Kulturerziehung und die Erziehung zu Gerechtigkeit, Freiheit und Frieden einher, die für die Würde des Menschen unerlässlich sind. Speziell Kinder und schutzbedürftige Gruppen mit speziellen Bildungs- und Kulturbedürfnissen müssen beachtet und in ihren kulturellen Ausdrucksformen unterstützt werden. Denn das Selbstbewusstsein entwickelt sich bei Kindern durch Interaktion mit anderen Kulturkreisen.

Insofern gehören Rilke, Goethe und Mozart zum internationalen Kulturgut.

Kinder und Jugendliche, die ihre „Kulturlandschaft" als Bereicherung empfinden, sind die künftigen kulturellen Verantwortungsträger von morgen.

Bâb-ı Âli'nin racon kesen kabadayısı...

Kendisinden nefret edenlerin dahi, "Acaba bugün ne yazmış" diyerek hergün takip ettiği nadir yazarlardan Fatih Altaylı... "Teke Tek" düelloların adamı... Platform, banka hortumcularının korkulu rüyası **Fatih Altaylı**'ya üslubunu, başarılarını sordu, oldukça samimi cevaplar aldı.

FOTO: © İKLİM

Sevenlerini ve sevmeyenlerini toplasak belki birbirine denk gelir.

Banka hırsızlarına karşı başlattığı savaşta, **"kodum mu otutturan"** yazılar yazdı. Hasımları hep oldu. Toplumun bir dönem önde gelen isimleriydi hasımları. Yolsuzluk yapanların bir türlü kaçamadıkları bu sert ve dik başlı genç gazetecinin haddinden fazla sivri kalemi, düşmanlarına hep demir parmaklıkları hatırlattı belki bu yüzden.

24 yaşında yazı işleri müdürlüğüne oturabilen nadir gazetecilerden. Kimseye eyvallahı yok. Bulunduğu noktaya, tırnakları ile gelmiş olmanın verdiği kendine güven, cesaret ve meydan okuma, kişiliğinin en belirgin özellikleri arasında. Birilerinin sırtına basarak yükselmiş değil. **"Bazıları zannediyor ki, Fatih Altaylı gökten zembille indi. Bazıları da öyle göstermek istiyor. Ama günde 20 saat çalışarak buralara geldiğimi kimse görmek, kabul etmek istemiyor"** diyor.

Düşman çatlatma duygusu içgüdüsünde gizli. Hesaplaşmaya oldukça meyilli. Bu, doğru olduğuna inandığı şeyleri savunma cesaretinden kaynaklanıyor muhtemelen. İnandığı şeyleri eğmeden, bükmeden "pat" diye söylüyor. Bazen sokaktaki vatandaşın öfkesini yansıtıyor...

Sebahattin Çelebi

Emin Çölaşan'ın eleştiri oklarına hedef olmaktan yakınmam. Melih Gökçek de onun hedefi oluyor ama, her seçimde oyunu artırıyor. Demek ki, eleştirileri ciddiye alınmıyor. Emin Çölaşan'ın eleştirilerinde beni üzen yalan yazması oldu. Hayatında silah taşımamış bir adama silahlı dedi. Ben hayatımda bir gün bile silah taşımadım. Yalan yazdı...

"Mehmet Emin Karamehmet, bu parayı ödesin ben anırırım" diyecek kadar, öfkesini sokaktan besliyor...

Devletin, milletin milyonlarını hortumlayanlara bir vatandaş duyarlılığındaki öfkesi belki bu nedenle çok sert.

Kışkırtıcı mı?

Galiba, yarası olanı gocunduran bir kışkırtıcılık var üslubunda...

Doğrucu!

"Yamuğa" hiç tahammülü yok!

Özellikle banka hortumlayanların korkulu rüyası oldu bu nedenle. Cem Uzan'ı defalarca ekran karşısında **"teke tek"** düeolloya davet etti. Ancak Uzan her nedense, Altaylı'nın **"atış sahasının"** uzağında kalmayı tercih etti.

Emin Çölaşan, Fatih Altaylı'nın pek de haz almadığı mahallenin diğer kabadayısı... Çölaşan'ı kendisi hakkında yalan yazmakla suçluyor... Özellikle silah taşıma noktasında Çölaşan'ın iddialarını etik açıdan hoş bulmuyor. **"Hayatımda hiç silah taşımadım"** diyor..

"Herkesle iyi geçinecek kadar kişiliksiz değilim" sözünü hatırlattığımızda bizi içtenlikle **"aynen"** diye onayladı.

Bir ara kendisini röportajın havasına iyice kaptırdı ve bize de **"Yüreğin varsa çık karşıma"** dedi...

Allah'tan yaramız yok!

Medya dünyasının son dönem fenomenlerinden Fatih Altaylı, Avrupa'nın en iyi Türk dergisi Platform'a "kavgasını", oldukça samimi bir üslupta anlattı...

Sayın Altaylı, Teke Tek isimli programı başarı ile götürüyorsunuz. Seveniniz de, sevmeyeniz de çok. Medya dünyasının racon kesen kabadayası gibisiniz... Sanki her an kavgaya hazırmış gibi bir görüntü veriyorsunuz... Özel olarak mı böyle davranıyorsunuz, yoksa hakikaten doğal haliniz de böyle mi?

Televizyon programından çok köşe yazarlığını başarıyla götürdüğümü düşünüyorum. Hürriyet'teki Teke Tek köşesi, son yıllarda Türk basınında en çok okunan köşe ve hiç kuşkusuz en etkili köşelerden biri. El atıp da çözemediği konu yok gibi. Türkiye'deki hırsız işadamı taifesiyle, dokunulmaz zannedilen kişilerle en çok uğraşan ve sonunda bu uğraşlarından başarıyla çıkan tek köşe olduğunu söyleyebilirim. Televizyon programı ise daha çok informatif. Merak edilen konularla ilgili meseleleri gündeme taşıyan, konuklarına her konuyu açıklıkla soran ve cevaplarını alabilen bir program. İzlenme rekorları kırmasa da, gündem yaratan, gündemi değiştirme gücüne sahip bir program. Racon kesen kabadayılık meselesine gelince. Kabadayılıktan çok, iddialı, duruşu, tavrı olan bir kişiyim. Zaman zaman racon keser gibi de oluyorum çünkü özüm, sözüm bir. Kıvırmam, Sağım solum oynamaz. Yazdığım ve söylediğim konularla ilgili kavgaya değilse de, tartışmaya her zaman hazırım. Zaten bu nedenle hakkında iddia ortaya attığım kişiler hiçbir zaman karşıma çıkıp benimle bu iddiaları tartışmazlar. Cem Uzan "Herkesle tartışmaya hazırım" dedi ama benimle tartışmaya yüreği yetmedi mesela. Özel olarak böyle davranmam mümkün değil çünkü bir yerden sırıtır. Ben 21 yıllık gazeteciyim, 12 yıldır ekranda halkın karşısındayım. Eğer bu bir oyun olsaydı şimdiye kadar bir yerinden açık verirdi.

Neden Teke Tek? Bir düello, bir hesaplaşmayı andırıyor programınızın ismi... Birileriyle hesaplaşma veya düello yapar gibi bir konsepti mi var programınızın?

Aynen öyle. Bir düello. Yüreğin varsa çık karşıma. Televizyonda ilk başladığımızda bu düelloyu simgeleyen bir de barometremiz vardı. Konuk mu haklı, ben mi haklıyım diye telefonla oylama yapıyorduk. Genelde de ben kazanıyordum. Köşemde de bunu yapıyorum. Son Mehmet Emin Karamehmet olayında TMSF Başkanı Ertürk'e "Bu parayı ödesin ben anırırım" dedim. Üstelik büyük bir cesaretle bunu köşemde de yazdım. Bu düello değildir de, nedir. Ne oldu? Üç ay geçmeden haklı çıktım. Bırakın tamamını ilk taksidi bile ödemedi.

Şu anki Fatih Altaylı imajı kavgacı, tartışmaya açık özellikler içeriyor. "Yahu aslında ben böyle değilim" deme ihtiyacı hiç hissediyor musunuz? Yoksa "Ben buyum arkadaş" mı diyorsunuz?

Ben bu değilim diyemem. Ama ben sadece bu değilim derim. Mesleğimle ilgili böyleyim. Ama genel olarak hayatımın her noktasında haksızlığa karşı çıkar, gerekirse tartışır, kavga ederim. Yolda yola çöp atan adamla da tartışırım, banka soyan işadamıyla da. Ama normalde çok yumuşak, çok gırgırımdır. Kanal D'nin başına geldiğimde bütün çalışanların ödü

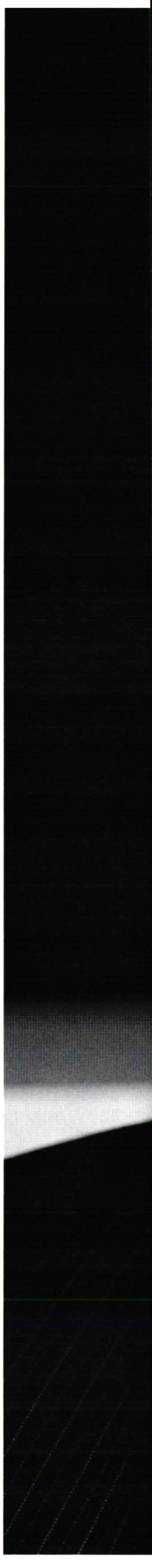

FOTO: © IKLIM

24 yaşında Yazı İşleri Müdürü oldum. 28 Yaşında Güneş ve Günaydın gazetelerinde yönetim kurulu üyeliğine geldim, köşe yazarı oldum, yayın koordinatörü olarak gazete yönettim. 30 yaşında Türkiye'nin en iyi radyosunu kurup yönettim. 31 yaşında Hürriyet'te köşe yazarı oldum. Bazıları zannediyor ki, Fatih Altaylı gökten zembille indi. Bazıları da öyle göstermek istiyor. Ama günde 20 saat çalışarak buralara geldiğimi kimse görmek, kabul etmek istemiyor.

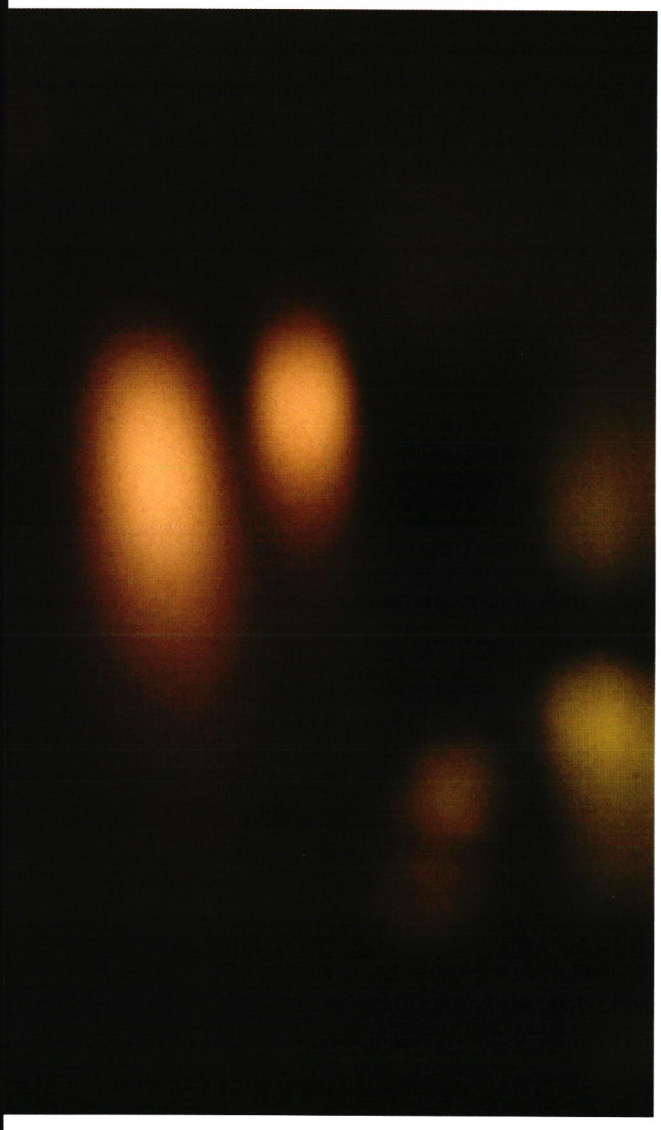
FOTO: © İKLİM

patlamış. Şimdi hayatlarından çok memnunlar. Benim kadar sevecen biriyle çalışmadıklarını söylüyorlar. Ben hayatı alaya alırım. Kendimi çok önemsemem. "Ben Türkiye'nin en baba gazetecisiyim. Kodum mu oturturum" havalarında gezmem ortalıkta. Ama doğru bildiğimi yaparım, savunurum.

Gazetecilik, radyoculuk, spor adamlığı, televizyonculuk... Her dalda varsınız... Bu kadar çok karpuzu taşımak zor olmuyor mu?

Ortalıkta çok da fazla karpuz yok. Bence iki karpuz var. Biri gazeticilik karpuzu, diğeri ise spor adamlığı. Çünkü radyoda da, televizyonda da, gazetede de gazetecilik yapıyorum. Radyoda DJ, televizyonda şovmen, gazetede köşe yazarı değilim. Üçünde de gazetecilikle ilgili işler yapıyorum. Bir yandan da bu kurumlarda yöneticilik görevim var ama ben basın sektöründe çalışmaya başladığımdan beri yöneticilik yapıyorum. 24 yaşında Yazı İşleri Müdürü oldum. 28 yaşında Güneş ve Günaydın gazetelerinde yönetim kurulu üyeliğine geldim, köşe yazarı oldum, yayın koordinatörü olarak gazete yönettim. 30 yaşında Türkiye'nin en iyi radyosunu kurup yönettim. 31 yaşında Hürriyet'te köşeyazarı oldum. Bazıları zannediyor ki, Fatih Altaylı gökten zembille indi. Bazıları da öyle göstermek istiyor. Ama günde 20 saat çalışarak buralara geldiğimi kimse görmek, kabul etmek istemiyor.

Spor adamlığına gelince. Ben sporun içinde yaşadım hep. Eski bir sporcuyum. Galatasaray Spor Kulübü'nün 28 yıllık üyesiyim. 1984'ten beri hep yönetimlerin içinde oldum. Genç yaşımdan beri

Galatasaray Kongresi'nin en etkili adamlarından biriyim. Ali Uras, Ali Tanrıyar, Alp Yalman, Faruk Süren hepsi dostlarım. Hepsinin yanında staj gördüm diyebilirim. Bunun dışında zaten spor yazarlığı ile başladım. Türkiye'nin hala benzeri yapılamamış bir spor dergisini Hıncal Uluç ve TSYD eski Başkanı Attila Gökçe ile beraber çıkardım. Bugün Türk spor basının köşe başlarında oturan Yiğiter Uluğ, Altan Tanrıkulu, Emrah Kayalıoğlu gibi gençler gazeteciliğe orada başladılar. Hepsinde emeğimiz var. Ama bunlar hatırlanmak istenmez. Çünkü o zaman Fatih Altaylı'ya saldıramazsınız.

Basın dünyasında belki de en çok tartışılan yazarlardan birisiniz. Kendi gazeteniz Hürriyet'te dahi Emin Çölaşan'ın imalı eleştiri oklarına hedef oldunuz... Özellikle Başbakan Tayyip Erdoğan ile ilgili bazı yaklaşımlarınız tartışıldı. Sizce Başbakan bir dönüşüm yaşadı mı? Sizin daha evvelki yazılarınızda şiddetle eleştirdiğiniz o zamanın Başbakanı Tayyip Erdoğan'la, şimdinin Başbakanı arasında ne gibi farklar görüyorsunuz?

Tartışılmak iyidir. Tartışılıyorsanız demek ki, varsınız. Tartışılmadığım zaman bitmişim demektir. Emin Çölaşan'ın eleştiri oklarına hedef olmaktan yakınmam. Melih Gökçek de onun hedefi oluyor ama her seçimde oyunu arttırıyor. Demek ki, eleştirileri ciddiye alınmıyor. Emin Çölaşan'ın eleştirilerinde beni üzen yalan yazması oldu. Hayatında silah taşımamış bir adama silahlı dedi. Ben hayatımda bir gün bile silah taşımadım. Yalan yazdı. Cam viski bardağını fırlattı dedi. Bu da yalandı. Demek ki, yalan yazmaktan çekinmeyen biriymiş diye düşündüm ve onun adına üzüldüm.

Tayyip Erdoğan'a gelince. Evet geçmişte çok eleştirdim. Ama o çıktı "Değiştim" dedi. Ve ben değişimi gözlemliyorum. Bugünkü duruşunu beğeniyorum. Eskiden yaptıklarını yine yaparsa yine eleştiririm. Bugün de hatalarını en yüksek sesle en sert eleştiren benim. Maliye Bakanı'nın mısır olayını ben patlattım. TÜBİTAK'taki düzenlemeyi ben gündeme getirip eleştirdim. Tren kazalarından sonra en ağır yazılar benim tarafımdan yazıldı. YÖK Yasa tasarısında bayraktarlığı ben yaptım. Zina'da olayların akışı benim yazımdan sonra değişti. Ama eğrisine eğri dediğim gibi doğrusuna da doğru demek zorundayım. AK Parti çok başarılı gidiyor. Türkiye 1997-2002 arasındaki 5 yıllık dönemde yılda ortalama 0,2 oranında büyümüş. 2001'de yüzde 9 küçülmüş. Ama AKP iktidarında yıllık ortalama büyüme yüzde 8.

Tarihimizde ilk kez bu yıl enflasyon büyüme oranının altında. Düşmez denilen enflasyon bu yıl tek haneli çıkacak. Kur artışları durmuş.

Bir aralar yüzde 100'leri aşan faizler yüzde 22'ye inmiş. Dış politikada başarılılar. Ne yapmam gerekiyor? Geçmişte yanlışları yüzünden eleştirdim diye bugün doğrularını da mı eleştireyim? O zaman demokrasi araçtır diyen adam şimdi demokratik kurumların yerleşmesi için çaba gösteriyor.

Daha ne istiyoruz, Allah'tan belamızı mı?

Ben sporun içinde yaşadım hep. Eski bir sporcuyum. Galatasaray Spor Kulübü'nün 28 yıllık üyesiyim. 1984'ten beri hep yönetimlerin içinde oldum. Genç yaşımdan beri Galatasaray Kongresi'nin en etkili adamlarından biriyim. Ali Uras, Ali Tanrıyar, Alp Yalman, Faruk Süren hepsi dostlarım. Hepsinin yanında staj gördüm diyebilirim. Bunun dışında zaten spor yazarlığı ile başladım.

Şimdi büyüme zamanı

1991 yılında başladığı Avrupa macerasını sürekli büyüyerek yeni bir vizyonla buluşturan ZAMAN Gazetesi, Offenbach şehir merkezinde satın aldığı devasa binasıyla göz dolduruyor. Samanyolu TV'nin yapılanmasından da bahseden Genel Müdür **Fatih Gök**, onca işinin arasında bir de Madalyon programını sunuyor.

ZAMAN'ın Almanya macerası 10 yılı aştı. Bu süre zarfında ZAMAN büyük ilerlemeler kaydetti. Bölge ve ülkeler bazında yapılanmalar tamamlandı. ZAMAN gazetesinin büyüme hedefi nedir? İleriye dönük olarak ZAMAN nasıl bir hedef belirledi kendisine?

Nisan 1991 tarihinden itibaren Avrupa'da yayınlanmaya başladık. Hedefimiz hiç değişmedi. Anadolu insanının vakur ve mütevazı sesine ve onun güzelliklerine sahip çıkma ve onu dünyanın her yerine ulaştırma arzusu bizi buralara getirdi. Avrupa ülkelerinde yayınlanan Türk gazeteleri arasında şu an tiraj olarak ikinci sıradayız. Herkesin takdir ettiği yayın politikamızı tirajda da birinci olarak taçlandırmak istiyoruz. Ve bu yolda da emin adımlarla ilerliyoruz. Diplomatik misyonlarda parmakla gösterilen ZAMAN, sadece Türkiye'nin değil, dünyanın gazetecilik alanında şeref abidelerinden biri olmaya namzettir. Önümüzdeki yıllar Avrupa çapında güzel gazeteciliğin örneklerinin ZAMAN tarafından verildiği yıllar olacaktır. Okuyucularımızdan aldığımız güven bizi buna inandırıyor.

Avrupa'da gazete yayıncılığı ciddi anlamda güçlükleri beraberinde getiriyor. Bu konuda diğer ulusal yayın yapan gazetelerin de güçlükleri olduğunu biliyoruz. Almanya ve Avrupa'nın diğer ülkelerine de gazeteler burdan gittiği için çok fazla bir hareket imkanı yok. Diğer ülkelerde ZAMAN nasıl yapılandı? Kendi dağıtım ağınızı kurma yönünde çalışmalar yaptığınızı biliyoruz. Bunu gerçekleştirebildiniz mi?

Avrupa'da muhabir ve dağıtım ağı yapılanmasında büyük mesafeler katettik. Bütün başkentlerde büromuz mevcuttur. Avrupa'da ZAMAN'ın dağıtımının yüzde 95'i iadesiz satış, yani abone yöntemiy-

Avrupa'da ZAMAN'ın dağıtımının yüzde 95'i iadesiz satış, yani abone yöntemiyle, kalan kısım ise bayi kanalıyla yapılmaktadır. Bugün ZAMAN, başta tirajının en yoğun olduğu Almanya'da posta, elden dağıtım ve bayi kanalıyla, Danimarka ve Fransa'da bayi ve posta kanalıyla, İngiltere, Avusturya, Hollanda ve Belçika'da elden abone sistemiyle, okurlara ulaştırılmaktadır.

FOTO: © IKLIM

le, kalan kısım ise bayi kanalıyla yapılmaktadır. Bugün ZAMAN, başta tirajının en yoğun olduğu Almanya'da posta, elden dağıtım ve bayi kanalıyla, Danimarka ve Fransa'da bayi ve posta kanalıyla, İngiltere, Avusturya, Hollanda ve Belçika'da elden abone sistemiyle, İtalya, Polonya ve Çek Cumhuriyeti'nde bayi kanalıyla, İsviçre, İsveç ve Norveç'de ise posta kanalıyla gönderilmektedir. ZAMAN Almanya, Belçika, Hollanda, İsviçre, Danimarka, İtalya, Polonya, İngiltere ve Fransa'da günlük olarak diğer ülkelerde ise gün aşırı olarak okuyucusuna ulaşmaktadır. Hedefimiz mümkün olan en kısa zaman bütün okurlarımıza gazetemizi günlük olarak ulaştırmaktır.

Zaman zaman büyük çapta kampanyalar yapıyorsunuz. Belki diğer hiçbir ulusal gazetenin yapmadığı türden abone kampanyaları tertipliyor ve hediye kitaplar veriyorsunuz. Vatandaşın bu kitaplara dolayısıyla okumaya ilgisi nasıl? Neler gözlemlediniz? Verdiğiniz he-

FOTO: © IKLIM

diyeler okur sayınızı ciddi manada artırdı mı?

Almanya'da okurla ilişkisi bizim kadar güçlü olan ikinci bir gazete olduğunu zannetmiyorum. Abonelerimiz olan okurlarımız, aynı zamanda bize yeni aboneler bulan bir gönüllüler ordusudur. Biz de onların bu muhteşem gayretlerini her yıl yaptığımız kampanyalarla ödüllendiriyoruz. Bu hediyeleri ise eğitim amaçlı CD ve kitaplardan seçiyoruz. ZAMAN'ın eğitime yaptığı katkılar her yerde takdir topluyor. Biz Türklerin okur yazar insanlar olmasını istiyoruz ve bunun yolunun da evde kütüphanelere sahip olmaktan geçtiğine inanıyoruz. Okurlarımız da onları kitaplandırmamızdan, kütüphanelerini cilt cilt ve değişik türde kitaplarla doldurmamızdan çok memnunlar. Bu karşılıklı memnuniyet bize tiraj, onlara da daha huzurlu aileler ve daha başarılı çocuklar bahşediyor.

10 yılı aşan bir süreçte, 2000-3000 tirajlardan bugün 30.000 tiraja ulaşmayı başardınız. Şu an yeni bir kampanya düzenliyorsunuz. Hedeflediğiniz tiraj ne kadardır, diye sorsak?

ZAMAN bugün tirajını IVW'ye kaydettirme cesaretini gösteren iki Türk gazetesinden biridir. Bu bizim dürüstlüğümüzün yanı sıra kendimize olan güvenin de bir eseridir. Bu kampanyadaki hedefimiz ise 50 bini geçmektir. Bu yılki kampanyamız Alovatan destekli. Almanya'daki okurlarımıza kitabın yanısıra çok uygun fiyatlı telefon aboneliği de sunuyoruz. Şu anki ilgi, hedefimiz olan 50 bini geçeceğimizi gösteriyor. Hatta Avrupa'da artık bir kaç yerde belki gazetemizi basmak durumuna gelebileceğiz yakında.

ZAMAN Media GmbH'nın büyümesinde en büyük sır nedir? Diğer gazetelerin tiraj kaybettiği bir dönemde, sizin kampanyalarla abone kazanma çalışmalarınızın başarıya ulaşmasını neye bağlıyorsunuz?

Bu sorunun cevabını biraz önce kısmen vermiştim. İşin sırrı okurla bütünleşmek, onu ciddiye almak ve onun ihtiyaçlarını karşılamak için yoğun bir gayret içine girmekte yatıyor. Okurumuz gazetesinin çalışanlarını kendinden biri olarak görüyor. Sıkıntısında ve neşesinde onu yanında görmekten mutlu oluyor. Buna bir nevi evlilik de diyebilirsiniz. Kendisiyle ilgileniyoruz, ailesiyle ilgileniyoruz, hatta

hapishanedeki yakınlarıyla bile ilgileniyoruz. İyi ve kötü günde birlikte olmak için biz okurumuza söz verdik. Ve bu sözümüzde de duruyoruz. Daha özet ifadeyle buna samimiyet de diyebilirsiniz.Bununla beraber okurumuz gazetesini eğitim müessesesi olarak da görüyor. Bazı okurlarımız hatta kitaplardan alamayacağımız bilgileri alıyoruz diyorlar. Hatta ZAMAN'ı bir yıl ciddi okuyan ve takib eden insanımızda müsbet düşünme, ümitvar olma, karamsarlığa düşmeme gibi duygularının da değiştiği görülmekte.

2003 sel felaketinden sonra yardım toplayan ilk Türk gazetesi oldunuz sanırım...

Evet 2003 yılı sel felaketinde gazete olarak bir kampanya düzenledik. Okurlarımız çağrımıza cevap verdi. Topladığımız yardımı Dresden yakınlarındaki Lanssig Belediye Başkanı Dieter Zebrovski'ye teslim ettik. Alman makamlarını çok memnun eden bu gayret iki toplumu buluşturma adına çok güzel iz bırakan bir çalışma oldu. İnsana her şeyden önce insan olarak bakmak önemli. Dininin milletinin başka olması, mağdur veya mazlum olması farketmemeli. Hatta bu tür bir yardımı Avrupa'da ilk kez bir Türk gazetesinin yapmasını da önemseyen basın yayın kurumları da oldu.

ZAMAN dünyanın başka ülkelerinde de basılıyor. Hangi ülkelerde baskı yapıyorsunuz?

En son 3 Kasım 2004'de Amerika'da günlük yayına geçtik. Amerika Zaman İngilizce ve Türkçe olarak okurlarına ulaşıyor. Onun haricinde Kazakistan, Kırgızistan, Türkmenistan, Azerbaycan, Romanya, Bulgaristan, Makedonya, Avustralya, Kanada yayınlarımız sürüyor. Azerbaycan'da kendi tesisimizde matbaamızda gazetemizi basıyoruz. Burada ayrıca TV yayıncılığı da yapıyoruz. Azerbaycan'da yayınladığımız çocuk gazetesi 'Tomurcuk' ülkenin en çok satan çocuk gazetesi. Bulgaristan Zaman ise ülkede en çok satan azınlık gazetesi olma özelliğine sahip.

Neden bu ülkeler? Bu pazardan beklentileriniz nelerdir?

Bu gazetelerimizin hepsi kendi yağıyla kavrulmakta ve para da kazanmaktadırlar. Bu pazarlardan şimdilik büyük beklentilerimiz yoktur. Haber ve muhabir ağımızı genişletmek ve geleceğe daha güçlü hazırlanmak şimdiki hedeflerimizi özetliyor. Bu ülkelerin zenginleşmesi ile daha farklı imkanların ortaya çıkacağını umuyor ve o günlere hazırlanıyoruz...

Almanya maceranız Offenbach'ta başlamış bildiğimiz kadarıyla. Şu an Offenbach'ın merkezinde devasa bir bina alarak, bir Media Center kurdunuz. Samanyolu televizyonu burdan canlı yayın da yapabiliyor. Gerekli stüdyo altyapısını da oluşturdunuz. Samanyolu'nun Avrupa'daki izleyicilere dönük projeleri nelerdir?

ZAMAN, Samanyolu Televizyonu (STV) ve Cihan Haber Ajansı (CHA) ile Avrupa görüntülü yayıncılığında da emin ve güvenilir adımlarla ilerlemektedir. 104 ülkeye digital ve analog yayın yapan STV Avrupa'dan gerçekleştirdiği canlı yayınlarla dünyanın nabız atışına katkıda bulunuyor. Dürüst ve objektif haberciliği ile dikkat çeken Samanyolu TV de, Avrupa'da yaşayan Türklerin dünyadaki gelişmeleri ilgiyle izledikleri kanalların başında gelmektedir. Avrupanın nabzını tutan programlar yapmak, haber programları hazırlamak, bu işi daha profesyonelce yapacak kadroları buranın insanları içinden seçerek yetiştirmek projelerimiz arasında yer alıyor. Samanyolu Televizyonu Avrupa kanadında bir de S-Shop çalışması başlattık. Bu çalışma da ciddi ses getirdi. Şu kadarını söylemek gerekirse sadece 20 günde Almanya'dan 10 binin üzerinde telefon ve 2000 civarında satış gerçekleşti.

Bu kadar işinizin arasında bir de televizyon programı yapıyorsunuz. Avrupa'daki sosyal problemlerimizi masaya yatırıyorsunuz. Madalyon'a izleyicinin reaksiyonu nasıl?

Programa ilk başladığımız günlerde bu kadar ilgi göreceğimizi tahmin etmiyorduk. İnsanımız problemlerini ekranda görünce ve bunlara aklı başında çözümler sunulunca artan bir ilgi ile bizi izlemeye başladı. Programa başladığımızda konular belirlemiştik. B

adalyonda en çok telefonla aranan program uyuşturucuyu ele aldığımız ve aile problemlerine dikkat çektiğimiz programlar oldu. Yeni dönemde biraz formatta ve dekorda değişiklikle seyircimizin karşısında olacağız. Bu dönemde Avrupalılar da ilgi alanımıza giriyor. Yeni programlara imza atmak için hazırlıklarımızı tamamladık.

2003 yılı sel felaketinde gazete olarak bir kampanya düzenledik. Okurlarımız çağrımıza cevap verdi. Topladığımız yardımı Dresden yakınlarındaki Lanssig Belediye Başkanı Dieter Zebrovski'ye teslim ettik. Alman makamlarını çok memnun eden bu gayret iki toplumu buluşturma adına çok güzel ve iz bırakan bir çalışma oldu.

Gazetecilik virüs gibi

NRW Haber gazetesinin sahibi **Hayrettin Özcan,** karşılaştığı güçlükleri ve gazetecilik macerasını Platform okurları ile paylaştı. Özcan, halen bir Alman gazetesinde de foto muhabirliği yapıyor.

Nadide Kepçe

Hayrettin Bey, bize kendinizi tanıtır mısınız?

1966 doğumluyum. Aslen Trabzon/Sürmeneli'yim ama Muş'ta doğdum.

Trabzonlu olup da Muş'ta doğmak nasıl oluyor?

Eh... Laz işi işte... Herkes batıya gitmiş, babam ise doğuya gitmiş.

Orada mı yaşıyorsunuz?

Hayır. Babam Muş'tan Almanya'ya gelince bizde sülalemizin ağırlıklı olarak yaşadığı Samsun'un Terme ilçesine yerleştik.

Babanız gerçekten göçebe gibi bir çok defa taşınmış. Sizin Almanya serüveniniz nasıl başladı?

Evet, birinci nesil her zaman ve her yerde bir çok zorluklar çektiler. Ben henüz 13 yaşıma girmeden buraya "alındım". Almanca öğrenmeye çalıştık... Hauptschule, Berufschule diplomasını aldım. Esas mesleğim torna / tesviyeciliktir. Meslek eğitimimden sonra 6 yıl Thyssen demir-çelik firmasında vardiyalı olarak çalıştım. Fabrikada yaşadığım olayları yazsam tam bir tirajı-komik bir kitap ortaya çıkar ve de bayağı satar.

'Alındım' diyorsunuz, memnun değilmişçesine...

Bir ağaçı söküp, iklimi ve havası değişik bir yere dikmek zordur. Ağaç kurur veyahutta öylesine bir hayat sürer. Bizim hayatımız da öyle bir ağaca benziyor. Tamamen başka bir iklim ve tabiattan getirildik. Şimdi burada kök bile saldık, fakat...Dışımız sağlam, içimiz kovuk.

Gazeteciliğe ne zaman ve nasıl başladınız?

Gazetecilik biliyorsunuz bir virus gibidir. Bulaştı mı daha da bırakmaz. Küçüklüğümden beri merakım vardı. Gazetecilikte beni cezb eden şey, gerçeklerin araştırılıp ortaya çıkarılması ve bunu ilgili ilgisiz insanlarla paylaşılması gerektiğidir. 1985 yılında Almanya'da yayınlanan bir ulusal gazetede fahri muhabir olarak çalışmaya başladım. 4-5 yıl kadar yaptıktan sonra düşündüm... Gazetedeki sorumlular beni ve arkadaşlarımı durmadan oraya buraya koşturuyordu yine de masraflarımızı bile alamıyorduk. Birkaç kez gazetede ilgili kişilerle bu konuyu görüştüm. "Ya beni oraya buraya (memnun değilseniz) göndermeyin, ya da masrafı-

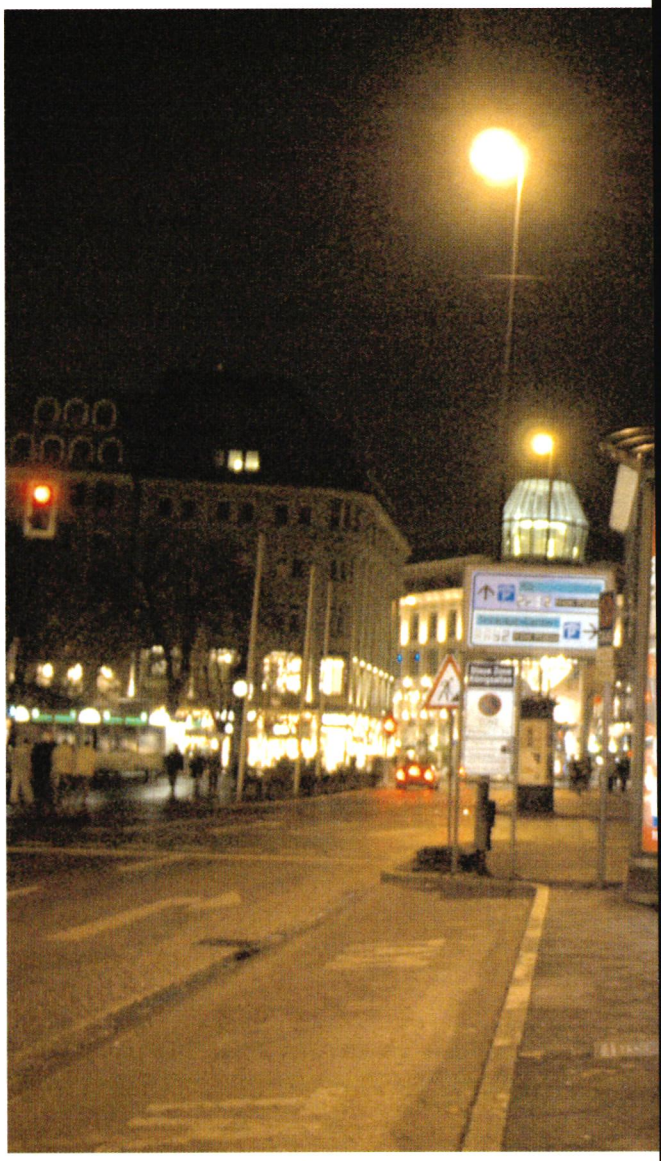

FOTO: BİLGİN BAŞOL

mı karşılayın" dedim. Fakat değişen bir şey olmadı. Bakış açımı ve ne istediğimi tam detaylı olarak düşündükten sonra "tamam" dedim. Gazetenin ve şimdiki okurların 20 yıl sonrasını düşündüm. Bu günkü yeni nesilin gazeteye para verip al(a)mayacağını o gün düşündüm. Almanlara yönelik gazeteciliğin, benim için daha istikbal vaad eden bir iş olabileceğinin kararını vererek araştırmaya başladım.

Eee?

Kafama koymuş, arayışlara başlamıştım. Her gün dua eder hale gelmiştim. "Bir başlangıç noktası yeter!..." diye. Ve aklımın bir köşesine yerleştirdiğim Alman atasözü: Wo ein Wille ist, ist auch ein Weg!

Film gibi...

Ama gerçek!

Bir arkadaşımın sayesinde, şimdiki çalışmış olduğum NRZ gazetesinden bir gazeteciyi tanıdım. Tanışma faslından sonra foto-muhabiri olarak arasıra birisine ihtiyaçları olduklarından bahsetti. Bana, arasıra NRZ gazetesi için fotoğraf çekip çekemeyeceğimi sordu. Bu soru, benim için hayatımın dönüm noktası ve aynı zamanda "bir başlangıç noktası" idi...

Gazetede kadrolu muhabir olarak mı çalışıyorsunuz?

Evet şu an kadrolu foto muhabiri olarak çalışıyorum.. Bir yıl öncesine kadar serbest muhabir olarak NRZ gazetesi dahil, bir çok gazeteyle çalıştım.

Şu an geriye dönüp baktığınızda ilk etapta aklınıza kimler ve neler geliyor?

Şu an düşünüyorum da...Bir demir çelik firmasında çalışan işçi babam... Okuma imkânımızın olmadığı ortam... Okuduğumuz okulda bizleri yanlış mesleklere yönlendirenler... Kabiliyetsiz kişilerin, kendilerinden daha yetenekli kişilerin geleceklerini belirlemeleri...

İleriye dönüp baktığınızda neler söyleyebilirsiniz?

Şuna artık adım gibi eminim: İnsanların çalışmaları hiçbir zaman boşa gitmiyor. Mükâfatını muhakkak alıyor insan. Şarkı sözlerinde de olduğu gibi: Sabır, sabır yaaa sabır...

NRW HABER Gazetesi'nden bahsedelim biraz da...

1999 yılında bu bölgede ciddi bir Türkçe yerel gazetenin olmadığı kanısına vardık. Yerel gazete işine Bilgin Başol ile beraber DUP AJANS'ı kurarak başladık. Fakat o kısa bir süre sonra bırakmak zorunda kaldı. Gönül birliğimiz ise devam ediyor.

Ciddi bir gazete çıkarabiliyor musunuz?

İlk başta çok zorluklarla karşılaştık. Çok iddialı başlamıştık ama ummadığımız meselelerle karşılaşıyorduk.

Türkçe'yi iyi bilen, sayfayı dizecek, reklamları dizayn edecek kimse yoktu. Bir tek fotoğraf çekimiyle de olmuyordu. Her iş zordur fakat, gazete çıkarmak daha da zor bir iş.

Sonunda başardınız mı?

Öğrenmenin sınırı olmadığı için, başarının da sınırı yoktur. Her ikisi de birbirine bağlantılı. Biz NRW HABER olarak her geçen gün çıtayı kendimiz yükseltiyoruz.

PLATFORM

GÜLER DUMAN
ERDAL ERZİNCANLI
KENAN KUBİLAY
ALTINAY ERSAVAŞTI
NİNA ÖGER
TONİ SCHUMACHER
ZAFER GÜNDOĞDU
WERNER LORANT
UĞUR ARSLAN
MUSTAFA BAKLAN
SEVDA BODUROĞLU
FATİH ALTAYLI
OZAN ARİF
WOLFGANG SCHNEIDER
HALUK LEVENT
KEMAL ŞAHİN
VURAL ÖGER
ALİ KIRCA
EYÜP KÖKÇE
MEHMET ALİ BİRAND
HAKAN ELMAN
ENGİN TÜRELİ
HÜLYA KARAHAN
ŞENOL DEMİRÖZ
MUSA EROĞLU
FATİH GÖK
MESUT GÜNER
ALİ HAYDAR BERKPINAR
ABDULLAH ÖZER
FEVZİ PARMAKSIZ
ALİ PAŞA AKBAŞ
MAHMUT ÖZTÜRK
TARIK ÇELEN
TOLGA SAĞ
MUSTAFA KESER
MEHMET GÜRHAN
BÜLENT ÖVER
ALİ MAHSUNİ
ROLAND KOCH
ve daha birçok
isim burada buluştu...

Burası, buluşma noktası.
Hoşgeldiniz...

Özel emeklilik II

:finans

kenan özer
ozer@platform-online.de

Merhaba sevgili okuyucular!

Bir önceki yazımızı, Almanya'da ekonomik ve özel alanda değeri gerçekten çok büyük olan hayat sigortası (Lebensversicherung) ve özel emeklilik (Private Rentenversicherung) konusuna ayırmış, bu önemli iki yatırımın özelliklerini ve en karlı olanlarını anlatmış, bize ayrılan yer yetmediği için aylık ne kadar ödenmesi gerektiğini ise bu yazımıza atfen ileri atmıştık.

Hayatımızı idame ettirmek için çalışıp çabalıyor, nafakamızı çıkarıyoruz. Çoğumuz bilmese de; aylık gelir ve giderlerimiz aşağı yukarı belli. Bir ay boyunca kazandığımızı, belki de sadece bir saatimizi harcayarak, nereye ve ne şekilde harcadığımız ve harcayacağımızı muhasebe etmek yeterli aslında.

Muhasebemiz sonucunda çıkan aylık harcamalarımızın üzerine ortalama yüzde 2 yıllık enflasyon payını da ekleyerek, 60 yaşında emekli olacağımızı düşünüp bu tarihten itibaren geçinmek için lüzumlu olan aylık meblağı tespit edebiliriz.

Örneğin bugün aylık 1600 Euro ile geçinebilen iki kişilik bir aile, 30 sene sonra ortalama 2.800 Euro ile ancak şu andaki hayat standartlarında yaşayabilecek. Bu ailenin toplam resmi emekliliğinin ortalama 1.700 Euro (maaş artışları hesap edildi) olabileceğini hesap edersek geriye 1.100 Euro'luk bir açık kalıyor ki, bu açık mutlaka yapılacak uzun vadeli yatırımlarla kapatılmalıdır. 30 sene sonra 1.100 Euro düzenli maaş alabilmek için ise ortalama aylık 150 Euro (her sene yüzde 3 artırmalı yüzde 6 kar getireceği hesabıyla) ödemek gerekiyor. İlk bakışta aylık ödenmesi gereken miktar biraz yüksek gibi görünse de, resmi emeklilik sigortası (Gesetzliche Rente) ile karşılaştırıldığında, örneğimizdeki aile ortalama aylık işveriniyle birlikte 420 Euro emeklilik sandığına para ödüyor. Böyle bir durumda sözkonusu rakamın fazla bir miktar olmadığı görülüyor.

Biz bu örneğimizde sadece resmi emeklilik gelirini hesapladık. Ev sahibi olanlar kira ödemeyecekleri için açık daha az olacağından aylık cüz'i bir miktarla, açıklarını kapatabilirler. Buna mukabil, resmi emeklilik hakkı olmayan özellikle serbest meslek erbabı bizlere sadece özel emeklilik yolu kalıyor galiba!

Daha önceki yazımızda da belirttiğimiz gibi 01.01.2005 tarihinden sonra yapılacak anlaşmalar ne yazık ki yeni kanun kapsamında vergiye tabi tutulacak. Bizim tavsiyemiz, henüz uzun vadeli yatırım yapılmamışsa; bu sene en geç 15.12.2004 tarihine kadar fonlu (Fondsgebundene) bir hayat- ya da özel emeklilik sigortası yapılıp elden gitmekte olan fırsatı kaçırmamaktır.

Çocuklarımızın geleceği için onlara gelen Çocuk parasından (Kindergeld) 50 Euro'luk yada 30 Euro'luk bir pay ayırarak, eğitimlerine, yuva kurmalarına küçük de olsa şimdiden hazırlık yapmak, bizi ileride ham maddi hem de manevi yönden rahatlatacaktır.

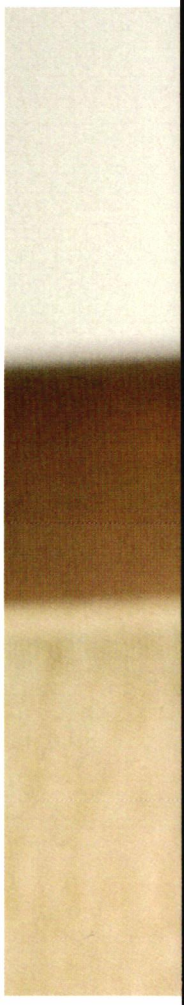
Esenlikler diliyorum.

Hoşçakalın.

KOSGEB'le büyüme fırsatını yakalayın

Türk sanayisinin yüzde 99.8'ini temsil eden küçük ve orta ölçekli işletmelerin geliştirilmesi için kurulan ve Sanayi Bakanlığı'na bağlı olarak çalışan KOSGEB'in hareketli başkanı **Erkan Gürkan**, Avrupalı işadamlarına büyümenin anahtarı olabilecek ipuçları verdi. Platform'un sorularını cevaplayan Erkan Gürkan, oldukça mütevazı ve çalışkan bir yönetici.

Osman Saka

KOSGEB, sessiz ve derinden çok önemli başarılara imza atıyor.

Geldiği nokta sevindirici. Ciddi bir planlama ile ilk aşamada 40 bin firma takip ve iletişim ağı içine alındı. Bu; daha önce dünya pazarları ile uyumda, mal pazarlamasında, personel yetiştirilmesinde ve küreselleşme nedeniyle ortaya çıkan aksamalarda yaşanan sorunların bitmesi demek.

Böylelikle 'en önemli güçlerden biri olarak nitelenen küçük ve orta ölçekli işletmeler 2005 yılından itibaren farklı bir atılım süreci içine girecek.

İstihdamı artıracak, katma değer doğuracak ve ihracatı geliştirecek.

Bu "sessiz devrim"i gerçekleştiren ekibin başında KOSGEB Başkanı olarak Erkan Gürkan var.

Ekip arkadaşları ile birlikte güzel bir uyum yakalamışlar.

Erkan Gürkan oldukça mütevazı ve çalışkan. Başında bulunduğu kurumu ve işlevini Platform okurlarına anlatan Erkan Gürkan, Avrupalı girişimcilere de yol gösterdi...

Nedir KOSGEB?

Türkiye'de kurulu bulunan Türk sanayisinin yüzde 99.8'ini temsil eden küçük ve orta ölçekli sanayinin geliştirilmesi ve desteklenmesi için kurulmuş sanayi bakanlığının ilgili bir kurumu. Bu kurum küçük ve orta ölçekli sanayi ifadesini bir kanunla tanımlamıştır. Türkiye'de küçük ve orta ölçekli işletmelerle ilgili kanunla tanımlanan tek kuruluştur. 1 ile 150 arasında işçi çalıştıran imalat sanayini kapsamına alır ve destekler.

Kaç işletme KOSGEB'e bağlı?

Türkiye'deki küçük ve orta ölçekli sanayi işletmelerinin küresel rekabeti ülkemiz ekonomisinin kalkınması için sosyal ve ekonomi katkısını artırmaya yönelik, sanayideki entegrasyonu sağlamaya dönük hizmetler verilmek üzere kurulmuştur.

KOSBEG'in ilgi alanına giren sanayici kitlesi yaklaşık 250 bin dolayındadır.

KOSGEB'in kuruluşu nasıl oldu?

KOSGEB idaresi başkanlığında 16 yıldan beri bulunmaktayız. KÜSKEB vardı KOSGEB'den önce. 2003 yılında KOSGEB başkanlığına atandım. O tarihte mevcut durumu görmek üzere araştırma yaptık. Türk sanayisinin güçlenmesi için destek veriyordu. Bu destekler içinde 12 yıllık bir dönem içerisinde 4 bin firma ile diyalog kurulmuştu. Bunun için 48 tane evrak gerekliydi. Bürokrasi oldukça fazla idi. 90'larda değişim sürecinin önemli kurumlardan birisiydi. Ama ne yazık ki böyle bir kurum bile sürekli iktidar ve krizlerle birlikte durağan bir döneme girdi. İktidar değişiklikleri kriz faaliyetlerini etkiledi. Yaklaşık 178 uzmandan oluşan ve Türkiye'de bulunan kobilerle bütün sivil örgütleri ile diyalog kurup bir araştırma yaptık. 52 komisyon kurduk. Komisyon çalışmalarını bitirdiğinde sanayinin spesifik problemlerine dönük 38 alt başlıkta destek geliştirdik. Sanayiciden talep edilen evrak sayısını 2'ye kadar indirdik. Yetkileri de sahaya dağıttık. Bu, bürokrasiyi oldukça azalttı.

FOTO: © IKLIM

Daha önceden firmalar bize geliyordu. Biz bunu terse dönüştürdük. Elemanlarımız firmalara gitmeye başladı. Firmayı kontrolden geçirip destek vermeye başladık.

Stratejiniz nedir?

Desteklerimiz ulusal ve küresel pazardan oluşuyor. Mevcut firmanın ihtiyacına uygun destekler vermeye başladık. Alman ekonomisi küresel pazarın en güçlü ekonomisi. Rekabet algısına, bilgi algısına dönük strateji geliştirdik. Bu, çalışmalar sonrasında sanayiciye verilen desteklerimiz 130 trilyonu buldu. Bu şu demek: 12 senede verilen desteği biz 5 aylık dönem içinde 5 misli verdik. Şimdi tabii ki küresel pazarlara açılım anlamında böyle bir yapılanmayı etkin olarak takip edebilmek için 3 bin firmada deneme yaptık. İstediğimiz sonuçları aldığımız görünce internetten takibe başladık. Ulusal ve küresel koordinasyonlar oluşturduk. Bununla bağlantılı olarak bulunduğumuz coğrafyadan uluslar arası anlamda küçük ve orta ölçekli işletmelerle ilgili merkezler oluşturduk. 160 kişinin çalıştığı 6 tane alt merkezden oluşan stratejik Kobi Araştırma Merkezi oluşturduk. Küresel uyum ve küresel rekabet için bunları yapıyoruz. Uzun yıllardan beri Almanya ile ilişki içerisindeyiz. Eyalet kurumları ile anlaşmalar yaptık. Mainz'da aylar önce yaptığımız protokolü gerçekleştirdik. Biz Almanlarla birlikte firmalarımızı eşleştirebilme için referans üretir hale geldik. Türkiye'den hangi firmayı talep ediyorlarsa ortak havuz oluşturuyoruz. Bu ortak havuza 2 ülkenin sağlam firmalarını bir araya getirip ortak işbirliği platformu oluşturuyoruz. Bunların hem iş yapmalarını sağlıyor, hem mekanizmalarını oluşturuyoruz. Tabii ki devletler arası bu işin yapılmasının çok büyük bir avantajı var. Küçük ve orta ölçekli araştırmalar hem pazarlama açısından hem de işi sürekli hale getirebilmek için ciddi işbirliği gerektiriyor. Kurulan kuluçka mekanizmalarında sistemleri geliştiriyoruz. Bunun için me-

Gümrük işlemlerinde Almanlar bize yardımcı olup süreci hızlandıracaklar. Almanlar Türkiye'de yatırım yapmak istediklerinde bürokrasiyi biz birebir eşlik ederek çözeceğiz. Bürokrasiyi ortadan kaldıracağız. Bu hem Türkiye hem Almanya lehine çalışan ortak bir platform olacak. Bu mekanizma ile ilgili detaylar üzerinde çalışılıyor.

FOTO: © IKLIM

kana gerek yok. Çok büyük mekanlara hiç ihtiyaç yok. Tabii ki işin niteliği de çok önemli.

Gümrük sıkıntısı oluyor mu?

Bu tür çalışmalarda hiçbir gümrük sıkıntısı olmuyor. Eşleştirmeye tabi olan firmalara Alman Bakanlığı yardımcı olacak. Gümrük işlemlerinde Almanlar bize yardımcı olup süreci hızlandıracaklar. Almanlar Türkiye'de yatırım yapmak istediklerinde bürokrasiyi biz bire bir eşlik ederek çözeceğiz.

Bürokrasiyi ortadan kaldıracağız. Bu hem Türkiye hem Almanya için çalışan ortak bir platform olacak. Bu mekanizma ile ilgili detaylara çalışılıyor. Enteresan olan, Türkiye'nin ve Almanya'nın gündeminde "mekan" diye bir kavramın girmiş olmasıdır. Almanlar bu işi çok sahiplenmeye başladılar. Biz mekan kiralama mantığına karşı çıkıyoruz. Fakat Alman çalışma arkadaşlarımız mekanda kararlılar.

Bununla ilgili alt detayların ne olacağını göreceğiz. Bunun başka boyutları olacak mı? Tabii ki olacak diğer eyaletlerle görüşmeler devam edecek. Bu aktiviteleri yürütürken Alman hükümeti ile muhatabız. GTZ ile çalışıyoruz. Almanya ve diğer ülkelerle kalıcı ve devamlı olan sistemlerimiz devam ediyor.

Verimliliği nasıl artırıyorsunuz?

Küresel dünyanın en büyük problemi güven. Sağlam firmaları bulsanız bile sürekliliğin olması lazım, devletler böyle bir mekanizmayı desteklerse bu problemi ortadan kaldırıyor. Bizde KOSGEB olarak ticareti hızlandırmak niyetindeyiz. Alman ekonomisinin, Türk ekonomisine katkı sağlayacak yönleri var. Onlar iyi planlama yapıyorlar. Teknik altyapıları iyi, marka problemleri yok, küresel imajları ko-

nusunda güçlüler. Riske atılabilecek bir dinamizme sahipler. Türkiye'de genç girişimci ciddi bir potansiyel güç var Alman ekonomisine taşıyıcı bir güç var. Türk KOBİ'lerinin elastik kabiliyeti Almanların teknik yapısı birleşti mi verimlilik artacak. Bu iş sağlam tutulduğunda ve devletler arası protokol ile gelişirse bir anlamı var. Sivil mekanizma anlayışı ile yapma tercihimiz yok. Köklü sistem kurmaya kararlıyız.

Avrupa'daki firmaların durumu nasıl?

Dünya Türk İşadamları Kulübü'nü kurduk. Arkadaşlarımız yardımcı mekanizmalar oluşturuyorlar. Biz buraya geldiğimiz zaman işadamlarımızla her türlü ilişkiye hazırız.

Zaten kurulan mekanizmalar Alman işletmesi olduğu için biz görüşmelerimizde Türk işletmelerini de bu süreç içerisine dahil etmeye çalışıyoruz. Onların pazarlarda etkin olabilmelerini sağlayacağız. Biz Türkiye'deki firmaları inceleyerek eşleştirme yapıyoruz, buradaki firmalarımızın da şartlara uygun olması lazım.

Şartları uygun olmayan işletmenin değişimi talep etmesi lazım. Tabiki işin önemli bir yerindeyiz. Türkiye'de işletmeler nasıl kendilerini sorgulayıp, değişim gerçekleştirmesi gerekiyorsa, buradaki işletmelerimiz de aynı durumda. Buradaki işletmelerimizin çok ciddi problemleri var. Önemli bir kısmı kapalı ekonomi ile çalışıyorlar. Dışa açılmaları lazım. Dışa açılım ise küresel dünyanın gereklerine uygunluğun olmasına bağlı. Bu şartlar sürekli değişen ve yapılanan bir kabiliyete sahip. Buradaki işletmeler dünyanın en önemli pazarlarından bir tanesinde yaşıyorlar. Bu pazar dünyanın 3'ncü. büyük ekonomisi. Ölçek büyüklükleri belli bir noktaya gelince dikkatli olmak zorundalar. Kapalı devre sistemde bunu hissetmezler ama açık pazara girdiklerinde bunun farkı ortaya çıkar. Küresel şartlara uygun hareket etmek zorundalar. Şartları uygun olmaz ise batma ile karşı karşıya kalırlar. Almanya'daki firmalarda bir envanter yok. Türkiye olarak burada envanter yapmam mümkün değil. Mevcut durumları analiz edelim ve o firmaları da rehabilitasyon sürecine tutalım. Kurulu düzene bizim müdahil olmamız doğru olmaz.

Ama değişik konularda KOSKEB eşgüdüm oluşturacak çalışmalar yapacak. Kabiliyetli insan kaynaklarımızın mutlaka envanterini çıkarmamız lazım. Kimin ne olduğunu bilirsek çalışma şartlarımız daha da gelişir. Buradaki insanımızın varlığı bizim işimize güç katar. Neden Almanya derseniz. Bu kültür içerisinde mükemmel bir insan kabiliyetimiz, girişimci ruhumuz var. Onların eksiği şu:

Reklam

İleriye dönük bir vizyon için danışacağınız yer belli...

- Existenzgründung
- Unternehmensberatung
- Finanzberatung
- Betriebliche Altersversorgung
- Vermögensberatung
- Staatliche Förderungen

Hasan Ergün Finanz- und Vertriebsmanager
Mobil : 0172_657 20 91

Kendi başlarına işe atılıyorlar. Biz ise onlara var olma savaşında yardımcı olma derdindeyiz.

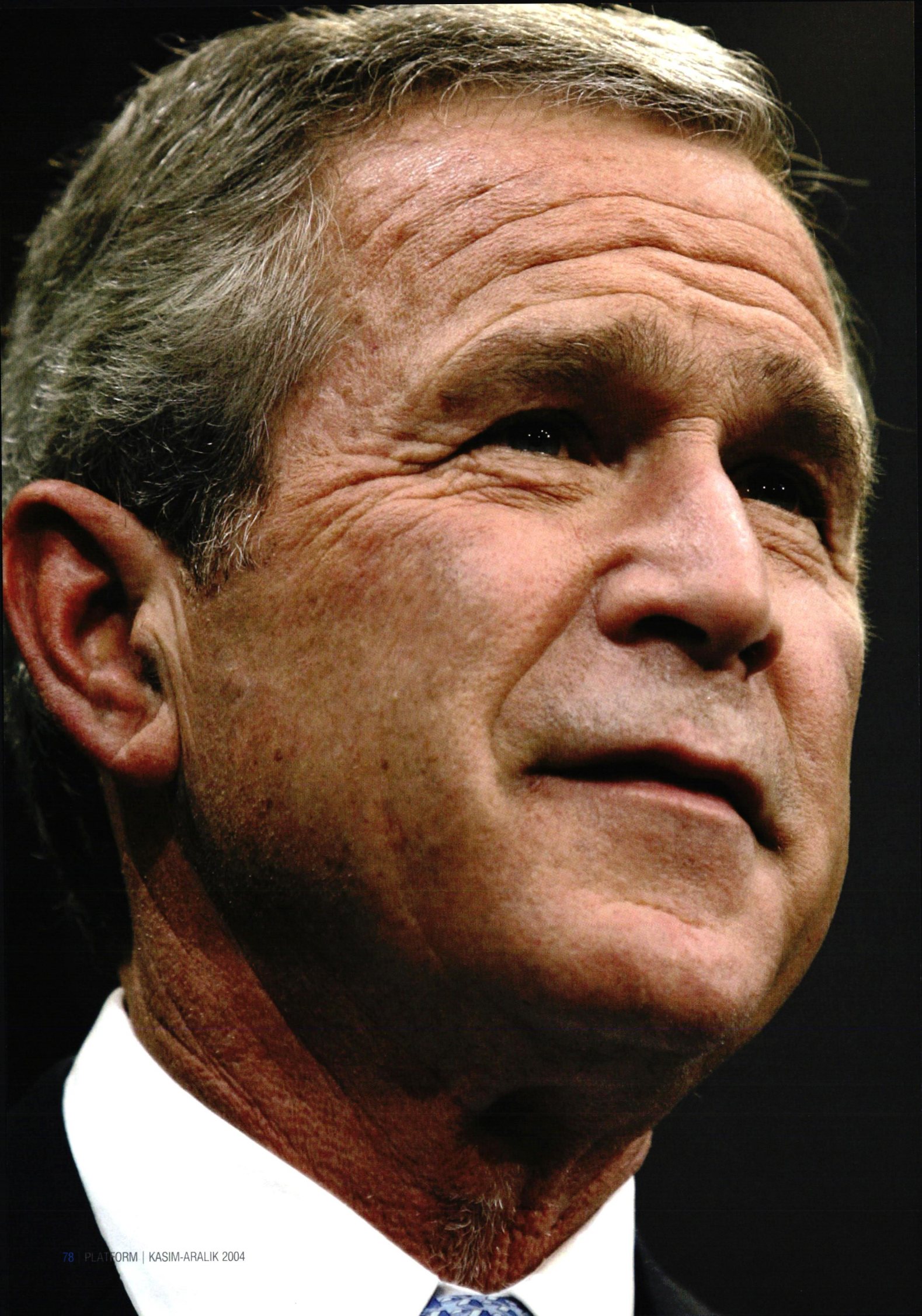
KOBİ'lerin kalkındırılması ve ulusal arası pazarlarda uyum için KOSKEB neler yapıyor?

Türk insanın önemli bir özelliği var. Kendi kendini pozitif enerji ile yüklüyor. Risklere atılabiliyor ve kendine ait gelecek kuşaklara ait kültürel değerleri var, kendi çocukları var ve 2. bir nesil arkasında var. Almanların böyle bir ciddi problemi var. Bu problem onlar için dezavantaj oluşturuyor. Onlarla birlikte el ele verirsek küresel rekabette muhteşem bir entegrasyon oluşturursak çok iyi sonuçlar alabiliriz. Avrupa'daki insanlarımız bizim için çok önemli.

Çünkü, küresel dünyanın çok önemli bir merkeziyiz. İnsanlarımız bu pazar içerisinde diri ve dinamik bir genç kuşakla bilinçlenmiş. Alt yapısı iyi, ahlaki alt yapısı iyi, ticaret ve girişim alt yapısı iyi, değişime müsait olan gençlerimizle birlikte çok şeyler yapmak mümkün.

Bir kısmı var olan bir kısmı eksik olan yapımızın tamamlanması gerekiyor. Alman ekonomisine kendi pozitif değerlerimizi aktarıp onların değerleri ile karıştırmalıyız. Gelecekten ümitliyiz. Almanya'daki ve Türkiye'deki genç girişimci nüfus çok önem arz ediyor. Bütün toplantılarda bu gündeme geliyor.

Alman ekonomisinin, Türk ekonomisine katkı sağlayacak yönleri var. Onlar iyi planlama yapıyorlar. Teknik alt yapıları iyi, marka problemleri yok, küresel imajları konusunda güçlüler. Riske atılabilecek bir dinamizme sahipler. Türkiye'de genç girişimci noktasında ciddi bir potansiyel güç var, Alman ekonomisine taşıyıcı bir güç var.

Ali Çimen

'Nerede kalmıştık Donald?'

Sokaklara dökülen halk şaşkın şaşkın etrafa bakınıyor, tam bir şok yaşanıyordu. Hatta sonradan TV ekranlarına yansıdığı kadarıyla bazı Amerikalılar, gerçekten de Süperman, Batman gibi gerçek üstü kahramanların gelip bu hengameden kendilerini kurtarmasını bile beklemişti! Arkadaşımız **Ali Çimen**, seçimin galibi Bush'u ve politikalarını irdeledi.

Elleri titriyordu. Kolay değildi. Ülkesi, hiç beklemediği bir anda, üstelik de, kibrinin ete kemiğe büründüğü kulelerinden vurulmuştu. Amerikan halkı, Avustralya'daki devasa dalgalar gibi bir anda yükselen milliyetçilik dalgasının üzerine binmiş sörf yapıyor, intikam naraları atıyordu. Kanallar fırsatı kaçırmamış, 'America at War', 'America under attack' gibisinden klişe, ama bir o kadar da dönemin ruhunu yansıtan üst başlıklarla hücum borusu çalıyordu. Alnında biriken terleri sildi. İşte bekledikleri o büyük an gelip çatmıştı. Gizlendiği sığınaktan, gökyüzünde bir yerlerde uçan yardımcısını aradı. Zira, kimilerine göre filmin 'esas oğlanı' olan yardımcısı, olayın başından bu yana, güvenliği açısından başkanlık uçağı ile gökyüzünde turluyordu. Air Force One'ın telefonu çaldı.

- 'Dick... Sizin bahsettiğiniz bir plan vardı sahi? Hani şu Irak ile ilgili olan... Şu işi bir konuşalım!'

Ertesi gün İkiz kulelerin enkazından çıkan dumanlar NewYork semalarını kaplamıştı. Sokaklara dökülen halk şaşkın şaşkın etrafa bakınıyor, tam bir şok yaşanıyordu. Hatta sonradan TV ekranlarına yansıdığı kadarıyla bazı Amerikalılar, gerçekten de Süperman, Batman gibi gerçek üstü kahramanların gelip bu hengameden kendilerini kurtarmasını bile beklemişti! Tabiki şokta olmayan ve Arizonalı köylü ya da Arkansanlı postacı gibi 'sokaktaki Amerikalılar' kadar şaşkın ve naif olmayan Amerikalılar da vardı. Onlar, çoktan, uzun zamandır 'rüyasını' gördükleri projenin üzerindeki tozları almaya başlamıştı!

- 'Fırsat bu fırsattır' dedi Paul.

- 'Clinton'a da o kadar anlattık bunu ama bir türlü kafası basmadı!' diye söylendi Donald.

- 'İyi de bu işin Irak ile ilgisi yok ki nasıl bu işin altından kalkarız?' gibisinden mırıldandı Dışişleri Bakanı.

Ama kendisine odaklanan soğuk ve kararlı bakışlar, ikinci bir cümle kurmasını engelledi. Yutkunmakla yetindi. Hepsinin gözleri ihtiyar bilge Dick'e odaklandı. Öyle ya, atılacak ilk adımın ne olacağını, neredeyse 80'lerden bu yana Amerikan dış politikasına yön veren bu ihtiyar kurttan daha iyi kim bilebilirdiki? Dick, elini haritanın üzerinde gezdirdi ve parmağını önce Kabil'in üzerine koydu. Bir kaç saniyelik duraklamanın ardından yine parmağıyla düz bir çizgi çekerek bir başka noktanın üzerinde durdu; Bağdat... ve tok sesiyle devam etti.

- Beyler, bu işi bitirmenin zamanı geldi. Bu ülkelere özgürlük götüreceğiz, terörün kökünü kurutacağız!

Odadakiler, bu 'özgürlüğün' içeriğinin ne olacağını bilecek kadar usta politikacılardı. Hem 21. yüzyılda başrol oyuncusu olmak isteyen Çin ve AB gibi güçlerin su gibi ihtiyaç duyduğu petrolün kaynağına oturacak, hem de diğer süper güç namzetleri Hindistan ve Rusya'nın burnunun dibine yerleşeceklerdi. Buna 'boyunduruk altındaki halklara özgürlük götürme' elbisesini giydirirlerse, kolay kolay kimse de cephe alamazdı. Amerika bir taşla kuş katliamı yapacaktı! Şimdi bu özgürlük rüyasına, tüm dünyayı ortak etmek gereki-

FOTO DPA

FOTO: DPA

yordu. Hemen psikolojik savaş başladı. Afgan kadınları burkadan kurtarılacak, terör rejimi yıkılacak, Afgan çocukları da şeker yiyebilecekti. Usame Bin Laden de yakalanırsa, bundan iyisi Şam'da kayısı olacaktı. Eh, bu arada petrol geçiş hatlarıyla ilgili bir iki düzenleme yapılırsa dünyanın sonu da gelmezdi ya. Hem bedelsiz özgürlük de olmazdı!

Savaş başladı. Afganistan'a atılan bombaların parasıyla Afganistan yeniden imar edilebilirdi, ama imarlı ve kendi ayakları üzerinde durabilen bir Afganistan'da Amerika'nın işine gelmezdi. Taliban rejimi devrildi. Artık Afganistan özgürdü! Amerikan TV kanalları, sürekli olarak Kabil sokaklarındaki gülen yüzlere odaklanıyor, şer rejiminin yıkılmasından dolayı yaşanan 'mutluluğu' parlatıyordu. Özgürlük rüyasından nihayet Afgan halkı da nasiplenmeye başlamıştı.

Aradan iki yıldan fazla zaman geçti. Terör rejiminin 'yıkıldığı' Afganistan şu an 27 bin yabancı askerin işgali altında. Bir zamanlar Amerika'nın en önde gelen petrol şirketinde çalışan, savaştan sonra Bush tarafından önce atanan, kısa süre önce de binbir ali cengizle düzenlenen seçimlerden galip 'çıkartılan' Hamid Karzai, ülkenin başında.Kendi halkından Amerikan özel birlikleri tarafından korunuyor! Başkent Kabil dışında ülkenin kaderi, savaş ağalarının keyfinde. Her gün bir iki Amerikan askerinin yanısıra, haber bile olmayan onlarca Afganlı ölüyor. Ülkede hiç kimse yarınından emin değil. Ülkede hakkında emin olunan tek şey, Amerikalıların bölgeye tüm ağırlığı ile yerleşip, enerji koridorlarının denetimini ele almış olması... Bunların demokrasiyle ne ilgisi mi var diyorsunuz. Normaldir, haliyle Washington'dan Kabil'e ulaşana kadar demokrasi de yoruluyor, bir miktar deforme oluyor!

Washington'daki o malum kadro gözü bir kez karartmıştı. Afganistan'da dünyanın nabzını şöyle bir tutmuşlar, olası reaksiyonları hesaplamışlardı. Ortadoğu enerji kaynaklarına çöreklenerek süper

Özgürlük uğruna mı öldüler?

Bush ve ekibinin bilmedikleri bir ülkeye, "özgürlük" getirme idealiyle sürüklediği binlerce Amerikalı genç de bu "rant" savaşının piyonları olarak hayatlarını kaybettiler.

Bir zamanlar Amerika'nın en önde gelen petrol şirketinde çalışan, savaştan sonra Bush tarafından önce atanan, kısa süre önce de binbir ali cengizle düzenlenen seçimlerden galip 'çıkartılan' Hamid Karzai, ülkenin başında. Kendi halkından Amerikan özel birlikleri tarafından korunuyor! Başkent Kabil dışında ülkenin kaderi, savaş ağalarının keyfinde.

güçlüğü garantiye alma girişiminin adı artık, 'terörle savaş' olmuştu. Afganistan'ın ardından 'Ver elini Irak' dediler. Verdiler de, ama şimdi kollarını da kaptırdılar. Giderek Irak bataklığına gömülen bu kol, ardındaki devasa bünyeyi de içine çekiyor. Gömülen sadece 'ihtirasları akıllarını geçmiş' Bush ve ekibi değil, bizzat tüm dünya.

Kimse görmek istemese de, Irak'da olanlardan dolayı Amerika'ya karşı giderek artan öfke, Rusya'nın da 'Beslan Katliamı'nın ardından 'terörle savaş' jargonunu benimsemesi, dünyamızı, o korkulan 'medeniyetler çatışması' senaryosuna sürüklüyor. The Boston Globe'dan H.D.S. Greenway'den dediği gibi, Doğu ile Batı medeniyeti arasında, soğuk savaş dönemini andıran bir 'Demir Perde' yükseliyor. Savaşın petrol piyasalarını altüst etmesiyle varil başına 50 doları aşan maliyet, yeni küresel krizlerin tamtamlarını çalıyor. Bush ve ekibi, 11 Eylül'ün ardından yükselen 'batı medeniyetinin kendisi ile hesaplaşması', 'kalıcı dünya barışı için yeni bir seferberlik' beklentilerini, Afganistan ve Irak'daki küçük hesapları uğruna heba ettiler.

Tüm dünya, bu basiretsizliğin Amerikan halkının sağduyusu tarafından seçim sandığında cezalandırılmasını bekliyordu. Ama 'Amerikan Usulü Demokrasi'nin cilvesi olsa gerek, dünyanın geri kalanındaki hesap Amerika'dakine uymadı ve bir kez daha Amerikan kamuoyunun dünya gerçeklerinden izole yaşadığı tescillenmiş oldu.

Şimdi herkes heyecan ve bir o kadar da endişeyle, neler olacağını bekliyor. Amerikan basınına çöreklenmiş yeni muhafazakar ideologlar, sevinçlerini gizlemiyorlar. Hepsi, 'Bakın o kadar eleştiriyordunuz ama, Amerikan halkı baş komutanının politikalarını destekledi. Demek ki terörle mücadelede haklıyız!' kabilinden yazılarıyla, yanmakta olan ateşin altını körüklüyorlar.

Seçimleri kazanmıştı. Keyfi yerindeydi. Kabine üyeleri Oval Ofis'te toplanmış, ne diyeceğini merakla bekliyorlardı. Gözlerindeki muzip parıltıya, yüzündeki belli belirsiz gülümseme eşlik ediyordu. Arkasına yaslandı. Masanın üzerindeki küreyi dikkatle çevirerek, parmağıyla o çok bildik ülkenin üzerinde durdu; İran.

- 'Evet Donald! Nerde kalmıştık??'

REKLAM

KARAAHMETOĞLU & KOLLEGEN
Anwaltskanzlei

Avukatlar ve ilgi alanları

Macit Karaahmetoğlu
Basın Hukuku, İş Hukuku, Ticaret Hukuku, Sözleşme Hukuku, Ceza Hukuku

Walter Richter
İş Hukuku, Şirketler Hukuku, Trafik Hukuku, İflas Hukuku, İnternet Hukuku

Dr. Altan Heper
Türk Özel Hukuku, Türk Ticaret Hukuku, Uluslararası Hukuk

Thomas Maier
Kira Hukuku, Kat Mülkiyeti Hukuku, Gayrimenkul Hukuku, Satım Hukuku, Sigorta Hukuku

Frank Störmer
Aile Hukuku, Refakat Hukuku, Marka Hukuku, Nakliye Hukuku, Seyahat Hukuku

Peter Horrig
İş Hukuku, Tıbbi Sorumluluk Hukuku, Miras Hukuku, İnşaat Hukuku, Yabancılar Hukuku

"Bir avukatın faaliyeti daima müvekkiline hizmet etmektir. Biz bu hizmeti üç esasa dayandırmaktayız. Angaje olmak, titiz çalışma, derin bilgi..."
Av. Macit Karaahmetoğlu

Gerlinger Str. 6 • 71254 Ditzingen
Tel: 07156 / 43 59 - 0
www.karaahmetoglu.de

‘Çocukluğumda hiç oyuncağım olmadı’

Şen şakrak haliyle ekranlarda gördük hep Selami Şahin’i... Oysa o, hayatının özellikle çocukluk dönemlerinde yaşadığı imkansızlıkları, yoklukları yüreğinde büyütmüş bir Anadolu insanı... Fantazi müziğin sevilen sesi **Selami Şahin**, sanatını, hayata bakışını Platform okurlarıyla paylaştı...

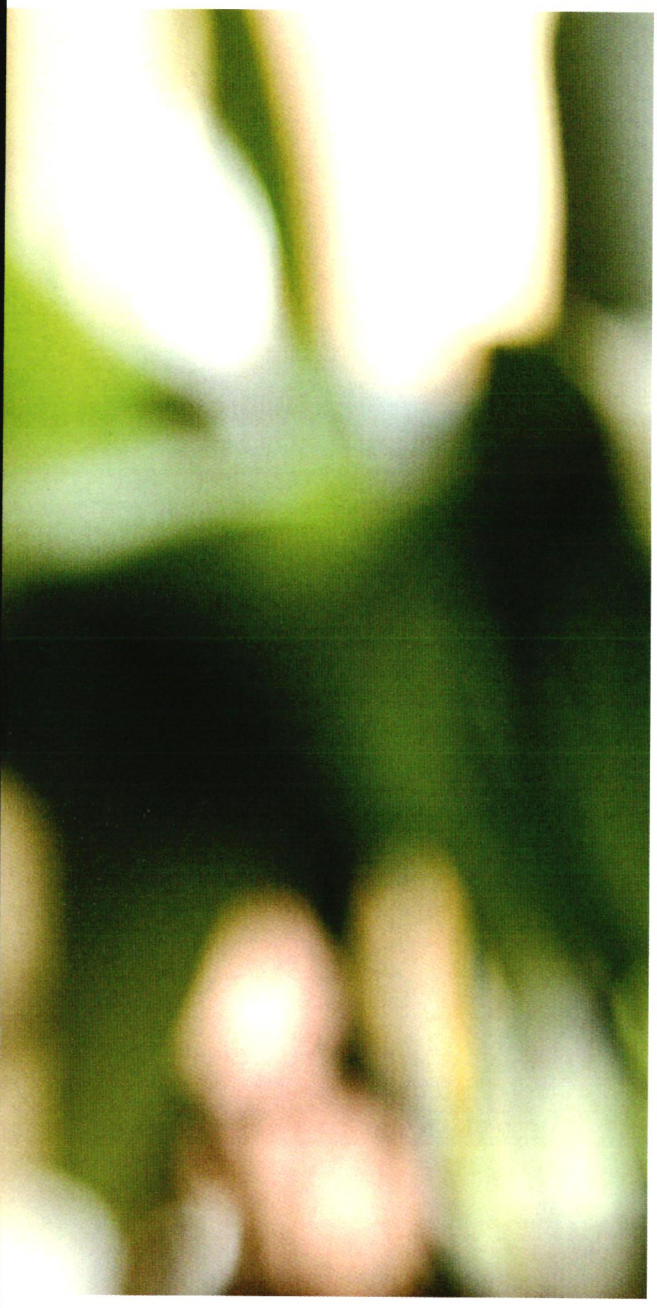

FOTO: © IKLIM

Alev Özdemir

Televizyon ekranları hep insanı aldatıyor galiba... Yalandan, makyajı bol bir dünya gösteriyor çoğu zaman. Ve bu yapmacık dünyanın "güler yüzlü" kahramanları, bizi oynadıkları rollere öylesine inandırıyorlar ki, gerçek zannediyoruz bu makyajı... Arkasında neler gizli bilmiyoruz, merak da etmiyoruz bazen.

Selami Şahin, fantazi müziğin en ünlü temsilcilerinden biri. Arapça'ya hakimiyeti, onun ses ve yorum yeteneğine farklı bir boyut kazandırıyor. Televizyonlarda hep güleryüzlü, taklit yapan yanıyla tanıyoruz onu. Oysa Platform okurları bu kez onu görmedikleri, bilmedikleri bir yönüyle tanıyacaklar... Kimsesizler yurdunda yapayalnız bir çocuğun kendisine sarılması ile öylesine sarsılan ve "Kimim ben?" adıyla şiir yazarak duygularını konuşturan Selami Şahin şöhret basamaklarında yitirdiğimiz sanatçılardan değil. Şöhret onu izleyenlerine, sevenlerine biraz daha yaklaştırmış sadece. O kaybolup gitmemiş nadir sanatçılardan biri yalancı şöhret dünyasında.

"Benim" diyor Selami Şahin, "Çocukluk resimlerim hiç olmadı. Oyuncuklarım da yoktu zaten. Hiç olmadı. Çocukluk resimlerimin olmasını, oyuncaklarımın olmasını çok isterdim."

Büyük bir hayran kitlesi olan ünlü sanatçımız Selami Şahin Platform'a kendisini ve sanat yürüyüşünü anlattı.

Yaptığınız müziği ne şekilde adlandırıyorsunuz?

Türk müziği motiflerini unutmadan onları modernleştirerek çağdaş sanat müziği diye tinelendiriyorum.

Bu konuda alaylı mısınız, mektepli mi?

Ben Hatay'da doğdum. Ailemin olanakları olmadığı için okutamadılar. İlkokul mezunuyum ama müziğe olan sevdam hiçbir hoca yardımı olmaksınız, nota öğrenmemi sağladı, kitaplar sayesinde nota öğrendim ve şu an konservetuvarlarda notalar yazıp şeflik yapıyorum.

Eş ve iş seçimi çok önemlidir derler. Her ikisini de doğru seçtiğinizi düşünüyor musunuz?

Her ikisini de doğru seçtiğime inanıyorum. Ama eşimin tek kusuru çok kıskanç olması. İşimle ilgili olarak da şunu söyleyebilirim: Dünyaya bir kez daha gelsem, gene aynı mesleği icra etmek isterdim.

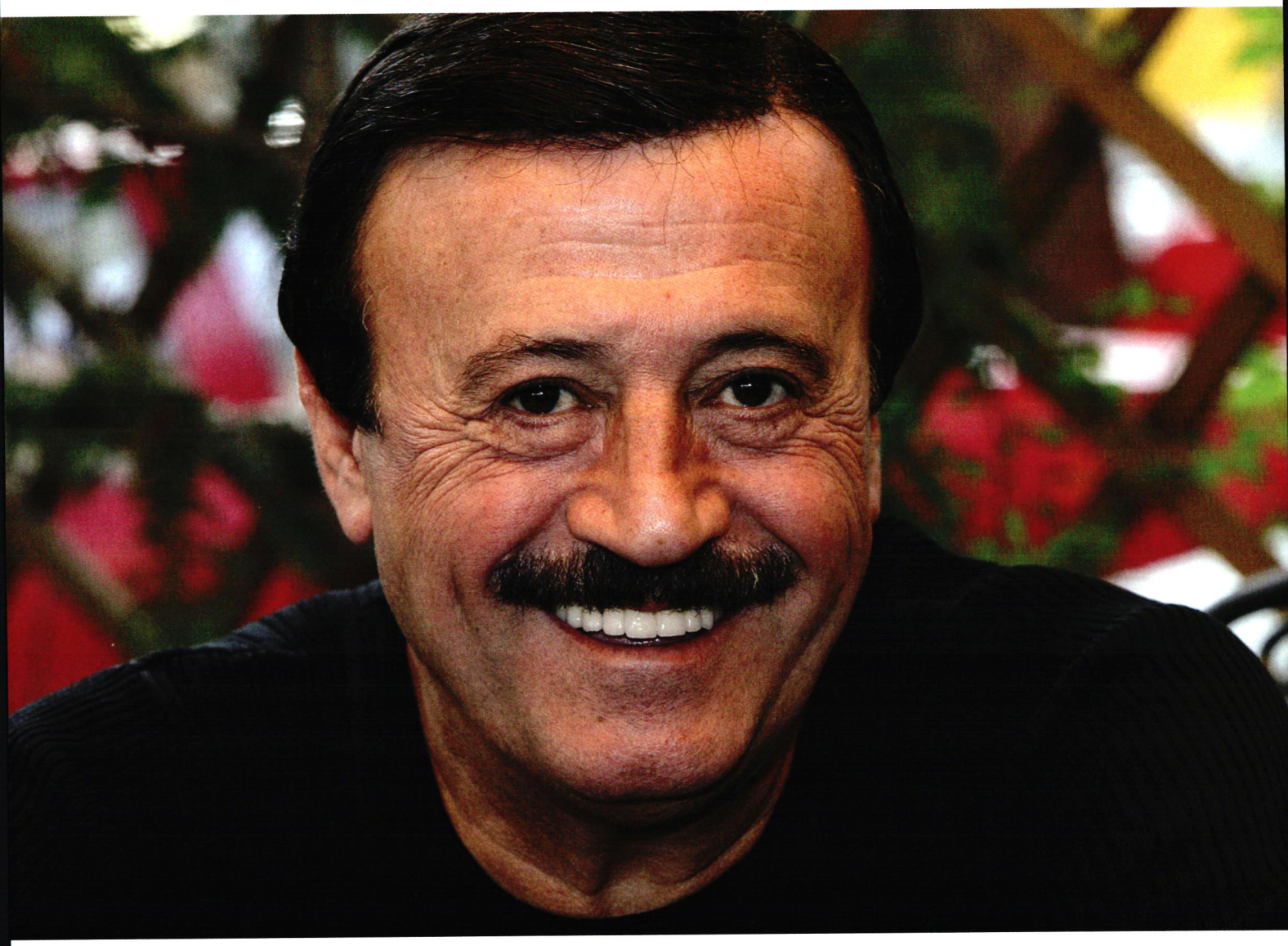
Arapça bildiğinizi biliyoruz, Arapça'yı içinde bulunduğunuz ortamdan dolayı zorunlu mu öğrendiniz, yoksa bu dile karşı özel bir ilginiz mi vardı?

Babam Türk, annem Mısırlıdır. Rahmetli hiç Türkçe bilmezdi. Ben 6 yaşından sonra Türkçe'yi okulda öğrendim. Ve Türkçe'yi nasıl konuşuyorsam, Arapça'yı da aynı düzeyde konuşabiliyorum.

Peki Arapça bir albüm sözkonusu mu?

Daha önce Mısır'da bir filmde başrol oynadım. Amerika dahil birçok yerde bu film gösterime girdi. Almanya, İngiltere, Fransa gibi ülkelerde seyirciler ile buluş-

Beni ağlatan çok anılarım oldu. Ama bunlardan bir tanesi varki, o beni çok etkiledi. Birgün Çocuk Esirgeme Yurdu'na gittim bağış yapmak için. Orada 10 yaşlarında yüzünde siyah beni olan bir kız çocuğunu gördüm. Yanıma geldi, "Selami Amca ben seni çok seviyorum, öpebilir miyim" dedi. Tabii ki dedim. Bana sarıldı ama nasıl titriyor. Bu durumdan çok etkilendim ve ağladım.

Benim çocukluk resimlerim hiç olmadı. Oyuncaklarım da yoktu zaten. Hiç olmadı. Meslek hayatımda da içimde ukde kalan; konservetuvar eğitimi almamış olmam.

tu. 2005'te Arapça bir albüm çalışmam olacak.

Sanatçı topluma örnek bir kişiliktir. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Ailemden aldığım ahlak anlayışı ile doğru olanları yapmaya çalıştım. Kendime yapılmasını istemediğim şeyleri, başkalarına yapmamaya dikkat ettim.

Bir sanatçı olarak kendinizi yaşamın ve siyasetin neresinde görüyorsunuz?

Bir sanatçı olarak siyasette gözlemci ve yorumcuyum. Gönül isterdi ki, ülkemiz bugüne kadar doğru siyasetler yapılarak yönetilseydi. Türkiyemiz bugünkü sıkıntıları yaşamıyor olacaktı. Yaşamıma gelince gece alemlerinden işim dışında uzak durmaya çalışıyorum, düzenli bana yakışır bir hayat sürdürmeye çalışıyorum.

Gerek özelinizde gerekse meslek hayatınızda gerçekleştiremediğiniz, içinizde bir ukde kaldı mı?

Benim çocukluk resimlerim hiç olmadı. Oyuncaklarım da yoktu zaten. Hiç olmadı. Çocukluk resimlerimin, oyuncaklarımın olmasını çok isterdim. Meslek hayatımda da içimde ukde kalan konservetuvar eğitimi almamış olmam. Ama bu açığı sonradan kendi çabalarımla kapattım.

Beste çalışmalarınız var. Bugüne kadar kaç beste yaptınız?

Bugüne kadar 300 tane beste çalışmam oldu ve bunlardan 150 tanesi hit şarkı konumuna geldi. Başka sanatçılar tarafından seslendirildi.

Peki başka sanatçıya sıfır bir beste verirken ne kadar fiyat talep ediyorsunuz?

Bu sanatçıların mensup olduğu firmaya göre ve sanatçısına göre değişiyor.

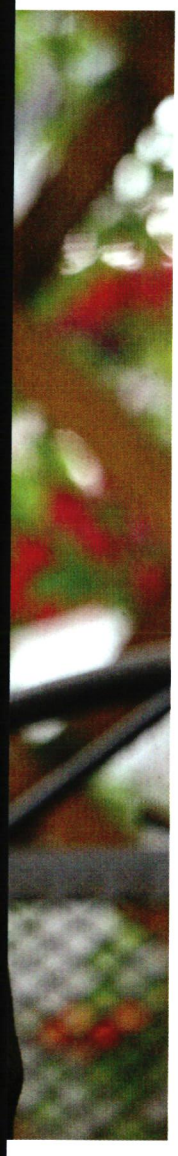

FOTO: © IKLIM

Adını duyurmamış gariban bir sanatçıdan hiç para talep etmediğim de olabiliyor.

Beste verip, yorumunu beğenmediğiniz, bestemi rezil etti dediğiniz ya da tam tersi iyi vermişim dediğiniz sanatçılar olmuştur sanıyorum.

Olmaz mı, tabii ki oldu. Bazen iyi ki vermişim diyorum, bazen de keşke vermeseydim.

Unutamadığınız en üzücü sizi ağlatan bir anınız var mı?

Beni ağlatan çok anılarım oldu. Ama bunlardan bir tanesi varki, o beni çok etkiledi. Birgün Çocuk Esirgeme Yurdu'na gittim bağış yapmak için. Orada 10 yaşlarında yüzünde siyah beni olan bir kız çocuğunu gördüm. Yanıma geldi, "Selami Amca ben seni çok seviyorum, öpebilir miyim" dedi. Tabii ki dedim. Bana sarıldı ama nasıl titriyor. Bu durumdan çok etkilendim ve ağladım. Daha sonra oradaki yetkililerden öğrendim ki, bu küçük kızımız doğduğunda daha 4-5 günlükken sokağa atılmış ve devlet sahip çıkmış. Ve bu kızımız kim olduğunu, kimin çocuğu olduğunu bilmiyor. Bu duruma çok üzülüyor, dediler. Bu olaydan çok etkilendim ve ardından şu sözleri kaleme aldım.

"Kimim ben?
Sessiz ve karanlık bir sokağın
kaldırımına
terkedilmiş bir bebeğim ben,
Ah kimim ben?
Hangi dilden, hangi dinden,
hangi ırktanım ben?
Hakkım değil mi, bunu bilmem,
bana bu ceza neden?
Ah kimim ben?
Kimi görsem bu benim annem,
bu benim babam demekten
yorgun düştüm.
Doğum günümü bile bilmiyorum ben.
Ben ki bir çiçeği dalında koparamazken,
benki bir karıncayı incitemezken,
Bana verilen bu ceza neden,
Ah kimim ben?
Niye ben,
niçin ben,
neden ben?
Yemin ederim ki,
birgün çocuğum olursa,
mahrum etmeyeceğim onu sevgiden,
şefkatten.
Ah kimim ben?
Ben, yüzümdeki ben'im ben.

REKLAM

TGRT EU

"sevgiye açılan pencere"

Türkiye'nin yıldızı şimdi Avrupa'da

1999 yılında, Avrupa PROMAX'da Uluslararası TV Yayıncıları Birliği tarafından ***"case study"*** panelinde ödüle layık görülen TGRT, 800'den fazla vericisi ile Türkiye'nin en geniş yayın ağına sahip tek kanalıdır.

Türkiye'deki yükselişini Avrupa'da da sürdüren TGRT EU yayınları, uydu üzerinden Almanya başta olmak üzere Avrupa, Ortadoğu, Kuzey Afrika, Türk Cumhuriyetleri, Kuzey Amerika ve Avusturalya'ya kadar ulaşmaktadır.

www.tgrt.com.tr

Babasının sağ kolu

Tolga Sağ, Türk Halk Müziği'nin büyük ismi Arif Sağ'ın oğlu. Kimya Mühendisi olmak için başladığı eğitimini yarıda bırakarak, müziğe yönelen Tolga Sağ, babasından devraldığı ağır sorumluluğun bilincinde. Derleme çalışmalarına ağırlık veren ve türkülerin yaşaması için mücadele eden Tolga Sağ, Platform'a müzik çalışmalarını anlattı...

Alev Özdemir

FOTO: © İKLİM

Tolga Bey, müziğe nasıl başladınız diye klasik bir soru sormayacağım. Hepimizin malumu babanız Arif Sağ'dan ötürü türkülerin tınıları ile büyüdünüz. Ve tabir-i caiz ise, doğuştan bir miras devraldınız. Bu mirası Türk Halk Müziği'nde değil de, başka bir müzik dalında icra etmeyi düşünmediniz mi?

Sizin de belirttiğiniz gibi çok küçük yaşlarda bu tınılara aşina doğmuşum. Evin içinde hep bağlama ve türkülerle haşır neşir oldum. Kafamda başka seçenek de belirmedi. Doğal olarak tercihim babam gibi türküler oldu. Kimya Mühendisliği'nde 2 yıl okudum. Bu beni tatmin etmedi. Şunu farkettim ki, müzikle kendimi daha mutlu hissediyorum.

Sizce Türk Halk Müziği hakettiği yere gelmiş midir? Gelmedi ise sebepler nelerdir?

Halk Müziği halkın içinde gördüğü taleple, yoğun ilgiyle hakettiği yerde. Halk hiçbir zaman türkülerinden kopmadı am ama medya bunu fazla işlemediği için sanki başka müzik tarzları daha revaçta gibi gösteriliyor.

Türkiye'nin genel kültür politikası içinde halk müziği ile paralel işlemeyen çok ciddi sıkıntılar olduğuna inanıyorum ve halk müziğinin bu sıkıntıları aşmada bir eğitim aracı olduğunu düşünüyorum.

Hayatta bir gerçek var. Bir jenerasyon bir önceki jenerasyondan bir adım daha ileri olmuştur. Siz babanızdan daha da ileri türkülerimiz adına neler yapmayı planlıyorsunuz?

Teknolojinin gelişmesi ile ülkemizde bir kültür yozlaşması oldu. Bazı değerlerimiz dejenere oldu.

Önceki jenerasyonda var olan özellikler kaybolmaya başladı. Babam dönemindeki dinleyici anlayışı ile şimdiki dinleyici anlayışı değişti. Benim burada yapmam gereken devraldığım bu kültür mirasını benden sonraki kuşaklara en iyi şekilde aktarmak olacaktır. Yetenekliyim ya da değilimdir, yeteneğimle doğru orantılı bir idealim yok. Ben kafamdaki düşünceler doğrultusunda hareket etmeye çalışıyorum. Doğru bir taşıyıcı olmak istiyorum.

Peki babanızdan ağır bir miras devraldığınızı düşünüyor musunuz?

Arif Sağ'ın oğlu olmak bana ne kadar kolaylık sağlasa da, bir o kadar da sorumluluk yüklüyor.

Babanızın sizi türkülere yönlendirmesi, teşviği oldu mu?

Hayır olmadı. İçimden geldiği için seçtim. Hatta bağlama çalmayı ben babamdan değil, bir arkadaşımdan öğrendim.

Sanatçı sadece hazırı alıp yorumlayan değil aynı zamanda üreten de olmalıdır. Sizin bu yönde çalışmalarınız var mı?

Elimden geldiği ölçüde derleme yapmaya çalışıyorum. Düşünün ki, halktan biri gün ışığına çıkmamış yüz tane türkü biliyor.

O öldüğünde onunla birlikte türküler de toprağa gömülüyor. Bunları araştırıp bulup halk müziği repertuarına kazandırmak lazım. Bu yönde çalışmalarım var.

Metropelleşmek türkülerimizi nasıl etkiliyor?

Eski türkülerde bir duygu yoğunluğu vardı. Eskilerde, o dönemin şartları anlatılıyor.

Ulaşımın atla yapıldığı, iletişimin mektupla yapıldığı anlatımlar var. Şimdi bir türküde gökdeleni ya da bilgisayarı nasıl anlatacaksınız.

Metropelleşmeyle, insan ilişkilerinde nasıl bir yozlaşma varsa bu yozlaşma müzik anlayışına da yansıyor elbette.

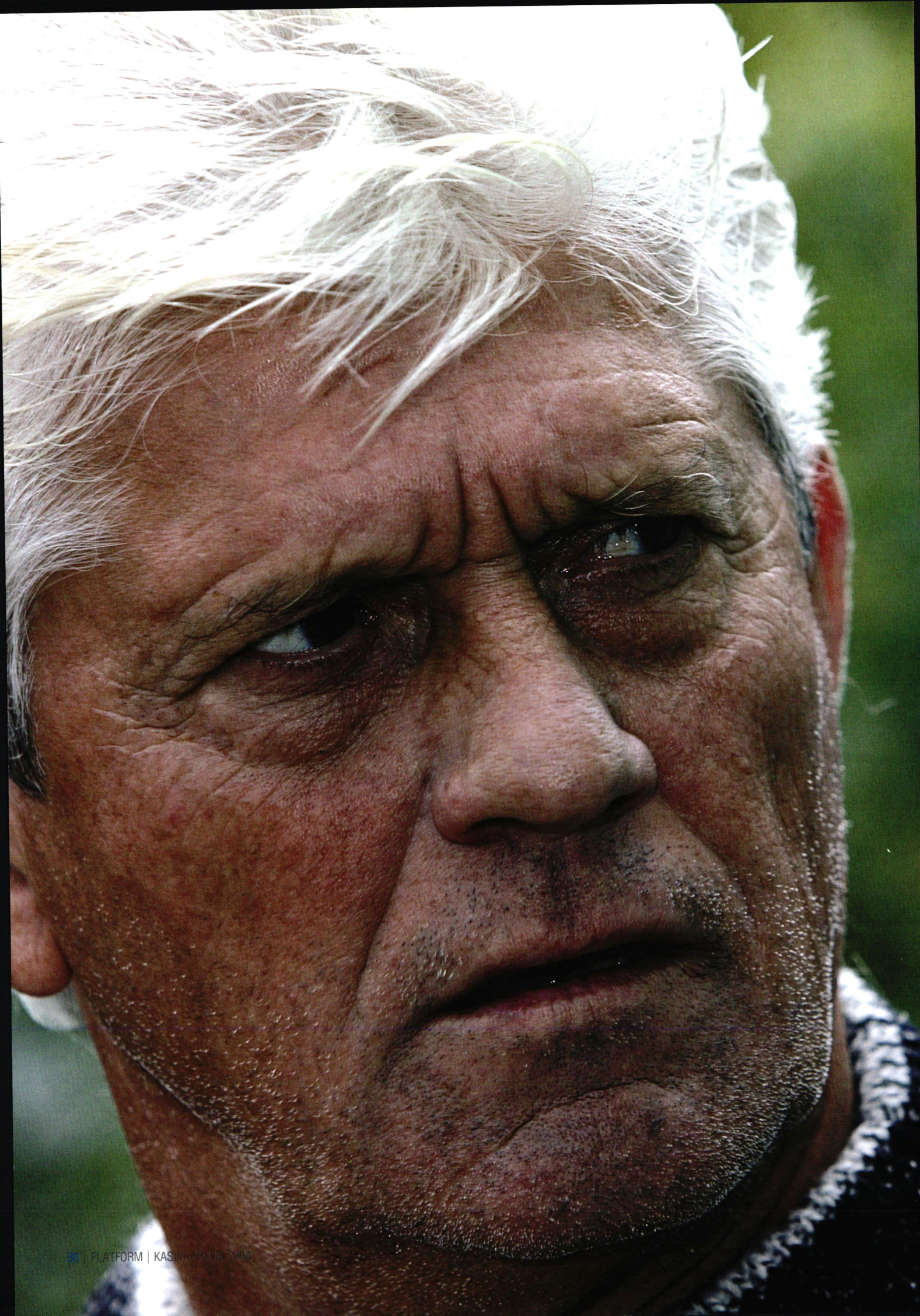

FOTO: © IKLIM

Kaya gibi sert bir aslan terbiyecisi!

Daha önce tatilinde bile gitmediği bir ülkenin en büyük kulüplerinden biri olan Fenerbahçe'yi teknik direktör olarak seçmesi, onun şanssızlığı oldu diyebiliriz. Baştan kendi teknik ekibi ile gelip üst klasmanda bugüne kadar taşıyabileceği bir kulüpte görev alsaydı başarısı daha büyük olacaktı. Sertliği ile ünlü **Werner Lorant**, Platform'un konuğuydu...

Gürses Hasancık

Werner Lorant'ı TSV 1860 kulübünün teknik direktörüyken „Kaya gibi sert Aslan Terbiyecisi" diye boşuna çağırmıyorlardı. Futbol liginin en sert teknik direktörlerden biri olarak tanınıyor. Kararından dönmeyen, inatçı ama bir o kadar da adil olmayı başaran biri olarak biliniyor. Oyuncularından her şeyi talep ediyor ve oyunda yüzde 100 emek ve performans bekliyor.. Kendisi de oynadığı zamanlarda teknik yeteneklerinden çok performansı ile boy gösteren bir oyuncuydu. Bu kişilik özellikleri teknik direktör kimliğine de yansımış. Onun parolası: Herkes çok çalışmalı. Oyunculardan biri uyum sağlamadığı takdirde kendini tribünlerde bulması işten bile değil. Oyun sahasının kenarında Werner Lorant her zaman olayın içindedir. Werner Lorant gibi başarılı bir teknik direktörün özellikle bu vasıfları eski işvereni Fenerbahçe ile uzun süreli bir işbirliğine engel oluşturacaktı. Daha önce tatilinde bile gitmediği bir ülkenin en büyük kulüplerinden biri olan Fenerbahçe'yi teknik direktör olarak seçmesi, onun şanssızlığı oldu diyebiliriz. Baştan kendi teknik ekibi ile gelip üst klasmanda bugüne kadar taşıyabileceği bir görev alsaydı, başarısının daha büyük olacağını hiçbir zaman kendisi de saklamadı. Her şeye rağmen Werner Lorant'ın değişmeye hiç niyeti yok. Hem niye ki? Her zaman başarılıydı, hâlâ başarılı ve daima başarılı olmak istiyor.

Sayın Lorant, futbol liginde TSV 1860'da kabul görmüş bir otorite olduğunuz halde, Türkiye sizinle ancak Ocak 2002'de Fenerbahçe'de tanıştı. Kısaca bize oyuncu olarak ve daha sonra teknik direktör olarak özgeçmişini anlatır mısınız?

1971'den 1986'ya kadar profesyonel futbolcu olarak faaldim ve bu süre zarfında 325 lig maçı oynadım. Oyuncu olarak Borussia Dortmund, Eintracht Frankfurt (onlarla 1980'de UEFA kupasını kazanmıştık), Schalke 04, Hannover 96 ve son sene de teknik direktör olarak Schweinfurt 05'de bulundum. Burada belirtmeliyim ki tesadüfen teknik direktör oldum, profesyonel olarak oynadığım son senemde beni teknik direktör olarak görevlendirdiler. Teknik direktör olarak amatör alandan aldığım tüm takımları profesyonel ve ücretli futbola yükselttiğimi de belirtmeliyim. Ama profesyonel alanın gerektirdiği gayret ve zihniyet yönetimde yoktu. Böylece 1992 senesinde TSV 1860 Münih ile karşılaşmam benim için çok uygundu. Takımı 3. ligden alıp 3 sene içinde 1. lige taşıdım.

TSV 1860 Münih'te kaç sene görev yaptınız?

Hemen, hemen 9 yıl. 8 sene takım ile 1. ligde oynadık, kulübü şampiyonlar ligine taşıdım ve UEFA kupasına da daha fazla katıldık.

1860'dan sonra sıra Fenerbahçe'ye geldiniz...

Evet doğru, ondan sonra hemen Fenerbahçe geldi.

Peki Fenerbahçe Werner Lorant'ı nasıl buldu?

Almanya'dan bir danışman beni İs-

Türkiye'de beni rahatsız eden hiçbir şey yoktu, ancak kulübü bir türlü memnun edemiyordum ve her zaman memnuniyetsizlik hakimdi. Kulüp yönetiminden bazı kişiler sanki bana karşı lobi oluşturmuştu ve ne yaparsam yapayım hep hata yapıyormuşum gibi bir hava estiriliyordu. Fenerbahçe'de bununla yaşamak gerekir.

panya'da tatil yaparken aradı ve Fenerbahçe ile bir işbirliğine ilgi duyup duymayacağımı sordu. Beni teknik direktör olarak görevlendirmek istediklerini söyledi ve ben de kabul ettim. Ondan sonra Fenerbahçe delegeleri benimle İspanya'da buluştular, detaylar üzerinde görüşüp anlaştık ve Ocak 2002'de İstanbul'da işbaşı yaptım.

Hemen hemen 1 yıl. Ocak 2002'den Aralık 2003'e kadar Fenerbahçe için çalıştım.

Geldiğim sene 9 puan Galatasaray'ın arkasındaydık, 3 puana kadar yaklaştık ve en azından 2'inci olduk. Şampiyonlar liginde ilerlemeyi çok isterdim, ama bizi eleyen Feynoord Rotterdam'ın Van Hoojdonk gibi bir forvete sahip olduğunu herkes gördü ve maalesef benden sonra Fenerbahçe'ye alındı. Ne yazık ki bizim forvetimiz Washington hastalandı ve bizim için onun alternatifi yoktu. Serhat ve Tuncay gibi birçok genç futbolcuyu takıma yerleştirmem gerekti. Tecrübeli bir ekiple mutlaka ilk yılda bile şampiyon olurdum. Fenerbahçe'de her zaman, hemen şampiyon olacağına dair iddianın olması gerekiyor. Ama takımın bir değişim sürecinde olması benim şanssızlığımdı, ayrıca yaşça büyük olan oyuncuların şampiyon olmak için ne gücü ne de konsantrasyonu kalmıştı.

Türkiye'deki ilk izlenimleriniz nasıldı ve neler hissettiniz?

Benim şansım ya da şanssızlığım Ocak 2002'de işbaşı yapıncaya kadar bu güzel ülkeye tatilimde bile gitmemiş olmamdı. İlk intibam çok güzeldi, bilhassa ilk 4 arasında bulunan bir kulüpte teknik direktör olarak bulunuyorsan statlardaki coşkuyu vücudunun her hücresinde daha iyi hissediyorsun. Özellikle Fenerbahçe'nin kendi sahasında oynadığı maçlarda sadece oturup arkana dayanman yeterli ve bilirsin ki, evindeki bu oyunu kazanacaksın. Ama maalesef takım deplasmanda bu kadar istikrarlı değildi, yoksa kesin şampiyon olurduk.

Bu doğrudur. Benden sonra Fenerbahçe'de nerdeyse hiçbir şey ilerlemedi. Anlamadığım şeylerden biri de tüm derbileri kazanan nadir teknik direktörlerden biri olmamdır. Kulübü bıraktığımda, deplasmanda oldukça da iyi bir yerimiz vardı. Birbirimize karşı biraz daha sabırlı olmamız gerekirdi.

Adil olmak gerekirse Christoph Daum'a sağlanan olanakların size sağlanmadığını da belirtmek gerekir...

Bu doğru. Uluslararası ve ülkesel boyutta başarılı olmam için ihtiyacım olan oyuncular bir türlü alınmadı. Bende yaptıkları hatalardan ders alıp Daum'da aynı hataları yapmadılar. Daum, benden daha serbest davranabilmiştir... Çok iyi hatırlıyorum, Werder Bremen'de oynatılmayan Ailton'u almak istedim ama yönetimden bir türlü izin çıkmadı. Şu anda oynayan gençler de benim listemde vardı. Şahsen onları milli maçlarda gözlemlemiştim. Kaleci Volkan onlardan biriydi. O kadar çok genç oyuncu var ki Türkiye'de, sadece etrafınıza bakmanız ve o genç oyunculara güvenmeniz yeterli. Tabii onları oynatacak cesaretiniz de olmalı. Biz Almanlarda olmayan bu zihniyet ve coşku bu oyuncuları çok yüceltebilir.

Sizin için en unutulmaz izlenim neydi?

Galatasaray'a karşı 6-0'lık galibiyetimiz tabii ki. Takımın 10 kişi kalmasına rağmen GS'ya karşı kazanması heyecan vericiydi.

Peki sizi en çok rahatsız eden şey neydi?

Türkiye'de beni rahatsız eden hiçbir şey yoktu, ancak kulübü bir türlü memnun edemiyordum ve her zaman memnuniyetsizlik hakimdi. Kulüp yönetiminden bazı kişiler sanki bana karşı lobi oluşturmuştu ve ne yaparsam yapayım hep hata yapıyormuşum gibi bir hava estiriliyordu. Fenerbahçe'de bununla yaşamak gerekir. Ama taraftar o kadar muhteşemdi ki olumsuz olayları unutturdu. Ben böyle bir şey hiç yaşamadım.

Türkiye ile hâlâ bağlantılarınız var mı?

Evet, arkadaşım ve Antalyalı eski teknik direktör yardımcım Engin sayesinde var. Ailem ve ben senede birkaç kere Antalya'ya tatile gidiyoruz.

Peki ya Fenerbahçe ile?

Ara sıra. Unutmamak gerekir ki uzun bir süre, geçen ağustos ayında ayrılıncaya kadar, Güney Kore'de teknik direktördüm ve uzak mesafeden dolayı Fenerbahçe ile bağlantımız koptu. Güney Kore'de teknik direktörlük yaparken milli oyuncu Alpay'la da 5 ay beraber çalıştık. Şu anda Japonya'da oynuyor. Gerçekten çok iyi bir oyuncu ve ne kadar dinamik.

FOTO: © IKLIM

Ben bu tür oyuncuları sakin uyuklayanlara tercih ederim.

Her hafta sonu Türk ligini TV'de takip ettiğinizi biliyoruz. Ayrıldıktan sonra Fenerbahçe'nin herhangi bir maçını sahada izleme fırsatınız oldu mu?

Maalesef hayır. Hep istedim ama bir türlü vaktim ve fırsatım olmadı. Ama mutlaka en kısa zamanda bunu yapmak niyetindeyim. Ve mutlaka meslektaşım Daum'u İstanbul'da ziyaret etmek istiyorum. Ayrıca teknik direktör olarak da onu çok takdir ediyorum. Yönetimin de hep istediği gibi, şampiyonlar ligini kazanmasını da canı gönülden dilerim. Özellikle taraftarlar bunu fazlasıyla hakediyor.

Fenerbahçe'nin bu seneki şampiyonlar ligi şansını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Unutmamalı ki şampiyonlar liginde oynamayı da öğrenmek gerekiyor. Karşı takımların hepsi çok iyi ve çok tecrübeli. Onun için fazla puan alamadılar.

Fenerbahçe bu sene Daum'la tekrar Türkiye Şampiyonu olabilir mi? Daum hakkında ne düşünüyorsunuz?

Onu çok takdir ediyorum çünkü gittiği her yerde hep başarılı olmuştur. Umarım şampiyon olurlar ama Türkiye'de ikinci sene hep zor olmuştur. Son zamanlarda sadece Galatasaray bir istisna oluşturuyor, onlar 4 kere arka arkaya şampiyon oldular. Bunu da en iyi Teknik direktörlerden biri olan, Fatih Terim'e borçlular.

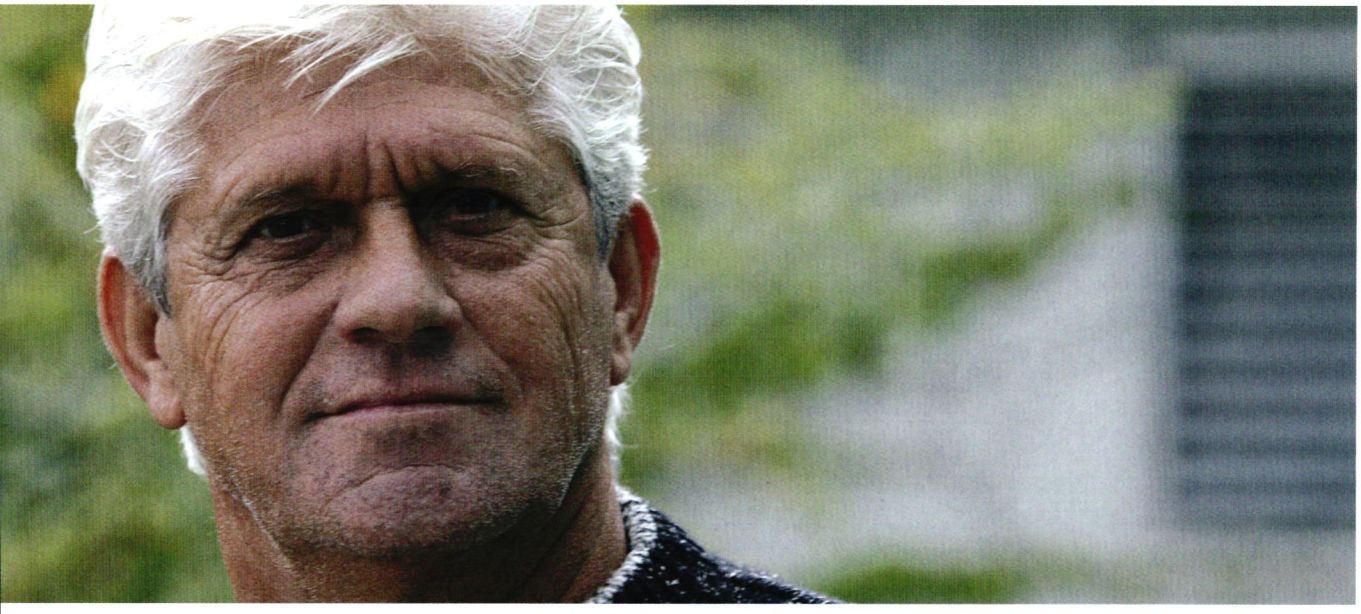

FOTO: © İKLİM

Fenerbahçe'de yaşadığınız olumsuz tecrübelere rağmen tekrar Türkiye'de Teknik direktörlük yapmaya olumlu bakar mıydınız?

Tabii ki. Türkiye'de tekrar teknik direktörlük yapmak isterdim, ama bu sefer makul bir oluşumu sağlayabilmek için daha fazla zamana sahip olmak şartıyla. Teknik direktör olarak sağlıklı bir oluşumu inşa etmek gerekir. Takım ne kadar iyi olursa olsun kısa sürede şampiyon olacağı söylenemez. Gördüğümüz gibi Real Madrid gibi süper bir takım bile, dünya starlarını bünyesinde toplamış olmasına rağmen, şampiyon olamadı. Del Bosque'den sonra 2 teknik direktör daha eskittiler ve gene de şampiyon olamadılar. Her teknik direktörün farklı vizyonları var ve farklı oynatıyor.

Sizin gibi tüm derbileri kazanmış bir teknik direktörün kulübü terk etmek zorunda kalmasını başkaları çok merak ediyor...

Bunu bende bilmiyorum ve bugüne kadar da anlamış değilim. Bunu cevaplayamıyorum. Bana bir bilmece gibi geliyor. Oyuncuların durumları, takımın yaş ortalaması itibarı ile yaşadığı değişim ve hastalanıncaya kadar çok önemli goller atan Washington'un hastalığı görmezlikten gelindi.

Teknik ekibinin size karşı tavırları da o zamanlar ortaya çıkmıştı ..

Eski teknik direktör yardımcım Oğuz'un teknik direktör olma arzusu çoktandır bir sır değildi. Ama benim gidişim pek işine yaramadı.

Fenerbahçe gibi büyük bir kulüpte takım kurgusuna yönetim karışıyor mu, karışmıyor mu?

Maalesef bu benim dönemimde oldu. Hep sordular, bu niye oynamıyor ya da şu niye oynamıyor? En iyi örnek Ortega'dır. Adı var ve sadece adı var. Onun hakkında düşündüklerimin doğru olduğunu, kendisi benden sonraki teknik direktörlere başarısızlığını ispatlayıp giderek gösterdi. Hiçbir şekilde Ortega'nın şahsiyetine karşı bir sorundan kaynaklanan bir şey değildi bu, ama icraat olmayınca isim neye yarar.

Sorunu neydi? Küstahlığı mı yoksa başka bir şey mi?

Yok, küstah değildi. Sadece Türk ligindeki yüksek sürati devam ettiremedi. Teknik olarak çok güçlüydü ama koşu ve hız açısından yetersizdi. Nihayetinde böyle bir oyuncu Fenerbahçe'yi sadece ismi ile şampiyonluğa götüremezdi.

Türkiye'de futbol, Derwall, Feldkamp ve neredeyse tümü Alman olan teknik direktörlerden sonra yeni bir çağa adım attı. 2002 dünya şampiyona-

sında da 3'üncü olarak gücümüzü ispatladık. Peki bu takım neden sadece iki sene sonra Portekiz'deki Avrupa Kupası mücadelesinde başarılı olamadı?

Sadece dikkat etmediler. Bu zamanda kime karşı oynarsan oyna karşı takımı küçümsememek gerekir. Karşı ulus ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun. Tüm ülkelerin artık yabancı oyuncuları var, süratliler ve belli bir kaliteleri var. Türk oyuncular zihniyetleri itibarıyla büyük bir kulüp ile anlaşma imzaladıkları andan itibaren medya ve taraftarlarca o kadar yüceltiliyorlar ki, kendilerini dev aynasında görmeye başlıyorlar.

Bu tabii ki yanlış ve milli takımda da etkisini gösteriyor. Çoğu çok erken yüceltiliyor. Kendilerini bir star olarak görmeden önce istikrarlı bir başarı elde etmeyi öğrenmek zorundalar. Star olmayı hak edebilmek için öğrenme aşamasında olduklarını ve öğrenmeye devam ettiklerini tekrar tekrar kendilerine telkin etmeleri gerekmektedir.

Sizce Türkiye'deki en iyi oyuncu kimdir?

Onu Türkiye'ye ben tanıttığım için demiyorum ama Tuncay bence en iyilerden biri ve artık Türkiye'de oynamamalı. İster Almanya'da, İngiltere'de ya da İtalya'da, ama Avrupa futbolunu da öğrenmesi gerekir, yoksa şu an bulunduğu seviyede kalır ve kendisini geliştiremez.

Türkiye'de iyi futbol oynayan çok iyi oyuncularımız var, ancak uluslararası platformda bunu devam ettiremiyorlar, sizce bunun sebepleri nelerdir?

Burada gene Türk zihniyeti söz konusudur. Yeterince temkinli oynamıyorlar. Sahadaki disiplin ve kesin kazanma arzusu uluslararası alanda Türkiye'nin bir eksiğidir. Sadece coşku yeterli değildir, aynı zamanda çok akıllı olmak gerekir.

Peki Türkiye'nin kaleci problemi de önemli bir soru. Çok iyi alan oyuncularımız var ancak hâlâ üstün nitelikli kaleci eksikliği yaşıyoruz.

Rüştü'nün, ki çok iyi bir kaleci olduğunu düşünüyorum, Barcelona'da başarılı olamamasına benim aklım bir türlü ermiyor. Bana göre bu biraz da sükunet ve sahip olmadığı temkinle alakalı.

Toni Schumacher örneğin iyi kalecilerimizin olmamasını Türk futbol gençliğinin kaleci idollerinden yoksun olmasına bağlıyor.

Türkiye'nin iyi kalecileri olmadığına inanmıyorum. Ama belki de Almanya'dan uzun süreliğine gelip zanaatı daha iyi öğretip istikrar sağlayacak kaleci antrenörlerine ihtiyaç vardır.. mesela FB'li Volkan'ın konusunda da hata yapılıyor. Rüştü'den sonra milli takımın ikinci kalecisi olan Volkan oynamayıp yedeklerde oturması hiç doğru değil. Bir kaleci oynamalı ancak oynayınca kendini geliştirip istikrarlı olabilir, yoksa hiçbir anlamı yok. Hiçbir zaman öğrenip tecrübe kazanma fırsatı olmayacak. Volkan hakkında çok iyi şeyler düşünüyorum, ama o mutlaka oynamalı.

Alman kulüplerinde oynuyorlar ancak profesyonel futbolda Altıntop kardeşler ve Yıldıray Baştürk gibi bazı istisnalar hariç ortadan kayboluyorlar ya da çoğu hemen Türkiye'de şanslarını denemeye karar veriyorlar. Almanya'da onlara sıra gelmiyor mu, yoksa gerçek sebep sizce nedir?

Birçok genç oyuncu Almanya'da kendini daha tam ispatlamadan genç yaşta Türkiye'ye dönüyor. Almanya'da çok iyi bir eğitim alıyor olmalarına rağmen. Türkiye'deki yaşıtlarına göre daha istikrarlı ve daha dengeliler, şımartılmış ve disiplinsiz değiller.

Her gence benim tavsiyem cüretli ama aynı zamanda disiplinli olmalarıdır. Şans kapıyı çalınca dikkatleri üzerlerine çekmesini bilmeliler.

Oyuncuları çok genç olduklarına inandırmaya çalışmak, üstelik 20 yaşlarını geçtilerse, beni şahsen çok sinirlendiriyor. Bu çok yanlış. Eskiden 20 yaşına geldiğinde temel oyunculardan sayılırdın, niye bugün olmayasın? Birçok teknik direktör bu konuda cesaretten yoksun ve bu genç adamların gelişimlerini olumsuz etkileyerek daima bir yetenek olarak kalmaya mahkum ediyorlar.

Werner Lorant'ın geleceği nasıl görünüyor ?

Henüz bilmiyorum. Dediğim gibi neredeyse 1 sene Güney Kore'deydim ve bundan çok zevk aldığım gibi birçok tecrübem de oldu. Önce ne olacağını bekleyip bakacağım. Her şeyden önce uzun vadede hareketlendirip inşa edebileceğim ve sakince çalışabileceğim bir işyerine ihtiyacım var...

| Çeviri: Ayten Bezci

Eski teknik direktör yardımcım Oğuz'un teknik direktör olma arzusu çoktandır bir sır değildi. Ama benim gidişim pek işine yaramadı. Fenerbahçe gibi büyük bir kulüpte takım kurgusuna yönetim karışıyor mu, karışmıyor mu? Maalesef bu benim dönemimde oldu. Hep sordular, bu niye oynamıyor ya da şu niye oynamıyor? En iyi örnek Ortega'dır. Adı var ve sadece adı var.

yücel ergüneş
ergunes@platform-online.de

BU BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA

1.SIRA:M, E, F, K
2.SIRA:FONKSİYON
3.SIRA:GAMAFOBİ
4.SIRA:NAME, ALAZ
5.SIRA:DÜKA, AKA
6.SIRA:BİT, BEK, MA, A
7.SIRA:ŞEHİR, PİK, N
8.SIRA:SUNAL, RAHA
9.SIRA:AMELE, EKİM
10.SIRA:VAHA, İFA, ASA
11.SIRA:LİKİDİTE, AL
12.SIRA:BA, ALAKADAR
13.SIRA:BATIK, LAN, K
14.SIRA:ŞAH, NİNE, ULA
15.SIRA:MİDE, İTRAZ
16.SIRA:KARAKUM, PARA

"Sehr geehrter Herr Celebi,
vielen Dank für Ihren Brief vom 16. September und die Übersendung der Zeitschrift 'Platform'.
Ich bin beeindruckt von Ihrer Idee, eine Zeitschrift nur für türkischstämmige Unternehmer herauszubringen und bewundere Ihre Umsetzung.
Ich wünsche Ihnen mit Ihrem Projekt viel Erfolg!
Mit freundlichen Grüßen

Kai Diekmann,
Bild Zeitung und Bild am Sonntag
Herausgeber
-Mektup-

"Sayın Platform yöneticileri,
Postacı derginizi getirdiğinde ilk önce Türkiye'de yayınlanan bir dergi sandık. İnceledikten sonra Almanya'daki Türk girişimciler tarafından böyle mükemmel bir derginin yayınlanmış olması bizi mutlu etti. Bazı tanıdık firmaların da dergiyi aldığını öğrendik. Platform'un bizlere Almanya pazarı ile iş ve ortaklık imkanları sunmasını umuyoruz. "

Frapan Yayıncılık, Ankara
-E-Posta-

"Merhaba Sayın Çelebi ve Platform ekibi,
Sizleri ben de diğer okuyucular gibi böyle bir dergiyi yayınladığınız için kutlamak istedim. Yabancı bir ülkede en azından sizler sayesinde bilgi sahibi olabiliyoruz. Dergi biraz pahalı ama kaliteli, birinci hamur kağıda basılmış. Bu özeni geçip, halkımıza normal kalitede ve ucuz, ama bilgi yönünden kaliteli hizmetler vermek daha caziptir. Çünkü insanların alım güçleri çok zorlaştı, derginin fiyatı 4,50.
Ayrıca içine ticari, iş dünyası ve diğer kapsamlı konular haricinde biraz da bizi önümüzdeki zamanlarda bekleyen zorluklar, kanuni haklar ve Avrupa'da tepemize bu şartlar altında daha hangi taşlar düşeceği konularında da aydınlatırsanız çok memnun olurum.
Platform ekibine tekrar teşekkürü borç bilir, sizlere işlerinizde kolay gelsin diyorum. "

Tülay Karaatlı, Deutsche Bank
-E-Posta-

[Editör'ün yanıtı]
Değerli Tülay Hanım,
Platform belli bir kalite ile okurlarıyla buluştu. Bu kaliteden taviz vermek istemiyoruz. Okurumuza duyduğumuz saygı gereği, başladığımız kalitede sürdürmek istiyoruz. Dergimiz aslında çok pahalı değil. Postayla bütün Almanya genelinde dağıtıldığı gözönüne alınacak olursa, sanırım fiyatının makul olduğu görülecektir. Aynı kalitedeki Alman dergilerinin fiyatı ortalama 8 Euro. Üstelik insanımızın kaliteli işleri hakettiğine inanıyoruz. Bu nedenle çizgimizi ve kalitemizi değiştirmeyi düşünmüyoruz.
Saygılarımızla...

"Sayın Sebahattin Bey,
Öyle bir iş yaptınız ki, bizleri postacı yolu gözler hale getirdiniz. Ne zaman aylık yayınlanacak dergimiz? Sizin nezdinizde tüm Platform ekibini kutlar başarılar dilerim."

Ömer Altınok, İşadamı, Yalova
-E-Posta-

[Editör'ün yanıtı]
Heyecanınızdan ötürü teşekkür ederiz. Derginin aylık yayınlanmasını biz de istiyoruz. Ama emin ve istikrarlı adımlarla gitmek en mantıklısı diye düşünüyoruz. Bizim ardımızda büyük holdingler, medya grupları yok. Kendi kısıtlı imkanlarımızla bu dergiyi çıkartıyoruz. Zamanı gelince, aylık olarak dergimizi okuyabileceksiniz. Che'nin güzel bir sözü var: "Gerçekçi olalım, imkansızı deneyelim." İmkansızı deneyebilmek için oldukça gerçekçi olmak lazım... Bizim hayallerimiz, gerçeklerden besleniyor...
Saygılarımızla...

"Tebrikler... Tebrikler... Tebrikler... Derginizin ilk sayısı elimize geldiğinde; yok canım Almanya'da böyle bir dergi yapılamaz demiştik. Şimdi 3. sayıyıda postadan aldık ve gördük ki kalitesiyle, içeriğiyle dolu dolu bir dergi. Gerhartz Schröder'li dergi kapağı tek kelimeyle müthiş. Böyle kalite kokan bir dergiyi biriktirmek bizim için bir şans. Yolunuz açık olsun. "

Ayşe Ünal, Ankara
-E-Posta-

:çizgi dili

dağıstan çetinkaya
cetinkaya@platform-online.de

AVRUPA HABER | EREN CANLI TÜRKÜLER | FRANSA'DAN MERHABALAR | DOST KERVANI | GÖLGELER
ZEKİ ERDEM SHOW | SAĞLIKLA YAŞAM | SELAM AVRUPA | BERLİN PENCERESİ | HGS SHOW |
AVRUPA GÜNDEMİ | GURBET MEKTUPLARI | YURDUMUN İNSANI | EKOMAGAZİN |

Burası Avrupa.
Burada Kanal 7 Int izlenir...

Avrupalı Türk izleyicisinin büyük bölümü birbirinden renkli ve çeşitli programlarıyla ilklere imza atan Kanal 7 Int'i büyük bir keyifle izliyor... Avrupa'da kurulan ilk Türk televizyonu Kanal 7 Int, 20'ye yakın Avrupa kökenli programıyla önde gitmenin gururunu yaşıyor.

Frekanslarımız: 11135 MHz Vertical Symbol
Rate: 4444 Fec: 5/6 Artık digital kablodan da bizi izleyebilirsiniz.

iklim.de

KANAL 7 INT
reklam irtibat
Tel: +49. 69 94 21 00 110
E-Mail: info@kanal7int.com

Buram Buram Memleketim Kokuyor... ALOVATAN MEMLEKETİM TARİFESİ ile

Türkiye'deki 9 özel şehirle* konuşmanın dakikası sadece **9 Cent!**

Üstelik aylık sabit ve asgari ücret ödemeden. ALOVATAN'la sevdiklerinizin sesi kulaklarınızda, sevgisi kalbinizde.

*Memleketim Tarifesi'nin kapsadığı şehirler: Adana, Ankara, Antalya, Bursa, İstanbul, İzmir, Kayseri, Konya, Samsun.

Memleketim Tarifesi'nin diğer avantajlarından yararlanmak ve bilgi almak için Müşteri Hizmetleri'mizi arayın.

Hemen arayın!

0 6 9 9 0 5 0 5 1 5 2

alovatan
Telefon Mobil Internet